175
DE ANI
DE LA NAȘTERE
TIMOTEI CIPARIU

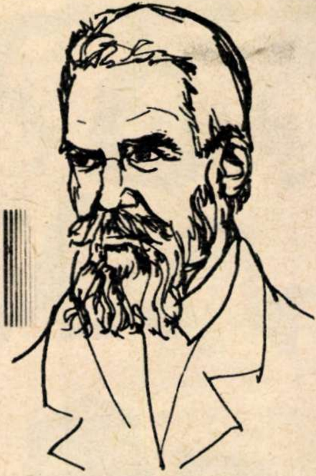

Proiectat pe fundalul istoriei Ardealului, chipul lui Timotei Cipariu evocă deopotrivă Școala ardeleană, Revoluția de la 1848, dar și mișcarea culturală din preajma anului 1900. Cipariu n-a trăit, desigur, sute de ani, dar activitatea sa, prin forța semnificației, se înscrie în eroica verigă ce unește două mari căpătîie de istorie: ridicarea lui Horea și marea epopee de pe Cîmpia Libertății.

...Numele lui Cipariu este adesea întîlnit alături de mari erudiți și literați ca: Ioan Massim, A.T. Laurian, Aron Pumnul.

Da, pentru că Cipariu a fost un mare filolog, «părintele filologiei românești». El îi continuă pe Petru Maior și pe I. Budai Deleanu, cunoscuți în istoria culturii noastre ca latiniști. Idealul lor? Iată-l, așa cum îl declară Cipariu: «A scrie o limbă pe cît se poate după împrejurări mai curată, a reînsufleți moartele, uitatele, părăsitele forme, cuvinte și semnări». Comunitatea de limbă era înțeleasă ca dovada comunității de origine. Cipariu o spune cu aceste cuvinte: «Natura limbii românești e române-latina, ea e limba unei națiuni române-latine».

Pașnicul erudit de la Blaj se încumetă la o operă de pionierat: este primul lingvist român care supune unui studiu critic vechi texte românești. Le strînge într-un volum cu titlu grăitor: «Acte și argumente latine romanesci». Deci, argumente. Adică luptă.

Latinist moderat, el nu cade în excesele latinizante ale puriștilor, acordă prețuire limbii populare vechi, ca și achizițiilor moderne ale lexicului.

Numele lui Timotei Cipariu se alături de mari dascăli, ca Asachi, Lazăr sau Aron Pumnul. Deopotrivă cu aceștia a fost un înflăcărat animator al culturii și învățămîntului pentru români și în limba română. A luptat pentru dezvoltarea școlilor, a redactat și condus el însuși ziare și îndrumătoare de cultură. Epoca pașoptiștilor cunoaște în Transilvania două mari publicații — tribune ale spiritualității românești: una dintre ele este «Organul luminărei» de la Blaj, și este condusă de Cipariu, cealaltă este «Gazeta de Transilvania» de la Brașov, a lui Gheorghe Barițiu. Tot la Blaj, Cipariu scoate «Învățătorul poporului», foaie cultural-educativă menită a promova cultura românească în masele largi ale poporului.

...Numele lui Timotei Cipariu este întîlnit, de asemenea, alături de mari militanți revoluționari, ca Barițiu, Șaguna sau Bărnuțiu, ori alături de mari ostași, ca Avram Iancu sau Ion Boteanu.

Da, pentru că întreg efortul spiritului său luminat constituia o pregătire pentru vremea faptei: dobîndirea libertății pentru poporul căruia îi aparținea. În aprilie 1848, Cipariu, împreună cu Ioan Lemeny, duce guvernatorului Teleki petiția românilor transilvăneni aflați în pragul ridicării la luptă; din revendicările înscrise aici se va naște ulterior vestita Proclamație de la Blaj. În 2 mai 1848, la istorica adunare a zeci de mii de români ardeleni pe Cîmpia Blajului, Cipariu este prezent! Și nu oriunde, ci printre cei 10 secretari. E adevărat că și aici istoricii, menționîndu-l împreună cu A.T. Laurian, îi numesc pe amîndoi «cărturari și erudiți». Aici, la Blaj, însă, Cipariu era egal, în datoria de-a lupta, cu oricare dintre românii aflați pe imensa cîmpie. Cu același sentiment ca oricare dintre aceștia a ascultat el glasul marelui ostaș al Apusenilor, craiul Avram Iancu: «Uitați-vă pe cîmp, românilor — sîntem mulți ca cucuruzul brazilor, sîntem mulți și tari!»

Numele lui Timotei Cipariu se află în dreaptă cinstire în istoria literaturii, în istoria lingvisticii și în istoria cea mare a neamului nostru. Pentru că rîvna minții și a condeiului său a închinat-o limbii românești și, prin ea, cauzei eliberării de nedreptate a tuturor celor ce-au creat această limbă și o vorbesc.

T. Răceanu

Citiți nr. 3/1980 al revistei

START spre viitor

În sumar:
- — Inventica ABC
- — O nouă platformă românească de foraj marin
- — Dosar proiect: centrală hidroelectrică
- — Meserii care ne așteaptă
- — Parada roboților
- — Matematică pentru cutezători
- — Raliul ideilor
- — Caleidoscop
- — Start-experiment
- — Scheme de construcții, noutăți științifice, curiozități, jocuri.

3
START spre viitor
● Gîndit și făurit în România
● Dosar-proiect ● Auto-carting ●
● Parada roboților ● Electronică
● Lumea jucăriilor ●

Un milion de prieteni

Dragă Eduard Dusu din cl. a șasea A, Școala generală nr. 32, Constanța

Nici nu vreau să discut! Faptul că doi colegi ai tăi, F.O. și B.G., se poartă necuviincios cu tovarășele îngrijitoare mă uluiește! **(Nu înțeleg ce face detașamentul; se mulțumește să asiste la «spectacol»?)** Ai perfectă dreptate, lucrul este cu totul nepermis: cum, în loc să le respecte pe aceste tovarășe, în loc să pună ei înșiși mîna pe o găleată de apă și pe mătură, și să ajute la dereticat, își permit să le vorbească urît?! Îi invit să-și ceară imediat scuze tovarășelor și să se facă oameni serioși, altfel le public numele întreg la această rubrică.

Stimate Adrian Enciu din clasa a opta B, Școala generală nr. 51, București

Eu înțeleg că ești grijuliu și că ai intrat în clasă cu bucata aceea de scîndură care trebuia să-ți servească la reparatul băncii. La un moment dat, i-ai «pasat-o» colegului din spate, curios,s-o vadă mai îndeaproape. El n-a vrut să ți-o mai înapoieze și a aruncat-o — cu zgomot, firește — în fundul clasei. Tovarășul profesor ți-a pus ție o notă slabă fiindcă dînsul n-a observat cine aruncase scîndura; **știa** însă **că e a ta.** Probabil că veți mai sta de vorbă despre acest lucru, dar de ce, dragă, ai acceptat capriciul colegului **de a i-o «împrumuta» în timpul orei?!** Era creion, material didactic, ascuțitoare? Ce credeai că o să facă el cu scîndura. Te asigur că degeaba te superi! Numai jumătate din vină este a lui. Cealaltă jumătate (dacă e pe împărțite...) îți aparține. Mai este nevoie de explicații?

Dragă Victorița Ciobotaru din clasa a cincea, Școala generală, Nicorești, Galați

Complicată situație! Va să zică, într-o zi din anul trecut, te duceai la magazin împreună cu o colegă, L.M., pe care ai rugat-o să-ți păstreze 50 de lei **în portofelul ei.** Pe drum ai rămas în urmă ca să-ți cumperi niște pufuleți. Reajungînd-o pe colegă și mergînd voi spre magazin și pălăvrăgind în mod agreabil, i-ai cerut la un moment dat banii. Colega i-a căutat și ți-a răspuns că nu-i mai găsește; în portofel se aflau numai banii ei, o hîrtie de o sută. Ți-a promis că va face rost ulterior de bani, însă nu s-a ținut de cuvînt. Relatîndu-mi toate acestea, îți închei scrisoarea spunînd: «aștept cu drag răspunsul». La rîndul meu, tot «cu drag» remarc delicatețea ta: **nici o clipă nu-ți invinuiești colega. Te felicit sincer pentru această atitudine!** (Totuși, în atîtea luni, ai fi putut să-ți faci o părere. Or, tu expui faptul și mă lași pe mine să emit ipotezele: și-a însușit ea cei 50 de lei? A fost neglijentă? l-a pierdut pur și simplu? Bineînțeles, nu-mi pot lua răspunderea nici uneia dintre aceste afirmații.) Singura în măsură să clarifice lucrurile este colega ta, L.M., căreia vreau să-i spun: Victorița are încă încredere în tine, te rog să discuți deschis, colegial, pioniereşte cu ea și să lămurești situația. **Dragă L.M., eu înțeleg că ți-e greu, dar te asigur că, spunînd adevărul, te vei simți foarte bine — nu numai acum, ci pentru toată viața.**

Ovidiu Zotta

Ca de obicei, scrisorile adresate acestei rubrici vor purta mențiunea **«Un milion de prieteni».**

ACASĂ LA „VOCES PRIMAVERA"

Într-una din zilele lui septembrie ale anului trecut, soseau în Gara de Nord, după o absență de aproape trei săptămîni, un grup de copii, în total 39, însoțiți de cîțiva profesori. Pe chipurile tuturor se putea citi marea bucurie a revederii cu părinții, cu colegii de școală, cu prietenii veniți să-i întîmpine. Corul de cameră «Voces primavera» se întorcea acasă dintr-un turneu de 12 concerte, susținute pe scene din R.F. Germania și Luxemburg, purtînd dulcea povară a binemeritatului succes.

Glasurile lor cristaline răsunaseră în sălile pline, cucerind admirație. Dar nu numai atît! Cei 39 de pionieri, care au interpretat cu talent și sensibilitate piese muzicale dintre cele mai diferite — de la repertoriul clasic și modern românesc și universal, la nemuritoare piese din tezaurul popular românesc — au oferit spectatorilor prilejul, pentru unii unic, de a trăi ritmurile fără de pereche ale dansurilor noastre populare. Presa din cele două țări le-a dedicat atunci aproape 40 de articole.

I-am reîntîlnit pe pionierii din corul «Voces primavera» în acest final de trimestru, acasă la ei, la Școala generală nr. 4 din București. Era pe înserat și peste clădirea școlii se lăsase liniștea obișnuită sfîrșitului orelor de clasă. Doar de undeva, de la etaj, răzbătea zvon de cîntec. Aflăm că pentru «Voces primavera» e zi de repetiție. Ne îndreptăm într-acolo și iată-ne față în față cu Simona Belgun, cu Ileana și Adrian Crăciunescu, Irina și Eugen Raicu, cu surorile Ioana și Ana-Maria Pașol, Ioana Hoisescu, Celestina Bîrsan, Liliana Pandele, Ioana Păunescu și ceilalți copii care alcătuiesc corul. Așezați în bănci, ei cîntă, urmărind cu atenție notele partiturilor.

Simona Belgun, din clasa a VIII-a, președinta corului, ne lămurește:

— Facem ultimele repetiții înainte de imprimări. Peste cîteva zile, formația noastră și cea a juniorilor — pionieri dintr-a II-a și a III-a — imprimăm două discuri pentru «Electrecord». Unul este dedicat șoimilor patriei, iar celălalt, pionierilor.

— Ce alte noutăți mai sînt pe la «Voces primavera»?

— Ne îmbogățim repertoriul. Pînă acum avem învățate 48 de cîntece: muzică românească și din repertoriul universal. În vacanța de primăvară plecăm în județul Suceava și vrem să avem în programul nostru și cîteva noutăți.

— În ce alte județe ați mai fost?

— La Galați și Brăila, în Dolj și Argeș, în Covasna și Brașov. Nu e prea mult de cînd ne-am întors din Maramureș. Avem mulți prieteni acolo, ca în toată țara. De fiecare dată ne întoarcem acasă mai îmbogățiți cu o mulțime de cunoștințe noi. Peste tot ne întîlnim cu istoria nouă a așezărilor în care poposim și cu oameni minunați care, cu multă prietenie ne povestesc despre viața și munca lor. La Vadul Izei, în Maramureș ne sînt prieteni toți copiii de la Școala generală din comună. Am cîntat împreună, le-am cunoscut portul, preocupările.

— Acum, că aveți experiență de scenă, se întîmplă să mai fiți stăpîniți de emoție la spectacole?

Ileana Crăciunescu, o fetiță din clasa a VII-a intervine:

— Nu cred că există cineva care, văzîndu-se față în față cu publicul, să nu aibă emoții. Poate și artiștii de profesie mai au. Emoții avem și noi, de fiecare dată, dar cel mai mult le-am trăit în turneul de anul trecut. În localitățile prin care am umblat, cîntecul românesc era cunoscut și noi trebuia să ne ridicăm la înălțimea interpretării celor dinaintea noastră. Într-o localitate din

CLUBUL INGENIOȘILOR

ASTĂZI, ÎN VIZITĂ LA Cutezătorii: REVISTA TEHNICĂ A PIONIERILOR DIN R.S. CEHOSLOVACĂ abc

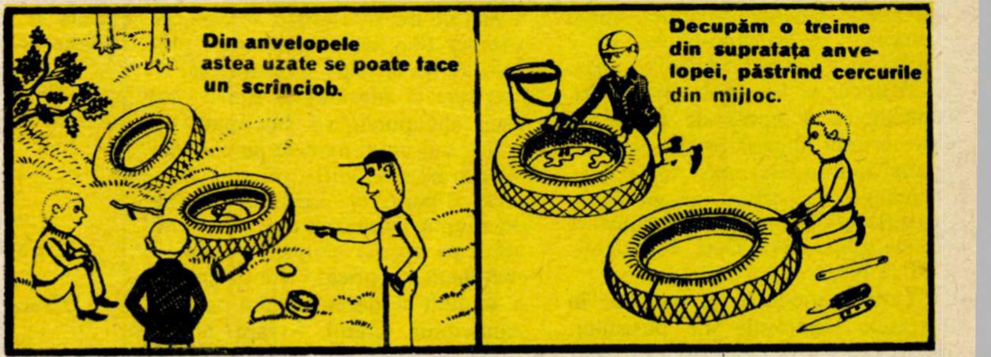
Din anvelopele astea uzate se poate face un scrînciob.
Decupăm o treime din suprafața anvelopei, păstrînd cercurile din mijloc.

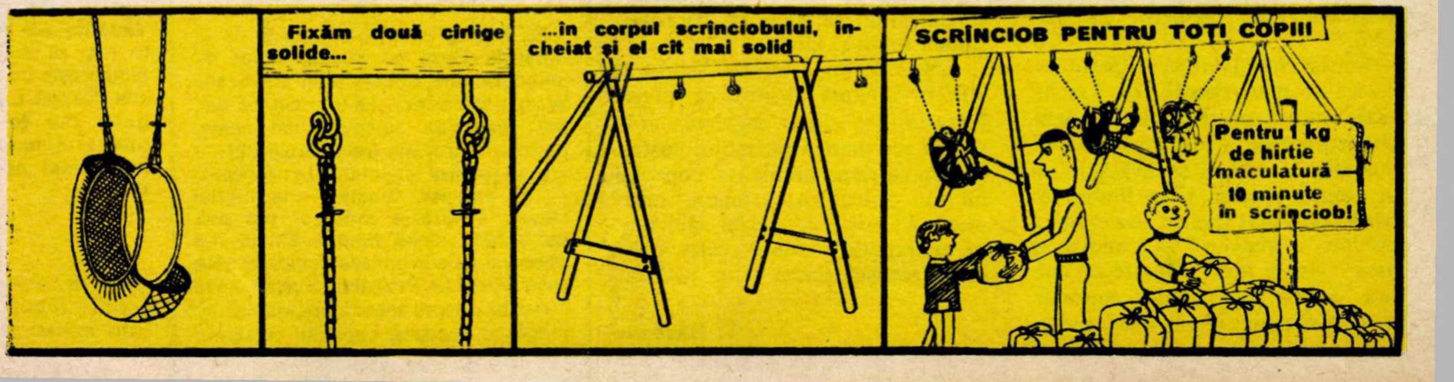
Fixăm două cîrlige solide...
...în corpul scrînciobului, încheiat și el cît mai solid
SCRÎNCIOB PENTRU TOȚI COPIII
Pentru 1 kg de hîrtie maculatură — 10 minute în scrînciob!

Luxemburg, i-am cunoscut pe membrii unuia dintre cele mai apreciate coruri de copii de acolo. Ne-am împrietenit și, în deschiderea concertului, au cîntat în cinstea noastră. Cîntau minunat. Noi, ca oaspeți, voiam să ne întrecem pe noi înșine. Nici unul dintre noi n-a discutat despre asta, dar știam fiecare ce avem de făcut. Din clipa în care am urcat pe scenă, timp de aproape două ore, aplauzele din sală n-au contenit. Am fost foarte fericiți cînd noii noștri prieteni din corul luxemburghez, la sfîrșitul spectacolului, ne-au îmbrățișat și ne-au felicitat.

— Ce planuri mai aveți acum, Ileana?

— Să încheiem trimestrul numai cu medii foarte bune ca și pînă acum. Pentru că la noi în formație fiecare trebuie să aibă, înainte de toate, note foarte bune la învățătură. E o condiție esențială pentru a putea face parte din cor.

Că așa se întîmplă, ne-o spun cu prisosință cataloagele. În rubricile din dreptul fiecăruia dintre copiii pe care îi întîlnim aici, notele mediocre nu-și au locul. Simioana Carmen, Postole Cristina, Dumitru Alina, Urseanu Gabriela, de curînd primite în formație, au 10 pe linie. Și asemenea lor sînt majoritatea.

Despre spiritul de echipă de la «Voces primavera», despre autoconducere și democrație pionierească ce-și fac simțită prezența printre copiii de aici în orice clipă, ne vorbește profesorul de muzică și dirijorul corului, tovarășul Claudiu Negulescu. Așa aflăm că oricare pionier nou primit în formație este acceptat de colectiv prin votul deschis, al tuturor, după un scurt examen, că fondurile corului sînt gospodărite de copii, că în turnee pionierii mai mari se îngrijesc de cei mici asemenea unor frați.

Ecaterina Roșca

PARE IMPOSIBIL

Ar putea trece o monedă de un leu printr-un orificiu mai mic decît diametrul monedei făcut în cartonul unei cărți poștale? Aparenta imposibilitate dispare dacă veți îndoi cartonul (ca în figura 1).

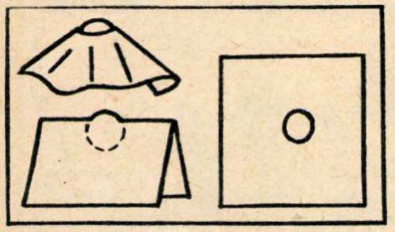

SECRETUL SUGATIVEI

Așezați în linie dreaptă patru pahare de mărimi descrescătoare, apoi faceți între ele niște legături cu fîșii de sugativă, care să le atingă fundul (ca în figura 2). Umpleți paharul cel mai mare, din marginea stîngă, cu apă și lăsați instalația în repaus timp de trei ore. Cînd o veți reexamina, veți constata că apa a ajuns... în ultimul pahar!

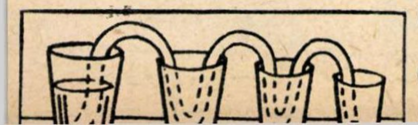

Bună dimineața!

Nu uitați gimnastica de înviorare!

PENTRU FETE:

Exercițiul nr. 1

— stînd depărtat, cu mîinile pe umăr, brațul stîng se ridică sus, brațul drept se duce lateral;

— revenire cu mîinile pe umăr. Se repetă de 3—4 ori schimbînd brațele.

Exercițiul nr. 2

— șezînd cu picioarele depărtate, brațele sus, spatele drept;

— îndoirea trunchiului înainte, cu ducerea brațelor la vîrful picioarelor;

— genunchii se țin întinși.

Se repetă de 4×8 timpi.

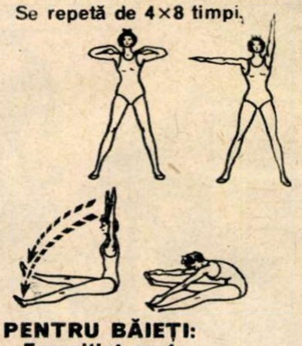

PENTRU BĂIEȚI:

Exercițiul nr. 1

— stînd depărtat, cu brațele pe șold;

— mișcarea brațelor este combinată cu arcuirea trunchiului spre stînga, apoi spre dreapta, cu schimbarea poziției mîinilor;

— spatele drept, picioarele lipite de sol.

Se repetă de 4 ori.

Exercițiul nr. 2

— stînd depărtat, cu brațele îndoite la piept;

— îndoirea trunchiului înainte, cu apucarea gleznelor (în doi timpi);

— revenire cu brațele lateral, cu două arcuiri spre spate;

— spatele drept, privirea înainte.

Se repetă de 4—5 ori.

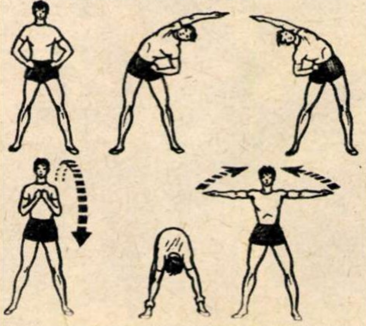

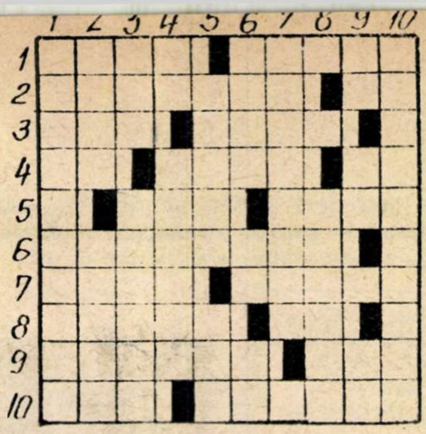

PĂCĂLELI

ORIZONTAL: 1) Celebru erou din epoca de aur a comediei cinematografice. Luna de naștere a lui Păcală. 2) Autorul cunoscutului basm «Ursul păcălit de vulpe»! Gura mare! 3) Metal prețios. Rîu în Paraguay. 4) Metru cub (abr.). A bate la cap (fig.). Scor alb. 5) Comună (abr.). Materie primă pentru Pinocchio. 6) Cunoscut personaj din Tarascon creat de Alphonse Daudet, vînător palavragiu, care născocește tot felul de isprăvi. 7) Cîinele vînătorului. Mic monument de piatră. 8) Plasă. 11 Aprilie! 9) False. Minus. 10) Din nou. O farsă... bună (fem. pl.).

VERTICAL: 1) Păcăleală sub cupola circului (pl.). 2) Păcăleală, șiretlic. Nu se lasă păcălită. 3) Tras în piept. Un loc unde se pun la cale surprize. 4) La Nastratin! Dulceață de chitre. 5) Sare și piper la glume. Insulă și port în Danemarca. 6) Numele a patru conducători spartani. S-a cam ars! Dînsa. 7) Trași pe sfoară de 1 aprilie. 8) Cea mai amplă operă a lui Virgiliu, relatare a peregrinărilor troianului Enea, care a reușit să-i înșele pe greci, scăpînd după dezastrul Troiei împreună cu cîțiva prieteni. 9) Poftim! Dus de nas! În sfîrșit, iar păcălit! 10) Fabulist francez din a cărui operă amintim «Corbul și vulpea».

DICȚIONAR: OICA, ALS, AGIS.

Nicolae Axioti

CONSERVAREA COLECȚIEI FILATELIE

Timbrele filatelice se păstrează bine în clasoare sau albume confecționate special, din materiale rezistente. Dar bacteriile, mucegaiurile, care acționează în special asupra substanțelor adezive ale mărcilor (guma), ca și umiditatea, lumina pot avea efecte negative asupra pieselor filatelice.

Metoda cea mai indicată pentru protecția mecanică a mărcilor contra acțiunii microorganismelor și a umezelii este confecționarea posetelor transparente. Acestea se pot procura din magazinele filatelice. Poșetele transparente gata confecționate se compun din două folii (cea din față transparentă, iar cea din spate de obicei colorată și uneori prevăzută cu adeziv) tăiate în benzi de o lățime corespunzătoare mărcilor poștale, lipite la bază. Marca se introduce între aceste benzi. Uneori poșetele sînt sudate atît la bază cît și în partea superioară, marca fiind introdusă pe una din laturi. Dar varietatea mărcilor poștale impune adesea ca poșetele să fie executate de către fiecare colecționar. Confecționarea începe cu spatele poșetei, care acoperă guma mărcii, din hîrtie (neagră), fața mărcii fiind îmbrăcată în folie transparentă, îndoită pe laturi. Înainte de executarea poșetei, pe spatele hîrtiei negre se aplică o șarnieră pentru fixarea ulterioară în album.

Atenție! Aplicarea prafului de talc, recomandat uneori contra lipirii mărcii de poșetă, dăunează, întrucît punctează guma și chiar pătează marca.

I. Penescu

20
B
TRANSILVANIA
FUS ȘI FURCA DE TORS
POȘTA ROMANA
BUC

PAVEL CONSTANTIN

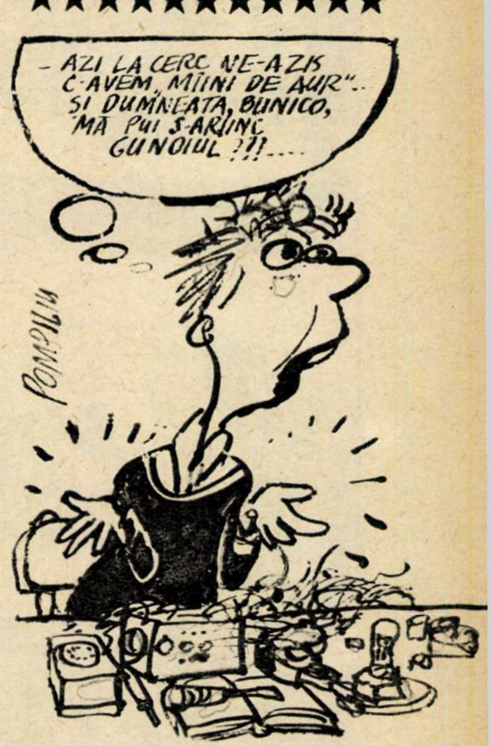
- AZI LA CERC NE-A ZIS C-AVEM „MÎINI DE AUR”.. ȘI DUMNEATA, BUNICO, MĂ PUI S-ARUNC GUNOIUL ?!!....
POMPILIU

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scinteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresindu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

9

BUREBISTA

13

REZUMAT: Unindu-i pe geto-daci și făurind un stat puternic, Burebista hotărăște apoi să pornească împotriva celților care-i călcau hotarele în părțile de sus.

Evocare istorică de **VLAICU BÂRNA**
Desene: VALENTIN TĂNASE

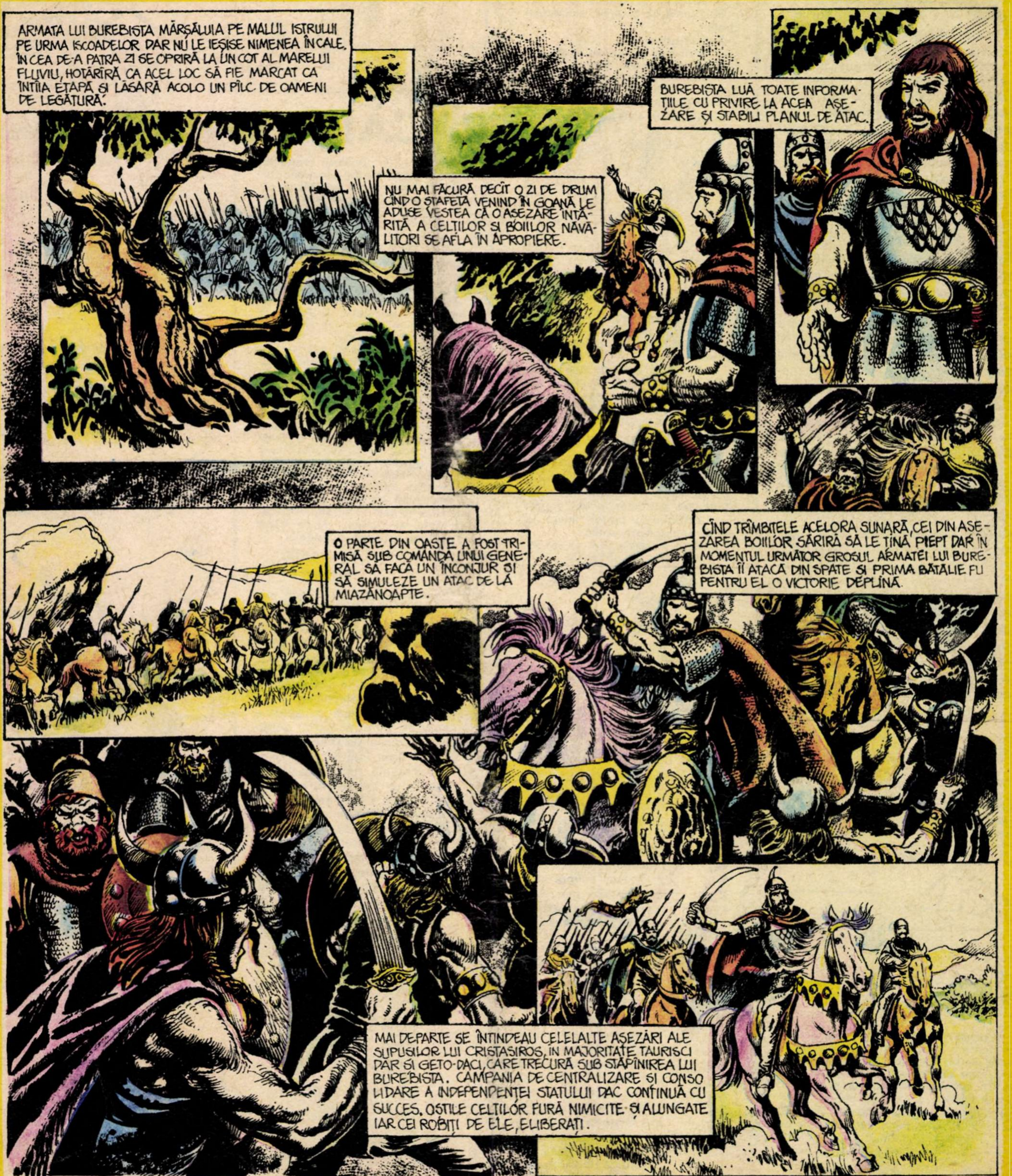
ARMATA LUI BUREBISTA MĂRȘĂLUIA PE MALUL ISTRULUI PE URMA ISCOADELOR DAR NU LE IEȘISE NIMENEA ÎN CALE. ÎN CEA DE-A PATRA ZI SE OPRIRĂ LA UN COT AL MARELUI FLUVIU, HOTĂRÎRĂ CA ACEL LOC SĂ FIE MARCAT CA ÎNTÎIA ETAPĂ ȘI LĂSARĂ ACOLO UN PÎLC DE OAMENI DE LEGĂTURĂ.
NU MAI FĂCURĂ DECÎT O ZI DE DRUM CÎND O ȘTAFETĂ VENIND ÎN GOANĂ LE ADUSE VESTEA CĂ O AȘEZARE ÎNTĂRITĂ A CELȚILOR ȘI BOIILOR NĂVĂLITORI SE AFLA ÎN APROPIERE.
BUREBISTA LUĂ TOATE INFORMAȚIILE CU PRIVIRE LA ACEA AȘEZARE ȘI STABILI PLANUL DE ATAC.
O PARTE DIN OASTE A FOST TRIMISĂ SUB COMANDA UNUI GENERAL SĂ FACĂ UN ÎNCONJUR ȘI SĂ SIMULEZE UN ATAC DE LA MIAZĂNOAPTE.
CÎND TRÎMBIȚELE ACELORA SUNARĂ, CEI DIN AȘEZAREA BOIILOR SĂRIRĂ SĂ LE ȚINĂ PIEPT DAR ÎN MOMENTUL URMĂTOR GROSUL ARMATEI LUI BUREBISTA ÎI ATACĂ DIN SPATE ȘI PRIMA BĂTĂLIE FU PENTRU EL O VICTORIE DEPLINĂ.
MAI DEPARTE SE ÎNTINDEAU CELELALTE AȘEZĂRI ALE SUPUȘILOR LUI CRISTASIROS, ÎN MAJORITATE TAURISCI DAR ȘI GETO-DACI, CARE TRECURĂ SUB STĂPÎNIREA LUI BUREBISTA. CAMPANIA DE CENTRALIZARE ȘI CONSOLIDARE A INDEPENPENȚEI STATULUI DAC CONTINUĂ CU SUCCES. OȘTILE CELȚILOR FURĂ NIMICITE ȘI ALUNGATE IAR CEI ROBIȚI DE ELE, ELIBERAȚI.

(Va urma)

TRĂIASCĂ ROMÂNIA SOCIALISTĂ! TRĂIASCĂ PREŞEDINTELE ŢĂRII, TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU!

Cutezătorii
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR
14
I. 3 APRILIE 1980,
UL XIV (NR. 663)

Prin deputații aleși la 9 martie în Marea Adunare Națională, ȚARA ÎNTREAGĂ, încredințîndu-i cu nețărmurită stimă și dragoste tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU destinele națiunii, l-a reales PREȘEDINTE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Ziua de 28 martie 1980 va rămîne înscrisă pentru totdeauna în sufletul tuturor fiilor acestui pămînt. Prin reprezentanții ei în Marea Adunare Națională, într-un singur gînd, într-o singură voință, țara întreagă l-a reales în această zi pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele Frontului Democrației și Unității Socialiste, în funcția supremă de președinte al Republicii Socialiste România.

În această primăvară aniversară, cînd s-au împlinit 15 ani de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea partidului și a țării, întregul popor este mai unit ca oricînd, ferm hotărît să transpună în viață Directivele celui de-al XII-lea Congres al partidului, de a face totul pentru triumful idealurilor de înflorire continuă a patriei noastre socialiste, independente și suverane, pentru pace, progres, cooperare și bună înțelegere între toate popoarele lumii.

Milioane și milioane de cetățeni — români, maghiari, germani și de alte naționalități — tineri și vîrstnici, pionieri și șoimi ai patriei au urmărit în acea zi, cu puternică emoție, în fața aparatelor de televiziune, actul de vibrant patriotism al înaltei învestiri, cînd pe umerii și pieptul președintelui Republicii Socialiste România a fost petrecută eșarfa tricoloră, în centrul căreia este încrustată în fir aurit stema țării, momentele cînd tovarășului Nicolae Ceaușescu i-a fost înmînat însemnul prezidențial și de comandant suprem al Forțelor Armate ale țării. Puternice rezonanțe de mîndrie patriotică a avut în sufletul nostru, al tuturor, momentul plin de semnificație pentru prezentul și viitorul patriei cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit cu mîna pe Constituție cuvintele jurămîntului de slujire cu credință a patriei, jurămînt pe care l-a consfințit apoi prin semnătură.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de extraordinară însuflețire au răsunat acordurile Imnului de Stat al Republicii Socialiste România. Discursul solemn rostit apoi de președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a constituit un vibrant mesaj patriotic, un nou și înflăcărat îndemn de a realiza vastul program de înflorire a patriei elaborat de Congresul al XII-lea al partidului.

Astfel s-a înscris încă o pagină glorioasă în Cartea de aur a patriei, pe frontispiciul căreia se află figura luminoasă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, omul cutezător care a ridicat mîndria națională pe culmi neatinse pînă acum. Această nouă învestitură a tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de președinte al României este un semn de durată și continuitate a aspirațiilor noastre milenare, o expresie strălucită a simțămintelor de dragoste statornicite între popor, partid și secretarul său general.

Tot în prima sesiune a noii legislaturi a fost ales în unanimitate Consiliul de Stat. Potrivit prevederilor Constituției, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, este și președinte al Consiliului de Stat.

De asemenea, Marea Adunare Națională a ales guvernul Republicii Socialiste România.

Prim ministru al guvernului: ILIE VERDEȚ. Primi viceprimi-miniștri: ELENA CEAUȘESCU, GHEORGHE OPREA, ION DINCĂ. Au fost aleși de către Marea Adunare Națională membrii Tribunalului Suprem, procurorul general al Republicii Socialiste România, secretarii Marii Adunări Naționale și comisiile permanente.

Luînd act de problemele internaționale expuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu în discursul solemn rostit cu prilejul realegerii sale în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste România, Biroul Marii Adunări Naționale a supus spre adoptare Apelul Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România către parlamentele și popoarele țărilor participante la Conferința general-europeană de la Helsinki. Președintele Forului legislativ suprem a dat citire textului Apelului.

Apelul Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România către parlamentele și popoarele țărilor participante la Conferința general-europeană de la Helsinki a fost adoptat cu unanimitate de voturi.

JURĂMÎNTUL PREȘEDINTELUI REPUBLICII

«Jur să slujesc cu credință patria, să acționez cu fermitate pentru apărarea independenței, suveranității și integrității țării, pentru bunăstarea și fericirea întregului popor, pentru edificarea socialismului și comunismului în Republica Socialistă România!

Jur să respect și să apăr Constituția și legile țării, să fac totul pentru aplicarea consecventă a principiilor democrației socialiste, pentru afirmarea în viața societății a normelor eticii și echității socialiste!

Jur să promovez neabătut politica externă de prietenie și alianță cu toate țările socialiste, de colaborare cu toate națiunile lumii, fără deosebire de orînduire socială, pe baza deplinei egalități în drepturi, de solidaritate cu forțele revoluționare, progresiste de pretutindeni, de pace și prietenie între popoare!

Jur că îmi voi face întotdeauna datoria cu cinste și devotament pentru strălucirea și măreția națiunii noastre socialiste, a Republicii Socialiste România!»

TELEGRAMĂ

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Vestea realegerii Dumneavoastră în suprema funcție de Președinte al scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România, ne-a umplut inimile de o nespusă bucurie și mîndrie patriotică, a constituit pentru noi, cei mai tineri fii ai țării — șoimii patriei și pionierii, pentru cadrele care ne îndrumă activitatea, un moment de cea mai înaltă vibrație patriotică al vieții luminoase pe care o trăim.

În această zi de mare sărbătoare națională, de emoționantă contopire a națiunii noastre cu gloriosul partid comunist conducător, în marcarea evenimentului de o deosebită importanță și răspundere politică și patriotică — realegerea Dumneavoastră în fruntea statului nostru socialist — ne exprimăm, alături de părinții noștri, de întregul nostru popor, dragostea, stima și respectul nemărginit față de strălucita Dumneavoastră personalitate, OMUL care întruchipează în mod fericit cele mai înalte virtuți ale locuitorilor acestor meleaguri milenare, conducătorul iubit al partidului și statului nostru, respectat și urmat cu încredere de întreaga națiune, prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tuturor copiilor din România. Folosim și acest prilej pentru a Vă ura din adîncul inimilor noastre tinere multă sănătate și putere de muncă spre binele și fericirea minunatului nostru popor, pe care să-l conduceți din victorie în victorie, spre țelul suprem al omenirii — orînduirea comunistă.

Sîntem pe deplin convinși că realegerea Dumneavoastră în funcția de Președinte al țării reprezintă suprema garanție că și în viitor poporul nostru, urmînd strălucitul Dumneavoastră exemplu de muncă și viață, va înfăptui neabătut politica internă și externă, Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, o dovadă grăitoare în acest sens fiind impresionanta unitate cu care poporul nostru a votat pentru programul prezentat de Partidul Comunist Român și Frontul Democrației și Unității Socialiste în campania electorală pentru recentele alegeri de deputați în consiliile populare și în Marea Adunare Națională.

Participăm cu tot entuziasmul copilăriei noastre fericite, ocrotiți cu părintească grijă de Dumneavoastră, la emoționanta atmosferă ce a cuprins întreaga țară, expresie a înaltei aprecieri pe care toți cetățenii patriei o dau politicii partidului și statului nostru de dezvoltare multilaterală a patriei, condiție de bază pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului, politică ce exprimă, în același timp, în mod strălucit, concepția Dumneavoastră cu privire la asigurarea condițiilor optime pentru creșterea și educarea celei mai tinere generații, a tuturor copiilor țării, români, maghiari, germani și de alte naționalități, în spiritul muncii și al dreptății, al păcii și prieteniei între popoare.

Vă raportăm, mult iubite și stimate tovarășe Secretar general al partidului și Președinte al Republicii, că în prezent sîntem cu toții angajați în desfășurarea alegerilor pionierești și în pregătirea celei de-a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, în cadrul căreia analizăm, cu spirit de răspundere, activitatea desfășurată pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de conducerea partidului organizației revoluționare a copiilor și, în același timp, stabilim măsurile corespunzătoare pentru a ne aduce contribuția la înfăptuirea, după puterile noastre, prin învățătură și muncă, a măreţelor obiective stabilite de cel de-al XII-lea Congres al P.C.R.

Ne angajăm în fața Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom face tot ceea ce depinde de noi pentru ca, sub conducerea comuniștilor, să ne îmbunătățim întreaga activitate, să ne formăm în chip comunist, prin muncă și pentru muncă, să ducem mai departe tot ce a înfăptuit poporul nostru, ce a realizat în anii socialismului și, cu deosebire, în perioada celor 15 ani de viață liberă, demnă și independentă de cînd vă aflați în fruntea Partidului Comunist Român.

Vă promitem solemn, mult stimate tovarășe Secretar general al partidului și Președinte al Republicii, că vom învăța și vom munci pentru a deveni, așa cum Dumneavoastră ne-ați îndemnat în repetate rînduri, buni muncitori, buni specialiști, luptători neînfricați pentru ridicarea fermă și hotărîtă a scumpei noastre patrii, România Socialistă, pe noi culmi de progres și civilizație.

ORGANIZAȚIA PIONIERILOR
DIN
REPUBLICA SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

RUBRICA PIONIERULUI-COMANDANT

ÎN VACANŢĂ, COMANDAMENTUL NU E... „ÎN VACANŢĂ"!

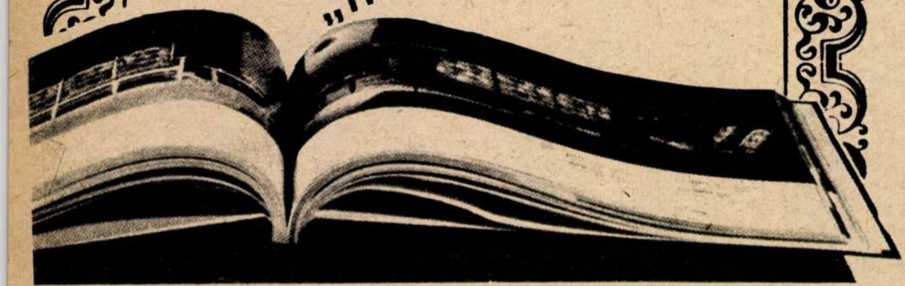

Neîntrerupta ucenicie la şcoala muncii.

O fi un lucru de mirare, dar trebuie să recunoaştem: se mai află printre noi destui dintre cei care cred că vacanţa apare de la sine doldora de bucurii, iar tu n-ai nevoie să mişti un deget! Adevărul este că şi vacanţele se supun proverbului: **dacă nu ai semănat, nu ai ce să culegi.**

Se ştie însă că bucuriile pionereşti sînt prin excelenţă bucurii ale iniţiativei, colaborării, bucurii colective. Vacanţa înseamnă şi din acest motiv **organizare şi planificare.**

SPRE CLUBUL DE VACANŢĂ

Red.: — Tu, împreună cu Alin, Laura, Liliana faceţi parte din comandament, aveţi o îndelungată obişnuinţă în a colabora. Cum aţi procedat în vederea vacanţei?

Carmen Radu: — Ne-am gîndit la o arie largă de activităţi: excursii, vizite, întîlniri cu diverse personalităţi, acţiuni în cadrul «Săptămînilor primăverii», îngrijirea unor monumente istorice, activităţi cultural-sportive etc.

— Ştii că în fiecare localitate există un **comandament al vacanţei,** *există şi un* **club de vacanţă.** *Faptul acesta nu v-a determinat să vă adaptaţi programul şi la aceste condiţii?*

— Desigur, **clubul de vacanţă** *ne oferă posibilitatea atît pentru desfăşurarea de activităţi noi, cît şi pentru organizarea în mod mai interesant a unor acţiuni cunoscute: o întîlnire, o excursie, o vizionare de spectacol, un concurs sportiv. De pildă, noi, detaşamentul, am propus să organizăm la nivelul unităţii şi cu sprijinul consiliului judeţean al Organizaţiei Pionierilor (Dolj — n.n.) o manifestare-dezbatere pe teme ateist-ştiinţifice la care va participa un lector de la cabinetul judeţean de partid. Şi cum această vacanţă coincide cu perioada în care în întreaga ţară au loc conferinţele judeţene ale Organizaţiei Pionierilor, colaborarea cu comandamentul local al vacanţei, cu clubul de vacanţă ne va ajuta să organizăm cu mult succes activităţi de educaţie politică, patriotică, prin muncă şi pentru muncă: întîlniri, vizite în întreprinderi, dezbateri etc.*

— În încheierea discuţiei noastre ţi-aş propune să asculţi aceste cîteva opinii în legătură cu munca pionierului-comandant, a activului în general, în vederea şi pe perioada vacanţei. Iată-le:

a. Întotdeauna un bun program de vacanţă prevede **soluţii de rezervă.** *Nu vă propuneţi trei excursii şi nici o vizită — sau invers. Nu vă propuneţi numai acţiuni de exterior, pentru că ar putea să şi plouă: indicaţi o activitate de interior, ca rezervă.*

b. Oricît de diverse ar fi împrejurările pe care le prezintă vacanţa, păstraţi **obişnuinţa de a vă manifesta ca un detaşament anume,** *păstraţi exerciţiul funcţiilor şi atribuţiilor. Astfel, vacanţa va constitui un prilej de-a adînci învăţarea vieţii de organizaţie, învăţarea conducerii şi colaborării pionereşti.*

Cred că am spus destule. Aveţi de făcut vreo precizare?

— Noi, aici, ne-am gîndit parcă mai puţin la soluţiile de rezervă, cum le spuneţi. Vom fi atenţi în această privinţă. În rest, cred că la noi în detaşament (clasa a V-a a Şcolii generale nr. 23, Craiova) lucrurile stau cam aşa cum le-aţi prezentat dumneavoastră prin cele cîteva propuneri.

— Atunci — spor la lucru şi o vacanţă frumoasă!

— Mulţumim.

PENTRU AGENDA VOASTRĂ

— Nu uitaţi că vacanţa oferă prilejul organizării cu succes a unor activităţi variate, dintre care nu pot lipsi: **excursiile, vizitele în întreprinderi, vizitele la muzee** *(uneori muzeele se află la doi paşi de voi),* **întîlnirile cu diferite personalităţi** *(la şcoală sau la locul lor de muncă),* **evocările istorice** *(nu uitaţi aniversarea a 2 050 de ani de la întemeierea primului stat dac centralizat şi independent),* **activităţile cultural-artistice, sportive şi de pregătire pentru apărarea patriei etc.**

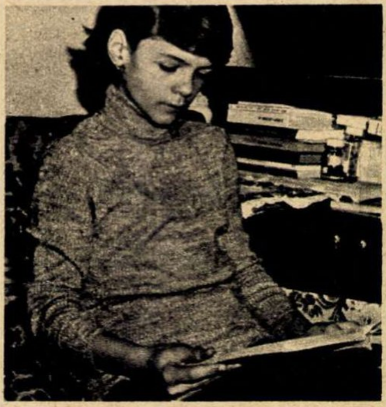

Vacanţa: anotimpul marilor lecturi.

— Nu uitaţi că numai în vacanţa de primăvară există... **«SĂPTĂMÎNILE PRIMĂVERII!»** *Parcurile, grădinile, spaţiile verzi aşteaptă hărnicia voastră plină de veselie.*

— Nu uitaţi să pregătiţi cum se cuvine participarea voastră (pe grupuri, echipe sau individual) la **manifestările din cadrul «Cîntării României»** *şi* **«Daciadei»,** *conform etapelor prevăzute în calendarul competiţional.*

— Nu uitaţi, de asemenea, ceea ce uneori se cam uită în vacanţe: **legătura cu cartea,** *cu biblioteca şi cititul, şi, de asemenea,* **jocul!**

UN JOC ŞI CÎTEVA TITLURI

Bună animatoare a activităţii detaşamentului ei, Maria Sasu (comandantul detaşamentului clasei a IV-a, Şcoala generală Tigveni, judeţul Argeş) ne mărturisea că ei se joacă cu plăcere de-a «Crabii şi creveţii», dar jocul nu e grozav şi că tare i-ar plăcea ca ea şi colegii ei să ştie mai multe jocuri de acest gen. La rugămintea noastră, prof. Claudiu Atanasiu, specialist în domeniu, vă propune astăzi un joc nou:

Vînătorul, vrabia şi albina. *Copiii se aşază în cerc. Trei dintre ei reprezentînd vînătorul, vrabia şi, respectiv, albina rămîn pe margine, aşezaţi în jurul cercului, la egală distanţă.*

Regulile: *Vînătorul aleargă după vrabie, dar se teme de albină; vrabia aleargă după albină, dar se teme de vînător, albina aleargă după vînător (să-l înţepe), dar se teme de vrabie. La comanda conducătorului de joc începe cursa, folosindu-se cercul drept obstacol sau paravan de protecţie. Cînd unul dintre copii a fost prins, iese din joc şi e înlocuit. Apoi cursa continuă*

Titlurile promise: *Pentru a învăţa şi organiza noi jocuri, căutaţi în biblioteca şcolii, a comunei, a oraşului vostru următoarele cărţi:* **«1001 jocuri pentru copii»** *de Eugenia Ţicaliuc (de curînd apărută),* **«Jocuri pentru pionieri şi şcolari», «Educaţia fizică la clasele I—IV»** *de M. Longin şi A. Stoicescu.*

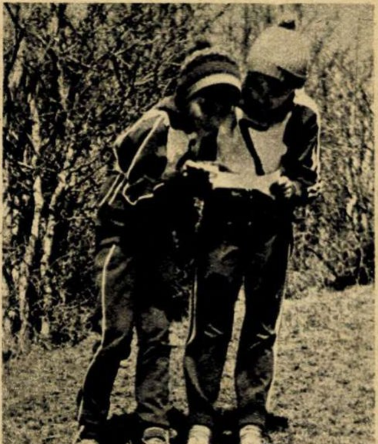

Să dăm jocului drepturile sale!

Ilie Traian

În actualitate:

CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Pretutindeni, în detașamente și unități, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor s-au pregătit să întîmpine Conferințele județene cu bogate și interesante activități pionierești. Astfel, în aceste zile de primăvară, sînt organizate numeroase acțiuni de muncă patriotică, ample manifestări politico-educative, cultural-artistice și sportiv-turistice. De asemenea, în toate județele au fost amenajate expoziții cu cele mai valoroase creații tehnice și artistice ale pionierilor și școlarilor, au fost pregătite frumoase programe artistice. Astfel, sub semnul hărniciei la învățătură și în activitățile practice, al desfășurării unei bogate activități în viața de organizație, toți pionierii cinstesc cum se cuvine evenimentele deosebite pentru organizație — conferințele județene ca și cea de a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor.

Lucrările conferințelor județene ale Organizației Pionierilor se desfășoară între 2—18 aprilie a.c. Participanții — delegați adulți și pionieri — sînt reprezentanți aleși în cadrul conferințelor comunale, orășenești, municipale și ale sectoarelor municipiului București. Dintre delegați fac parte și candidații, adulți și pionieri, desemnați de aceste conferințe pentru consiliul județean al Organizației Pionierilor, pentru comisia județeană de cenzori, precum și candidații propuși să facă parte din comisia județeană pentru îndrumarea Organizației «Șoimii patriei». La Conferințele județene participă ca invitați membri ai C.J.O.P. care nu au fost delegați, precum și alți pionieri, cadre didactice, reprezentanți ai organizațiilor U.T.C., ai organizațiilor de masă, activiști ai unor instituții și unități social-economice, ai comitetelor cetățenești de părinți ș.a.

Ordinea de zi a conferințelor județene cuprinde: darea de seamă cu privire la activitatea desfășurată de către consiliul județean al Organizației Pionierilor de la alegerile precedente pînă în prezent, dezbateri privind organizarea și desfășurarea celor mai frumoase și utile acțiuni pionierești, propuneri pentru perfecționarea și ridicarea permanentă a calității vieții de organizație. Conferințele vor stabili planul de măsuri al C.J.O.P. în vederea înfăptuirii sarcinilor ce revin pionierilor și cadrelor care muncesc cu pionierii din Programul partidului, din documentele celui de al XII-lea Congres al P.C.R., din cuvîntările și indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului. Va fi dezbătut, de asemenea, proiectul Programului unitar de educare comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tinerei generații din patria noastră, participarea tot mai activă a întregului tineret la înfăptuirea mărețelor obiective ale Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Aceste importante momente din viața organizației, conferințele județene vor da un nou imbold perfecționării întregii activități pionierești din județele patriei, contribuind la temeinica pregătire a celei de a IV-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor, care se va desfășura în perioada 5—7 mai a.c.

CLUB 14

În întreaga țară, toți pionierii claselor a VIII-a, în curînd absolvenți ai ciclului gimnazial, vor trăi un moment deosebit de important — acela de a-și răspunde la întrebarea: «Ce profesie ți-ai ales, deci la ce liceu ai hotărît să te înscrii pentru treapta I?»

Așadar, «Club 14» își deschide de data aceasta porțile avînd ca invitați cutezători din județul Vrancea, aflați la vîrsta de paisprezece ani. Din întîlnirile pe care Clubul nostru le-a avut aici cu cititorii aflați în pragul alegerii unei meserii, ne-am dat seama că pionierii caută să-și răspundă la întrebare cu seriozitate, avînd în vedere direcțiile și sarcinile de bază în dezvoltarea viitoare a județului.

Ce meserie îți alegi?

— Îmi place foarte mult chimia și doresc să lucrez, cînd voi avea această specializare, în domeniul metalurgiei, la Întreprinderea metalurgică ce se va ridica în curînd, aici, în Focșani, mărturisește Nicoleta Tucan, din clasa a VIII-a A, de la Școala generală nr. 10, Focșani.

Mulți pionieri își doresc viitorul loc de muncă în județul natal. Este o dorință exprimată de pionierii Mioara Teliță, Ionela Francu, Constantin Dima, Lidia Nicolau, Gabriela Ploscaru de la Școala generală nr. 1, Odobești; Teodor Giurcă, Liliana Huideș, Doina Carabă, Anca Neculau, Nicoleta Marin, Valentin Gulerez, Dan Gherghina și alții de la Școala generală nr. 10, Focșani. Am căutat atunci să aflăm de la ei răspunsul și la întrebarea:

Cum te pregătești?

Desigur, mai întîi de toate, învățînd cît mai bine la toate obiectele de studiu și, îndeosebi, la cele care sînt implicate direct în profesiunea viitoare. Dar o pregătire și mai aprofundată care să îmbogățească cunoștințele și să cizeleze modul de a gîndi o oferă numeroase inițiative și activități pionierești. O inițiativă ce se anunță valoroasă, în această școală, este înființarea unui cerc uzinal ce-și are o prezență periodică la Întreprinderea de mecanică fină din Focșani, întreprindere cu dotări de cel mai înalt nivel al tehnicii mondiale. Scopul acestui cerc uzinal ne este expus de îndrumătorul cercului, proiectantul Ioan Bach: «Este o activitate care-și propune să lărgească orizontul tehnic al copiilor, să trezească interesul și pasiunea pentru tehnica aplicată, să ofere o imagine mai clară asupra profesiei dorite». Scopul s-a dovedit absolut necesar, deoarece nu este un secret, mai sînt copii care la întrebarea:

Ți-ai descoperit aptitudinile?

...răspund, într-adevăr, afirmativ, dar cînd trebuie să argumenteze, nu totdeauna au o idee îndeajuns de clară, de corectă asupra meseriei pentru care și-au rostit opțiunea. Un băiat, de pildă, a mărturisit că vrea să se facă strungar («un maistru bun la strung»), descoperindu-și aptitudinea corespunzătoare datorită plăcerii, priceperii cu care a reparat biciclete. Să-i dăm răspunsul potrivit și lămuritor, cu ajutorul tovarășului îndrumător de la cercul uzinal:

— Prietenul nostru nu a avut grijă să se intereseze mai atent despre tehnologia meseriei respective. Dacă i-a plăcut să repare biciclete, spre exemplu, înseamnă că-i place să monteze. Să zicem, are aplicații pentru munca la montaj. La strung nu se montează. Abia ceea ce pleacă de la strung, mai departe, în procesul tehnologic, intră la montaj.

Bineînțeles, e posibil ca băiatului cu bicicleta, plăcîndu-i mecanica, deci tehnica, să-i fie potrivită și strungăria.

În dialog cu conștiința...

«Este cel mai minunat lucru pe care îl putem face în viață, să lăsăm ceva în urma noastră, să ne mîndrim cu ce am făcut. În tinerețe, această dorință este arzătoare» așa ne-a mărturisit unul dintre invitații noștri — Ștefan Pricop, elev în anul III, secretar U.T.C. al Liceului pentru exploatarea și industrializarea lemnului. «Acum și în anii ce vor urma veți avea mereu acest dialog cu conștiința». Au fost cuvintele adresate pionierilor de către directorul Școlii generale nr. 1, Focșani, tovarășul Sergiu ArFire, la întîlnirea elevilor clasei a VIII-a din școală cu utecișți — elevi de la liceele industriale din municipiu. Pionierii au aflat printr-o comunicare directă și sinceră, colegială (care se va completa pînă la sfîrșitul anului școlar cu alte întîlniri și vizite), despre condițiile moderne de învățătură și de practică în liceele care-i așteaptă; de asemenea, au împărtășit concluziile impuse o dată cu alegerea meseriei. Între **a dori** să te realizezi într-un anumit domeniu de activitate și **a fi capabil** — deci a avea capacitatea, aptitudinile necesare —, raportul trebuie să fie, cel puțin, corespunzător. De asemenea, între aptitudini, înzestrare și investirea cu energie (munca depusă, studiul, învățătura, hărnicia) trebuie să fie un raport cel puțin corespunzător. Cînd în acest raport armonizarea este ideală, se deschid perspectivele afirmării deosebite, excepționale.

*

După 15 septembrie, pe prietenii noștri îi vom întîlni în anul I la Liceul de construcții, la Liceul industrial nr. 3, la Liceul agroindustrial, la Liceul de matematică-fizică «Al. I. Cuza» și la alte licee din județ. Lor și tuturor cititorilor noștri care vor absolvi în curînd clasa a VIII-a le dorim mult succes pe noul drum ascendent ce-i așteaptă în viață.

Margareta Micu

Dan vrea să devină maistru în uzină și.. pînă atunci, elev la Liceul industrial.

Doina: «Trebuie să ai pasiune! Dacă nu-ți place drumul pe care mergi, degeaba ai pornit».

Valentin: «Cred că profesiunea de laminorist este foarte frumoasă și de mare răspundere»..

Foto: C. Popescu

MACHE
Mache
Mache

ILUSTRAȚIE: POMPILIU DUMITRESCU

SCHIȚA DE

Mircea Sîntimbreanu

5 SĂPTĂMÎNI ÎN... PANOU

«5 săptămîni în panou!» Ar putea fi titlul unei noi povestiri întrucîtva asemănătoare cu vestita carte a lui Jules Verne. Numai că, în această nouă formă, ea n-ar mai fi nici pe departe la fel de fantastică și nici într-un caz științifică. Și totuși, într-o anumită măsură analogia cu peripețiile temerarului erou al lui Jules Verne este vădită și în cazul lui Mache. Da! Căci și Mache a cunoscut exact 5 săptămîni beția ascensiunii și vraja înălțimilor... Da! Căci Mache a plutit — legănat într-o nacelă proprie de visuri și ambiții nemăsurate — deasupra semenilor săi. Da, căci și Mache a aterizat, ca și predecesorul său aeronaut, brusc și aproape catastrofal.

Doar că a fost alt vehicul. Mache n-a folosit balonul. De altminteri, nici n-avea cum. La nevoie poți să împrumuți o trotinetă sau o pereche de patine cu rotile, dar nici un coleg, oricît de devotat, nu-ți împrumută un aerostat. Așadar, Mache n-a folosit balonul, ci... panoul. Panoul de onoare al școlii. Ce? Nu te ridică și panoul în ochii tuturor? Nu urci în stima, prețuirea și cinstirea întregii școli? Nu este el un mijloc de transport spre înălțime? Ba bine că nu... Eh, cîte tainice ofuri nu i-au umplut inima micuțului ambițios, privindu-și colegii în rama aurită a panoului, sub faldul învăpăiat al cuvintelor «Cinste lor! Urmați-le exemplul!» Un an întreg inima lui Mache a bătut mai repede de cîte ori se apropia de holul școlii, unde era afișat panoul.

La încheierea anului, Mache, privind încă o dată panoul și pozele celor ce tocmai absolveau ultima clasă, și-a zis:

— Aici, într-unul din aceste locuri vacante, mă voi instala eu în mărime de 6 pe 9... La anul! Fac legămînt...

Și Mache n-a uitat... Mai mult. Nu trecuseră nici două săptămîni de la începerea anului și băiatul a descoperit o lege fundamentală a înălțării spre panou — lege total deosebită de aceea aplicabilă în cazul baloanelor. Căci, dacă spre a te ridica cu balonul trebuie să iei cu tine cît mai puțină încărcătură, pentru a te înălța în ochii colegilor — deci spre panou — dimpotrivă, trebuie să iei cu tine o mulțime de lucruri: frecvență, punctualitate, sîrguință, atenție, disciplină, dîrzenie... Catalogul, care e de fapt un fel de altimetru, a și înregistrat, în cazul lui Mache, prima ascensiune. Ascensiunea la nota 8. Ajuns la această cotă, Mache vedea parcă totul cu alți ochi. A văzut că în fața sa se perindau piscurile notelor de nouă... și, foarte curînd, ca un vultur, Mache dădea tîrcoale spre cuibul primului 10.

Descoperise — nu v-am spus? — că trebuie să ia cît mai multă încărcătură, cît mai solidă: tenacitate, exercițiu, încordare și, iată, ultimul hop a fost depășit.

— Fă-ți o poză pentru panoul de onoare, i-a spus comandantul unității într-o bună zi.

Dar Mache a și scos-o cu mîini tremurătoare de la piept... O avea gata făcută. Apoi s-a rezemat de perete, sfîrșit... Își văzuse visul cu ochii.

Din clipa aceea însă, chiar din clipa aceea, Mache, care descoperise atît de matematic legea ascensiunii spre panou, uită deodată — și pentru mult timp — că legile coborîrii sînt total deosebite pentru amîndouă. Astfel plutind în al nouălea cer — cum se spune —, Mache începu să arunce, unul cîte unul, elementele ce-l ridicaseră acolo. Mai întîi, ceva din frecvență.

— Nu vin pînă la ora a patra. Mă duc să-mi fac o fotografie în culori pentru panou...

Mai tîrziu, ceva din modestie:

— Tovarășă secretară, vă rog să-mi eliberați o adeverință, că sînt la panoul de onoare. Să mă vadă și cei ce nu mă văd.

Apoi, din stăruință:

— La geografie am un zece... Mîine nu mă ascultă...

Apoi a luat un 6, apoi un 5 și apoi s-a observat că Mache a zvîrlit peste bord și simțul colectivului, respectul față de prieteni:

— Îmi dai tu sfaturi? Păi, ia privește la panou, în stînga sus. Mi se pare că eu sînt numitul Mache, nu tu...

Da, Mache a aruncat multe peste bord. Dar dacă ar fi să numim tot ce a aruncat, cu un singur cuvînt am spune: perseverență. Nu e greu să ajungi la panou, e greu să rămîi acolo.

Și într-o bună zi — cînd se împlineau exact 5 săptămîni de cînd poza lui Mache se afla la panou și de cînd și-o admira în fiecare recreație, în colțul stîng, sus — lui Mache i s-a spus: «Ia-ți poza jos... Nu-ți mai poate urma nimeni exemplul».

Mache a coborît din panou. Acum stă în fața secretariatului și mormăie sughițînd:

— Vă rog să-mi eliberați o adeverință că am fost 5 săptămîni în... panou.

Dacă aș fi în locul secretarei, i-aș da adeverința. Aș scrie: «Se adeverește că elevul Mache a fost 5 săptămîni în panou, luînd cu sine frecvența, punctualitatea, atenția, disciplina... Dar a coborît și-a aterizat forțat, aruncîndu-le peste bord... Drept care i se eliberează prezenta, pentru a-i servi la... nevoie».

Scrisoarea săptămînii

CHOIX

DE POEMES ET D'IMAGES

D'ENFANTS ROUMAINS

A L'OCCASION DE LA
TREIZIEME BIENNALE INTERNATIONALE DE POESIE
DE KNOKKE-HEIST 30 AOUT - 3 SEPTEMBRE 1979

par

MICHEL STERIADE

EDITIONS SOVEJA

Acolo unde ochii și inima voastră, copii, întîlnesc făptura inefabilă a poeziei din lucruri, a poeziei din trăirile unei vîrste neasemuite, s-au născut și se nasc continuu irizări de o aleasă prospețime care, reunite în culegeri și reviste, poartă spre noi mesajul de frumusețe și adevăr al unor izvoare bogate în făgăduinți. De această dată, avem în față poezii și desene care, prin statornica dragoste a unui distins poet și profesor, Mihail Steriade, au văzut lumina tiparului în Belgia, într-o frumoasă Culegere de poeme și imagini ale copiilor din România, tipărită cu ocazia celei de a XIII-a Bienale Internaționale de Poezie, de la Knokke-Heist din septembrie 1979.

Această frumoasă carte de poeme constituie încă o afirmare a copilăriei de la noi, sub semnul cutezanței, al bogăției spirituale, al setei de nou, de creație, o mărturie a dăruirii cu care M. Steriade se apleacă de ani de zile asupra celor mai tinere izvoare de simțire, de poezie și farmec cromatic, de pe plaiurile sale natale.

Paginile culegerii reunesc lucrări ale unor foarte tineri poeți și desenatori din București, Botoșani, Constanța, Hunedoara, Baia Mare, Piatra Neamț, Brad, Buftea, Buhuși, Tg. Mureș, Negrești-Oaș, Buzău, pe care i-am publicat adesea noi înșine în «Cutezătorii»: Luminița Antonescu, Oana Ghivirigă, Radu Adrian Ionescu, Cristina Motelica, Mirela-Narcisa Dragomir, Carmen Herica, Ștefania-Marcela Grădinaru, Mariana Andreicuț, Marinela Ileanca, Florin Alcaz, Mirela Zancu, Gheorghe Ștefan, Ioan Ivan, Florin Avramescu, Mihai Petru (poezii), Irina Ștefan, Gabriela Fekete, Aurelia Paraipan, Mirela Voicu, Elena Anghel (desene). Reunind poeme mai vechi și mai noi ale copiilor din România și adăugîndu-le desene trimise de redacția noastră, poetul Mihail Steriade, care este și traducătorul în limba franceză al poemelor, le-a oferit, cum spune domnia-sa însuși, în semn de omagiu poeților lumii, veniți la a XIII-a Bienală de Poezie, ca o luminoasă imagine a unei copilării bogată în resurse, aspirații și împliniri. «România — scrie în prefață Mihail Steriade — oferă magnificul exemplu de a ocupa cu tinerii săi poeți și pictori — unul dintre primele locuri printre națiuni, prin cantitate și calitate.»

Iată copii — iată versuri și imagini,
Iată inimile lor
Care bat de asemenea
pentru voi...

Sub raza acestor gînduri rostite de marele poet francez Paul Verlaine, citate de autorul culegerii, cuvîntul și culoarea, versurile și imaginile copiilor de la noi, timbrate de emoție și autenticitate, transmit un mesaj al încrederii în izvoarele generoase, mereu proaspete, ale poeziei și simțirii românești.

Mihai Negulescu

SĂRITURA ÎN ÎNĂLȚIME

SCHIȚĂ DE
Ovidiu Zotta

Personajele și întîmplările din această schiță sînt fictive. Ideea ei a fost însă inspirată autorului de o situație adevărată, relatată de **Cătălina Enache**, *clasa a VII-a, Școala generală nr. 9, Bîrlad.*

Ioana privește printre gene ștacheta. Nu-i nevoie să se mai uite la panoul de afișaj; știe că acolo a apărut cifra 1,60, reprezentînd înălțimea propusă celor două săritoare rămase în concurs: ea și Marina Tomici dintr-a VIII-a B.

— «Hai, I-oa-na! Hai, I-oa-na! Clasa noastră-i cam-pi-oa-na!»

Colegii sînt masați în primele rînduri din stînga sălii, nu-i vede prea bine și de fapt chiar evită să-i privească fiindcă printre ei se afla profesoara de naturale, Valeria Plecan, care filmează întruna și lumina proiectorului folosit de ea o stînjenește aproape tot timpul pe Ioana. Valeria Plecan este aureolată de gloria celei mai bune cineamatoare din oraș, un mic documentar de-al ei, despre berzele albe, a fost premiat și transmis și la televiziune.

— «Hai, I-oa-na... cam-pi-oa-na!...»

A VIII-a A are neapărat nevoie de o victorie și această victorie nu poate fi obținută decît printr-o singură probă, săritura în înălțime, ultima rămasă în concurs. Cine cîștigă înălțimea, cîștigă și punctul hotărîtor pentru echipă. Au fost opt săritoare. la 1,50 mai erau patru, la 1,58 au trecut numai două. Toți sînt cu ochii pe Ioana; n-a sărit niciodată 1,60, Marina în schimb are la cec-ul ei de performanțe personale un frumos 1,62 dar toată lumea spune că Ioana e într-o formă mai bună ca niciodată.

— «Hai, I-oa-na! Hai...»

Profesoara Valeria Plecan filmează galeria, îndemnînd-o să gesticuleze și să strige cît mai tare, exact ceea ce nu-i trebuie unui săritor în înălțime. Nu numai că nu-i trebuie, ci îl stingherește îngrozitor. Săritorul în înălțime e atletul care are nevoie de cel mai bun echilibru nervos. Cînd te pregătești să sari, prima grijă e să faci în așa fel încît să nu mai auzi nimic și să nu te mai gîndești la altceva în afară de ștachetă. Te uiți la ea, calculezi în gînd pentru a mia oară pașii și punctul de bătaie și îți gonești undeva, în cea mai îndepărtată celulă a uitării, toate amintirile, fie izvorîte din necazuri, fie din bucurii. Nu pornești decît atunci cînd ești sigur că fiecare nerv și fiecare mușchi sînt pregătiți ca niște ostași disciplinați să acționeze simultan și armonios, cu toată energia, pentru a te propulsa dincolo de ștachetă. În mod sigur Ioana s-ar liniști dacă s-ar uita la Valentin, știe unde e, lîngă cabina stației de radioamplificare, însă n-are curaj să-și îndrepte privirile într-acolo, ar putea s-o vadă colegii.

— «Hai, I-oa-na...»

Marina Tomici doboară la 1,60 m se ridică furioasă dintre «cărămizile» din spumă de cauciuc și-i spune Ioanei:

— Ăștia ai tăi n-au de gînd să tacă? Mă împiedică și pe mine!

E greu să-i faci să tacă. De o lună de zile n-au alt subiect de distracție decît prietenia ei cu Valentin. I-au poreclit «îndrăgostiții cu tărăboanța», fiindcă Valentin a cărat cu o roabă, timp de trei zile, maculatură strînsă de Ioana de la vecinii ei de bloc. Din pricina asta, Valentin nici n-a avut timp să adune porția de hîrțoage care-i revenea propriu-zis lui, așa că a fost dat la rubrica «Exemple pe care nu trebuie să le urmăm» de la «Semafor». Asta n-ar fi nimic, se poate îndrepta, dar cu aluziile răutăcioase, caricaturile și expresiile cu care te trezești pe tablă cînd vii din recreație, n-ai ce să faci. Și de ce toate astea? Fiindcă tu, Ioana, îndrăznești să stai de vorbă cu Valentin ceva mai mult decît cu ceilalți colegi și uneori faceți cîțiva pași împreună pe stradă. Ce-i rău aici? Valentin e un băiat studios, delicat, citește mult, știe o sumedenie de curiozități, să-l tot asculți. Pe deasupra, îți mai și explică lucrurile pe care nu le înțelegi din lecții.

— «Hai, I-oa-na...»

A invitat-o la cinematograf. Ea n-a vrut să meargă. N-a vrut pentru că acest lucru i s-a părut nepotrivit sau fiindcă prea se îndesiseră pălăvrăgelile din clasă? Chiar și Valeria Plecan, care le este dirigintă, i-a spus: «Ar fi bine să nu mai dai motiv de discuții» Sau poate că asta a fost după ce Ioana refuzase să se ducă la film. Nu mai ține minte exact. In orice caz, e imposibil să facă un pas fără să simtă că e privită cu suspiciune. Cînd vine la școală, e întrebată malițios: «Ce mai face Valentin **al tău?**» Trebuie să tacă și să rabde, altfel se vede din nou cu paltonul albit cu pastă de dinți. O prietenă a sfătuit-o să se plîngă tovarășei diriginte, dar alta i-a atras atenția: «Ce cîștigi? Tovarășa dirigintă o să le facă observație, de acord, dar a doua zi te pomenești iarăși din partea lor cu vreo farsă urîtă.» Ioana a ales altă soluție: îl ocolește pe Valentin, iar Valentin, care în ciuda inteligenței lui a rămas foarte copil, nu înțelege de ce, crede că i-a devenit antipatic și e foarte necăjit.

— «Hai, I-oa-na...»

Acum, fiindcă au nevoie de ea, de victoria ei, ca să cîștige titlul de campioni pe școală și să meargă la faza următoare, s-au trezit că le e foarte dragă, o aplaudă și o încurajează. Nu mai este «îndrăgostita cu tărăboanța», a devenit «Ioana noastră cea talentată»!

Se uită la ei, îndrăznește să se uite și la Valentin (e emoționat, roșește, își pleacă privirile), se uită la ștachetă. Ioana e sigură că astăzi poate să sară nu 1,60, ci 1,65, s-a antrenat în ultimele trei luni cum nu s-a antrenat în trei ani, dar merită ei să le ofere această izbîndă? Merită? **Mai** merită?

În fine, se lasă ca o ninsoare binefăcătoare liniștea atît de dorită de săritorul în înălțime, cel mai singuratic om de pe stadion. Ioana pornește spre ștachetă.

* * *

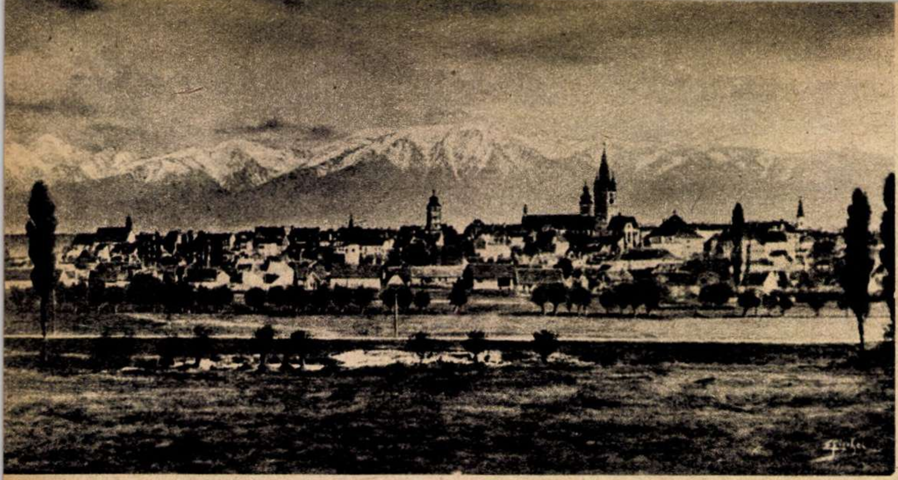

O stampă de epocă, prezentînd marele centru cultural: Sibiul, în jurul anilor 1800.

BICENTENARUL UNEI CĂRȚI DE SEAMĂ

Acad. Iorgu Iordan despre prima gramatică a limbii noastre

Anul acesta se împlinesc două secole de la apariția celei dintîi gramatici românești. Este vorba de lucrarea lui Samuil Micu, intitulată **Elementa linguae Daco-romanae sive Valachicae** *(Viena, 1780). O nouă ediție, îngrijită de Gheorghe Șincai, a apărut, în 1805, la Budapesta.*

Este prima lucrare gramaticală consacrată limbii noastre naționale care a văzut lumina tiparului. Înaintea ei există cîteva încercări similare, care au rămas însă în manuscris. Deosebirea gramaticii lui Micu-Șincai față de acestea constă nu numai în faptul că ele n-au fost tipărite. Lucrarea pe care o comemorăm acum, ca pe un eveniment cultural cu adevărat mare, are calități vrednice de luat în considerare, care lipsesc celorlalte.

Înainte de toate, cei doi autori ai ei aveau o pregătire științifică propriu-zisă, absolut necesară pentru întocmirea unei opere ca cea aici în discuție. Ei făcuseră studii medii și superioare (acestea, la nivelul epocii lor), cunoșteau perfect latina — dovadă, elaborarea gramaticii în această limbă — și au întrecut pe predecesori chiar în ce privește cunoașterea graiului matern.

Dar, abstracție făcînd de aceste calități de fond propriu-zis, opera lui Micu-Șincai are una excepțională, aparent formală, cu efecte însă de ordin strict științific extrem de importante. Ca să mă refer, deocamdată, la oamenii de cultură, în primul rînd, străini, fără pregătire și preocupări filologice, descrierea în latinește a limbii române constituia o probă, directă și zdrobitoare în sprijinul latinității acesteia din urmă. Cît despre specialiști, efectul a fost și mai interesant. Ceea ce putea vedea, relativ ușor, un cititor obișnuit, ei au înțeles științific, deci cu convingere, că limba noastră este una dintre continuatoarele latinei, întocmai ca italiana, franceza, spaniola etc., alături de ele și la fel de îndreptățită să apară în lucrările consacrate idiomurilor romanice privite în ansamblu. Acest lucru s-a întîmplat la cincizeci și ceva de ani după apariția primei ediții a lucrării lui Micu-Șincai. În 1836, Friedrich Diez, creatorul lingvisticii și filologiei romanice, publică primul volum din **Gramatica limbilor romanice,** *unde româna este studiată, împreună cu toate continuatoarele cunoscute atunci ale limbii latine, din punct de vedere fonetic. (Celelalte două volume, apărute ulterior, se ocupă, unul de morfologie, celălalt, de sintaxă.) Pot adăuga amănuntul, foarte important, că același savant german, Diez, este autorul unui Dicționar etimologic al limbilor romanice, în care se face parte dreaptă, cum se spunea așa de frumos în vorbirea noastră populară, românei. În modul arătat pînă aici, limba noastră a primit un certificat științific despre latinitatea ei, pe care nimeni nu poate să i-l conteste, și aceasta fiindcă nu are cum, decît doar cu... vorbe, care nu contează.*

În sfîrșit — e un fel de a vorbi —, Gramatica lui Micu-Șincai s-a transformat, de la început și prin forța lucrurilor, într-un argument de cea mai mare importanță politică în sprijinul drepturilor românilor din Transilvania care, la acea epocă, nu erau recunoscuți de către Imperiul austro-ungar ca o «națiune», drept legitim, milenar, pe care și l-au cucerit ulterior prin luptă. Amintirea apariției în 1780 a Gramaticii lui Samuil Micu, însemnat eveniment cultural, cu implicații social-politice de mare importanță, trebuie mereu reîmprospătată, atît acum, după 200 de ani de la producerea lui, cît și în viitor, mai cu seamă de tineretul nostru.

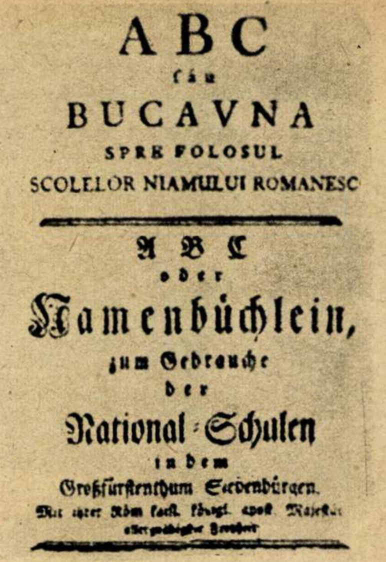

ABC
sau
BUCAVNA
SPRE FOLOSUL
SCOLELOR NIAMULUI ROMANESC

A B C
oder
Namenbüchlein,
zum Gebrauche
der
National-Schulen
in dem
Großfürſtenthum Siebenbürgen.

● Unul dintre primele manuale școlare românești: «ABC sau Bucavna spre folosul școlelor niamului românesc» (Sibiu, 1783).

Tipărirea primelor manuale școlare în limba română este legată de numele lui Gh. Șincai, care a fost și creatorul primei rețele de școli românești din Transilvania.

...Simplul fapt că noi, Românii, cîți ne aflăm pe pămînt, vorbim o singură limbă, «una singură» ca nealte popoare, și aceasta în oceane de popoare străine, ce ne înconjoară, e dovadă destulă că așa voim să fim noi și nu altfel.

...Nicolae Bălcescu e de altminterea o dovadă că limba românească pe vremea lui și înainte de dînsul era pe deplin formată și în stare să reproducă gîndiri cît de înalte și simțiri cît de adînci.

...Limba românească este dintre cele cu dreaptă măsură; ea n-are consoane prea moi, nici prea aspre, nici vocale prea lungi sau prea scurte, mai toate sunetele sunt medii și foarte curate.

M. EMINESCU

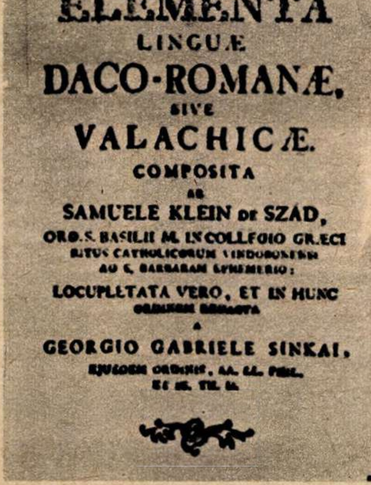

ELEMENTA
LINGUÆ
DACO-ROMANÆ,
SIVE
VALACHICÆ.
COMPOSITA
AB
SAMUELE KLEIN DE SZAD,
ORD. S. BASILII M. IN COLLEGIO GRÆCI
RITUS CATHOLICORUM VINDOBONENSI
AD S. BARBARAM EPHEMERIO:
LOCUPLETATA VERO, ET IN HUNC
A
GEORGIO GABRIELE SINKAI,

Coperta Gramaticii lui Samuil Micu. Autorul Gramaticii a fost un mare cărturar, un adevărat erudit cu o impresionantă forță de muncă. El a lăsat în manuscris o operă uriașă. Samuil Micu a fost primul om de știință care a conceput o istorie a tuturor românilor. Mai tîrziu, Nicolae Iorga (1905) avea să desăvîrșească, într-o monumentală operă, o istorie așa cum o concepuse marele cărturar al Școlii ardelene.

Însemnări de la o oră de limba română

Toată lumea știe gramatică!

Nimeni n-o să spună **«carte eu a citi frumos a avea»**, ci, evident, chiar și un coleg din clasa întîi va exclama voios și corect: **«Eu am citit o carte frumoasă»**. Așadar, știm gramatică încă de la cea mai fragedă vîrstă. De ce, totuși, atunci cînd ne întîlnim cu ea sub formă de materie școlară, ni se pare adesea dificilă? Pentru că, deprinși să o folosim **concret** în vorbirea zilnică, rămînem surprinși să aflăm că are și o înfățișare **abstractă,** adică regulile gramaticale. E întocmai ca matematica și, tot ca matematica, ne cere o muncă sistematică, atentă, cu exerciții și așa mai departe. Aceste reguli nu sînt inventate de nimeni, ci sînt legi obiective ale limbii, descoperite, studiate și înfățișate nouă sistematic de către oamenii de știință.

Peripeții sintactice...

Haideți să ascultăm următoarea frază a unui băiat care, întîrziind la ora de... gramatică, se adresează profesorului: **«N-am putut veni la timp fiindcă am uitat ușa descuiată dar eu promit să nu se mai repete și m-am întors dar sunase și întîi am zis că deranjez iar autobuzul tocmai pleca și pînă vine următorul eu vă rog să nu-mi puneți absență».**

Sintaxa hazlie a motivării de mai sus nu se datorește nici exclusiv și nici în primul rînd necunoașterii gramaticii! De vină sînt lipsa de punctualitate a băiatului, care izvorăște dintr-o comportare dezordonată, ambele producînd starea de emoție care-l împiedică să raționeze corect și-l face «să-și piardă șirul» expunerii. Iată deci, cîte elemente produc o astfel de exprimare alandala. Evident, nu studiul gramaticii e singurul lui colac de salvare, ci întărirea spiritului de disciplină în întreaga sa conduită. Putem însă trage încă o concluzie: dacă prietenul nostru ar fi avut obișnuința respectării regulilor sintaxei, măcar și-ar fi formulat corect scuzele.

Cu alte cuvinte, dacă gîndirea corectă determină o exprimare corectă, putem spune că, la rîndul ei, deprinderea de a te exprima corect te ajută să gîndești corect.

Inima limbii române

Structura gramaticală a limbii române este însăși inima ei. Acest ansamblu de reguli (sau legi) fonetice, morfologice, sintactice etc. constituie cel mai rezistent component al limbii. Un substantiv cum ar fi **«condeiul»** aproape că nu mai e utilizat în vorbirea curentă, fiind folosit mai cu seamă în literatură sau în unele expresii metaforice («am rezolvat totul dintr-un condei»). Spunem «creion», «pix» și «stilou» potrivit instrumentelor de scris pe care le folosim astăzi. **Articolul hotărît «l»** însă nu s-a schimbat. În comparație cu vocabularul, structura gramaticală se modifică extrem de puțin de-a lungul secolelor. Ea poate fi asemuită, dacă vă plac comparațiile, cu un arhitect al limbii, cu dirijorul, cu paznicul ei cel mai credincios și mai atent. Ea acționează și asupra neologismelor; cuvîntul «stilou», amintit mai sus, se supune obligatoriu regulilor declinării românești: stiloul, stiloului, stilourilor.

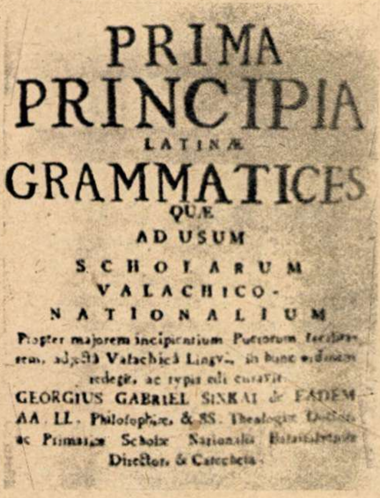

PRIMA
PRINCIPIA
LATINÆ
GRAMMATICES
QUÆ
AD USUM
SCHOLARUM
VALACHICO-
NATIONALIUM
GEORGIUS GABRIEL SINKAI de EADEM
Director & Catecheta.

● **Vă prezentăm și coperta întîiului manual de limba latină pentru elevi români.**

Un profesor numit... gramatică!

Dar pentru că am amintit din nou articolul hotărît **«l»**, haideți să-l folosim încă o dată ca exemplu. De unde provine el? În limba latină, pronumele demonstrativ «de depărtare», masculin, era **ille. Așadar, homo ille bonus** însemna «omul acela bun». In procesul formării limbii române, **ille** s-a transformat (aici au intrat în acțiune și legile evoluției fonetice) în **«l»** și s-a «lipit» de substantiv, apărînd **«omul»** (nominativ-acuzativ, masculin, hotărît). La fel s-a întîmplat și cu articolul hotărît feminin. În celelalte limbi romanice, articolul hotărît are aceeași proveniență, atît doar că este așezat înaintea substantivului, fără a fi sudat de el: **le doigt** (degetul, în franceză), **il pane** (pîinea, în italiană), **el placer** (plăcere în spaniolă).

După cum vedeți, istoria gramaticii noastre (sau gramatica istorică) este și un excepțional profesor: ea ne oferă argumente dintre cele mai puternice privind latinitatea limbii române. Un rol important are în cercetările privitoare la trecutul limbii noastre etimologia, adică stabilirea, cu metode științifice, a originii cuvintelor. Cu ajutorul disciplinelor înrudite, ea a dovedit, de pildă, emoționîndu-ne profund, că **brad, copil, mînz, moș** și multe altele sînt cuvinte din limba dacă, despre care — ca și despre alte trăsături specifice limbii noastre — vă recomandăm să discutați cu ajutorul specialiștilor invitați la cercurile de limba și literatura română.

Ce ne povestesc cuvintele

Multe lucruri ne descoperă etimologia. De exemplu, faptul că **«țară»** provine din latinescul **«terra»**, care însemna «pămînt», ne arată cît de adînc este legat poporul nostru de pămîntul pe care îl locuiește din străvechimea istoriei, înnobilîndu-l cu munca, lupta și civilizația noastră. **«Femeie»** are la origine nu latinescul **«femina»** ci latinescul **«familia»**, adică, evident, familie; așadar, strămoșii noștri au dat cuvenita prețuire femeii identificînd-o cu însăși familia.

Verbul «a citi» este de origine slavă, dar **«a scrie»** e de origine latină; apar astfel foarte limpede străvechile preocupări spirituale, creatoare de cultură ale poporului nostru, pentru că, evident, **înainte** de a citi **trebuie să scrii!**

Iată, deci, numai cîteva din foarte multele frumuseți pe care ni le descoperă studiul limbii române. Sînt străluciri ale unuia din cele mai prețioase tezaure ale poporului român — limba noastră, purtătoarea gîndirii și simțirii și civilizației românești și, la rîndul ei, creatoare de înalte gîndiri și de profunde sentimente, de noi valori ale spiritualității noastre.

Intre cei mai de seamă învățați care ne-au luminat întru înțelegerea comorilor limbii noastre se numără, în epoca mai veche, **Samuil Micu, Ion Eliade Rădulescu, Timotei Cipariu** — iar în zilele noastre academicienii Al. **Graur, Iorgu Iordan, Al. Rosetti,** care onorează cu semnătura lor și paginile revistei noastre.

Sandu Alexandru

ATELIER LITERAR

Miercuri, 19 martie, la sediul redacției revistei «Cutezătorii», în prezenta a numeroși pionieri, scriitori și profesori, și-a inaugurat activitatea permanentă un «atelier literar». Acest atelier va fi deschis autorilor de toate vîrstele care își dedică scrisul tinerilor cititori —, iar revista noastră, o rampă de lansare spre lumina tiparului a celor mai bune producții, tribună de afirmare a celor mai autentice și valoroase talente.

Atelierul a reunit prețuiți scriitori, precum și reprezentanți ai tinerelor condeie din cadrul cenaclurilor Școlii generale nr. 87 din București și al Casei centrale a pionierilor și șoimilor patriei, care au citit din creațiile lor în fața colegilor, a scriitorilor, a profesorilor și a muncitorilor tipografi de la Combinatul poligrafic «Casa Scînteii», vizitați cu acest prilej.

Pline de candoare și sensibilitate, poeziile și povestirile prezentate sînt grăitoare pentru disponibilitatea spre creație, spre aspirații a copiilor acestui timp al României socialiste.

Apreciindu-le prospețimea, diversitatea de expresie, fiorul de autentic lirism și încărcătură de metaforă, scriitorul Alexandru Mitru i-a felicitat pe tinerii condeieri, urîndu-le ca tot ce vor scrie, tot ce vor realiza să poarte însemnele inspirației, ale artei făcută cu talent și neostenit efort pentru frumosul adevărat și, firește, durabil.

Publicăm, mai jos, o primă serie din cele mai bune lucrări citite.

Maria Petrovici

Pace

Pace, prin tine cresc,
Prin tine sînt școlar,
Prin tine mă joc și alerg
Salutînd diminețile și copilăria.

Prin tine voi deveni bărbat.

Pace, tu ești patria mea,
Tu ești România.

Bogdan Luță
cl. a V-a C, Școala generală nr. 87,
București

Cuvintele

Cuvintele nu-s fulgi de zăpadă,
nici fluturi nu sînt,
nici stele de vară.
Cuvintele sînt drumuri;
sînt drumurile lungi
ale gîndului meu,
de la mine la oameni,
de la mine la frunze,
de la mine la zile și nopți.

Andrei Magdalena
cl. a V-a C,
Școala generală nr. 87, București

Copilărie

Și zînă,
Și aer,
Și apă,
Și soare sînt —
Rotind acest țărm,
Pe care mă aflu
Pentru zîmbet și porumbei.

Ruxandra Licu
cl. a VI-a A, Cenaclul «Mlădițe»,
Casa centrală a pionierilor și
șoimilor patriei

Citiți nr. 3/1980 al revistei ▶

În sumar:
- **— Inventica ABC**
- **— O nouă platformă românească de foraj marin**
- **— Dosar proiect: centrală hidroelectrică**
- **— Meserii care ne așteaptă**
- **— Parada roboților**
- **— Matematică pentru cutezători**
- **— Raliul ideilor**
- **— Caleidoscop**
- **— Start-experiment**
- **— Scheme de construcții, noutăți științifice, curiozități.**

3
START
spre viitor

VICTORIOȘI ÎN SAHARA

După succesele repurtate, consecutiv, în 1978 și 1979, de automobilul românesc «Dacia»-1300 în Turul Europei, recent a fost înregistrată o nouă afirmare internațională de prestigiu a industriei noastre: autoturismul de teren «Aro» s-a clasat, alături de alte cîteva mașini de prim rang, pe locul întîi în raliul de o rară dificultate Transafrica '80.

Organizat de revista italiană «Fuori-strada», concursul a reunit la start nu mai puțin de 298 de autoturisme de teren, cele mai multe purtînd mărci de veche reputație. Astfel, «Toyota» a fost reprezentată la start de 30 de echipaje, «Land Rover» de 45, «Jeep» de 50, «Campagniela-Fiat» de 33.

Întreprinderea mecanică din Cîmpulung Muscel a prezentat un «Aro» 240 cu benzină și un «Aro»-243 cu motor diesel, ambele din fabricația de serie, utilizate de firma românească la service-ul pe care îl asigură în Italia.

Traseul raliului Transafrica '80 măsura de data aceasta 7 041 km, dintre care peste 4 500 km reprezentau traversarea Saharei. Zonele stîncoase, dunele de nisip arzător, nisipurile mișcătoare, în sfîrșit o violentă furtună de nisip au făcut din acest raliu o cursă de mare dificultate. Multe mașini s-au răsturnat și au avut alte dificultăți de-a lungul parcursului, care a străbătut Coasta de Fildeș, Volta Superioară, Nigeria, Libia și Tunisia. La punctul terminus al cursei au ajuns numai 37 din cele 298 de mașini. Printre ele, ambele autoturisme românești, care au parcurs întregul traseu fără nici un «eveniment» tehnic, așadar, fără nici un punct penalizare. Prin aceasta cele două autoturisme «Aro» s-au situat, împreună cu celelalte șase, care au înregistrat același rezultat, pe locul întîi la Transafrica '80!

Un detaliu: pe lîngă faptul că, de-a lungul întregului itinerar, nu au avut nevoie de nici o intervenție mecanică, autoturismelor românești nu li s-a schimbat nici un cauciuc, în vreme ce alte echipaje au înlocuit pînă la 20 de anvelope!

CURIERUL CONCURSULUI

„COPILUL-ARHITECT'80"

La redacție au început să sosească desenele realizate de cititori la concursul **Copilul-arhitect '80**. Alături de primii mesageri ai talentului și fanteziei anticipatoare ale cutezătorilor au sosit și numeroase scrisori în care unii dintre prietenii revistei solicită lămuriri suplimentare.

Tuturora le răspundem:

După cum se specifică în regulamentul concursului publicat în nr. 7/1980 din «Cutezătorii» și nr. 2/1980 din «Start spre viitor», participanții la concurs vor prezenta **desene, picturi, acuarele, gravuri, planuri urbanistice sau machete** înfățișînd, într-o ținută artistică îngrijită și cît mai originală, **localitatea în care trăiesc, alte localități ale țării așa cum se prezintă astăzi, cum vor arăta în viitor, cum ar trebui să arate ele după viziunea cutezătoare a anticipatorului.**

Fiecare participant poate prezenta un singur desen sau mai multe, răspunzînd la una sau la mai multe din sugestiile înfățișate mai sus. Desenele nu vor depăși suprafața de 45/65 cm.

Lucrările prezentate neglijent, îndoite, realizate pe hîrtie necorespunzătoare nu vor fi luate în considerare, și nici răspunsurile în scris la problemele menționate. La atribuirea premiilor se va ține seama de originalitatea soluțiilor, de măiestria prezentării, a execuției, de ținuta îngrijită.

CELE MAI BUNE LUCRĂRI VOR FI PUBLICATE ÎN REVISTĂ. TERMENUL DE TRIMITERE LA REDACȚIE A LUCRĂRILOR ESTE 1 IUNIE 1980.

Desenul de mai jos aparține pionierului Sergiu Octavian Stroescu de la Școala generală nr. 88, București, și reprezintă un magazin «superuniversal». La etajele superioare funcționează un mare centru de cultură. Turnul din stînga clădirii este destinat dirijării circulației.

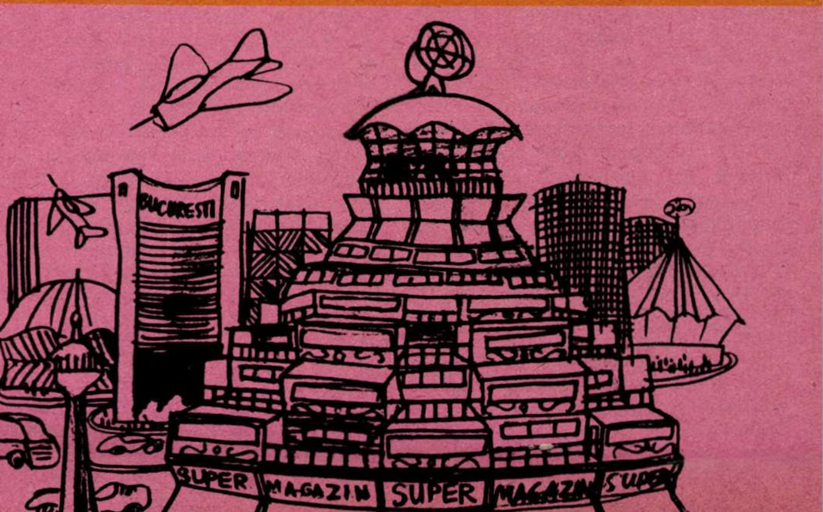
BUCUREȘTI
SUPER MAGAZIN SUPER MAGAZIN SUPER

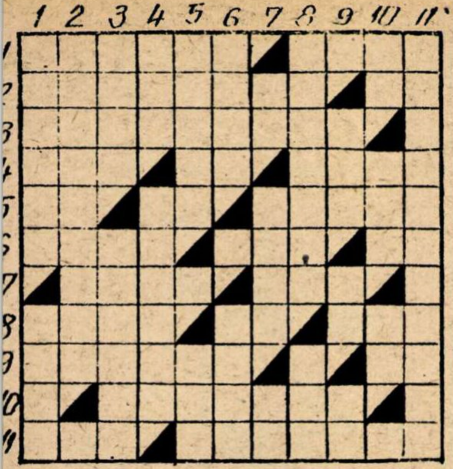

MITOLOGIE

ORIZONTAL: 1) Celebru pictor italian din epoca Renașterii. Cantitate de paie. 2) Operă a lui Ion Creangă în care acesta evocă satul copilăriei. Of. 3) Din vasta sa creație cităm romanul «Enigma Otiliei». 4) În Itaca! Ioana Dumitru. Personaj mitologic. 5) Simbolul neonului. Pe ecran! Steluțe. 6) Personaj mitologic, care, aruncînd mărul de aur destinat «celei mai frumoase», a iscat rivalitatea dintre Hera, Atena și Afrodita. Fluviu în R.F.G. Coca Simon. 7) Personaj mitologic scandinav, soția zeului nopții, Nott. Aur (pop.). 8) Pictor și grafician român. Sanda Nicorici. Marița și Mara. 9) Sare a acidului sulfuric. Nimfă metamorfozată de zeul fluvial, Fasi, într-o insulă. 10) În mitologia romană era considerată soția și sfătuitoarea regelui Numa. 11) Șirag, fir. Piesă de Al. Kirițescu.

VERTICAL: Celebru dramaturg francez, autorul, între altele, al tragediilor «Andromaca», «Ifigenia». Mamă a naturii în mitologia egipteană. 2) În vechea mitologie japoneză, personificată printr-o pasăre, era considerată zeița Soarelui; ea i-a învățat pe oameni cultivarea orezului și meșteșugul țesutului. 3) Foaie. Degetul podoabelor. 4) Se socotesc în primăveri. Înfășurată în jurul gîtului (pl.). 5) Legat de apartenența la un popor. Mică insulă lîngă Stockholm. 6) Compoziție muzicală cu caracter liric. Vedetă de cinema. 7) Rodica Stavăr. Clasic al picturii românești. Carei! 8) Celebru pictor spaniol, autor al lucrării «Răpirea sabinelor». Legenda despre Afrodita, zeița frumuseții. 9) Produs lactat. Zeu din compania lui Isis. Diftong. 10) Fiica lui Inachus care domnea în Argos, transformată de Zeus, după moarte, într-o constelație; de la ea și-a luat numele Marea Ionică. Arma lui Artemis sau a Dianei. Deasupra. 11) Dramaturg și poet englez, autor, între altele, al comediei «Troilus și Cresida».

Nicolae Axioti

DICȚIONAR: ANAK, EMS. AGG.

****

CALEIDOSCOP FILATELIC

În 1979, la Hamburg a avut loc o expoziție internațională de transporturi. Cu acest prilej Poșta română a editat o emisiune formată din șase mărci și o coliță dantelată. Timbrele prezintă locomotivele utilizate de Calea Ferată Română de-a lungul anilor, printre care și locomotiva nr. 43 «Călugăreni», primul tip folosit în România (pe linia București-Giurgiu). Această locomotivă a fost construită în uzinele «Canada Works» din Birkenhead (Anglia).

Alte mărci reprezintă locomotiva nr. 458 tip 1—B—1 «Orleans-Hanovra», locomotiva nr. 23 108 c tip 2-c-1 «Pacific», construită la uzinele germane «Maffei», — la vremea ei o performanță a tehnicii (marele compozitor Arthur Honegger i-a dedicat o celebră lucrare simfonică!). Valoarea de 4,80 lei reprezintă locomotiva electrică 060 EA, fabricată la Reșița și la «Electroputere»-Craiova.

Colița dantelată, în valoare de 10 lei, redă un alt tip de locomotivă electrică — 0,50-TEA-001 —, fabricată tot la Craiova și care circulă experimental pe linia electrificată București-Brașov.

Celelalte mărci reprezintă locomotivele numărul 1 059 tip 1-c și numărul 150 211 tip 1-E destinate remorcării trenurilor de marfă pe linii cu profil greu și de călători.

Iulian Penescu

Pieton 2000

În atenția participanților

● *Iată, în sfîrșit, și ultimul talon — nr. 12. Conform regulamentului concursului (publicat în nr. 22 din 1979 al revistei noastre), toate cele 12 (douăsprezece) taloane, decupate și completate, vor fi trimise la redacție într-un singur plic (pe care veți scrie, citeț, numele, prenumele, localitatea, strada, școala, precum și mențiunea* **Pentru concursul «Pieton 2000»)** *în termen de 15 zile (adică pînă la 18 aprilie).*

● *Recomandăm participanților cărora le lipsește vreun talon să-și procure revista în care a fost publicat (de la colegii care o au) și să-și completeze setul, deoarece — după cum știți — participarea la concurs obligă la prezentarea tuturor celor douăsprezece taloane. În acest scop, vă reamintim numerele revistei în care au fost publicate taloanele:* **în 1979** *— talonul nr. 1, în nr. 28; talonul nr. 2, în nr. dublu 31—32; talonul nr. 3, în nr. 35; talonul nr. 4, în nr. dublu 38—39; talonul nr. 5, în nr. 42; talonul nr. 6, în nr. 43; talonul nr. 7, în nr. dublu 46—47; talonul nr. 8, în nr. 50;* **în 1980** *— talonul nr. 9, în nr. 5; talonul nr. 10, în nr. 10; talonul nr. 11, în nr. 12, talonul nr. 12 în numărul de față.*

● *Vă reamintim premiile:*

— Două locuri întîi — cîte o bicicletă de semicurse.

— Patru locuri doi — cîte un casetofon.

— Șase locuri trei — cîte un aparat de fotografiat.

— 100 de mențiuni — cîte o servietă pe care vor fi încorporate materiale reflectorizante.

Toți cîștigătorii vor primi diploma de onoare «Prieten al circulației».

Consiliul Național al Organizației Pionierilor oferă cîștigătorilor locurilor 1, 2 și 3 posibilitatea de a-și petrece frumoase zile de vacanță într-o tabără la mare, în vara acestui an.

Vă dorim tuturor succes deplin!

Iar acum.

talonul nr. 12

Întrebare

De ce este periculoasă traversarea spontană, în fugă și prin loc nepermis, a unei artere de circulație?

Răspunsuri:

☐ a. surprinde conducătorii autovehiculelor;

☐ b. împiedică fluența traficului;

☐ c. mai sînt unele autovehicule cu sistemul de frînare defect.

Întrebare

Care dintre cele două vehicule din imaginea alăturată are prioritate de trecere — tramvaiul sau bicicleta?

Răspunsuri:

☐ a. tramvaiul, deoarece are prioritate generală de trecere;

☐ b. biciclistul, deoarece nu are nici un indicator de pierdere a priorității;

☐ c. biciclistul, deoarece vine din dreapta tramvaiului.

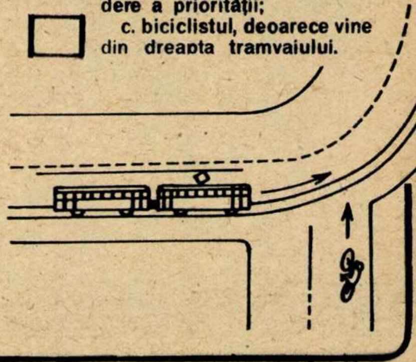

Bună dimineața!

FĂCUTE ZILNIC, EXERCIȚIILE VĂ CĂLESC ORGANISMUL

PENTRU FETE:

Exercițiul nr. 1

— stînd cu picioarele apropiate, țineți spatele drept;

— ridicați brațele deasupra capului și bateți palmele de două ori;

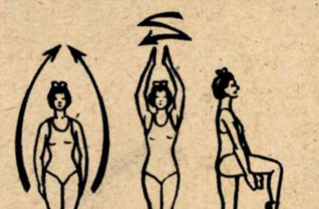

— ridicați un genunchi înainte, iar sub piciorul ridicat bateți palmele tot de două ori;

— la fiecare mișcare, piciorul se schimbă.

Se repetă de 3—4 ori cu fiecare picior.

Exercițiul nr. 2

— stînd cu picioarele apropiate, încrucișați brațele la spate;

— legănați piciorul stîng înainte și înapoi (1 — înainte; 2 — înapoi; 3 — înainte; 4 — înapoi);

— legănați apoi piciorul drept;

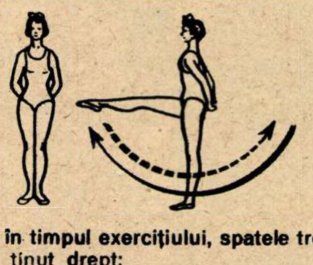

— în timpul exercițiului, spatele trebuie ținut drept;

— genunchiul și vîrful piciorului vor fi bine întinse.

Se repetă de 2—3 ori.

PENTRU BĂIEȚI:

Exercițiul nr. 1

— stînd depărtat, brațele se duc lateral;

— brațul stîng se duce la vîrful piciorului drept (1); revenire (2);

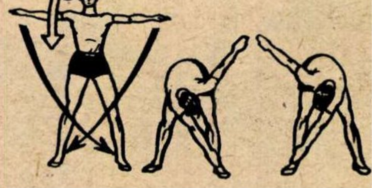

— brațul drept se duce la vîrful piciorului stîng (3); revenire (4).

Se repetă în 4×8 timpi.

Exercițiul nr. 2

— stînd depărtat, cu brațele pe șold;

— fandări cu arcuiri spre stînga și spre dreapta.

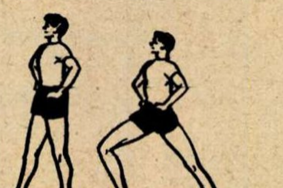

Se repetă de 4 ori pe fiecare picior.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

Index 41033

BUREBISTA

Scenariu: VLAICU BÂRNA
Desene: VALENTIN TĂNASE

REZUMAT: Burebista, unindu-i pe geto-daci într-un stat puternic, centralizat și independent, își făurește o armată puternică pentru a-și apăra hotarele.

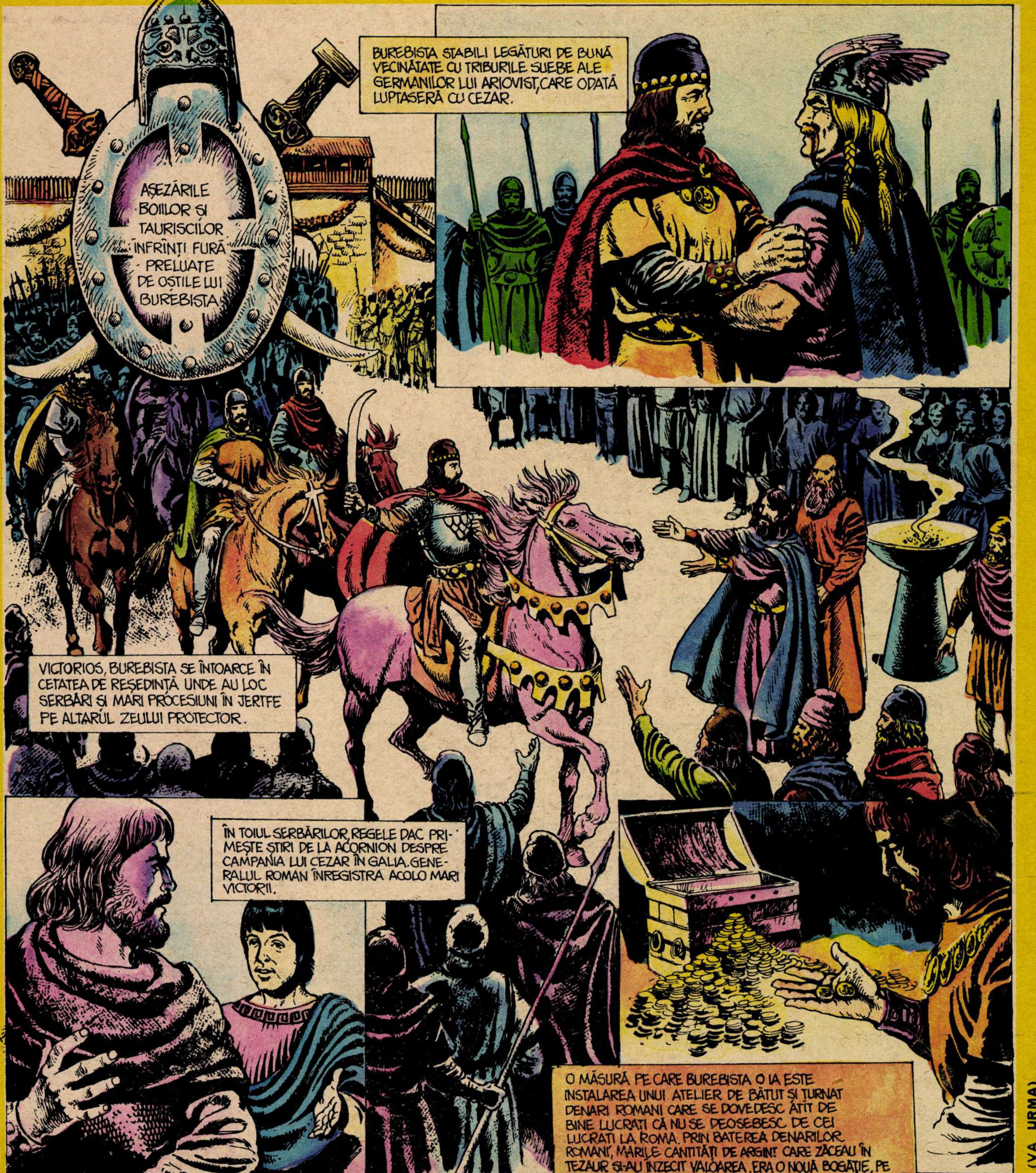
AȘEZĂRILE BOIILOR ȘI TAURISCILOR ÎNFRÎNȚI FURĂ PRELUATE DE OȘTILE LUI BUREBISTA.
BUREBISTA STABILI LEGĂTURI DE BUNĂ VECINĂTATE CU TRIBURILE SUEBE ALE GERMANILOR LUI ARIOVIST, CARE ODATĂ LUPTASERĂ CU CEZAR.
VICTORIOS, BUREBISTA SE ÎNTOARCE ÎN CETATEA DE REȘEDINȚĂ UNDE AU LOC SERBĂRI ȘI MARI PROCESIUNI ÎN JERTFE PE ALTARUL ZEULUI PROTECTOR.
ÎN TOIUL SERBĂRILOR, REGELE DAC PRIMEȘTE ȘTIRI DE LA ACORNION DESPRE CAMPANIA LUI CEZAR ÎN GALIA. GENERALUL ROMAN ÎNREGISTRA ACOLO MARI VICTORII.
O MĂSURĂ PE CARE BUREBISTA O IA ESTE INSTALAREA UNUI ATELIER DE BĂTUT ȘI TURNAT DENARI ROMANI CARE SE DOVEDESC ATÎT DE BINE LUCRAȚI CĂ NU SE DEOSEBESC DE CEI LUCRAȚI LA ROMA. PRIN BATEREA DENARILOR ROMANI, MARILE CANTITĂȚI DE ARGINT CARE ZĂCEAU ÎN TEZAUR ȘI-AU ÎNZECIT VALOAREA. ERA O NOUĂ BOGĂȚIE, PE LÎNGĂ CELELALTE DE CARE DISPUNEA ȚARA LUI BUREBISTA

(VA URMA)

1-14, 22, 36

15
JOI, 10 APRILIE 1980,
ANUL XIV (NR. 664)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR

În acest număr:

- În direct de la Conferințele județene ale Organizației Pionierilor
- Un nou concurs de creație literară „Cutezătorii printre noi - Pana de aur" (pag. 3)

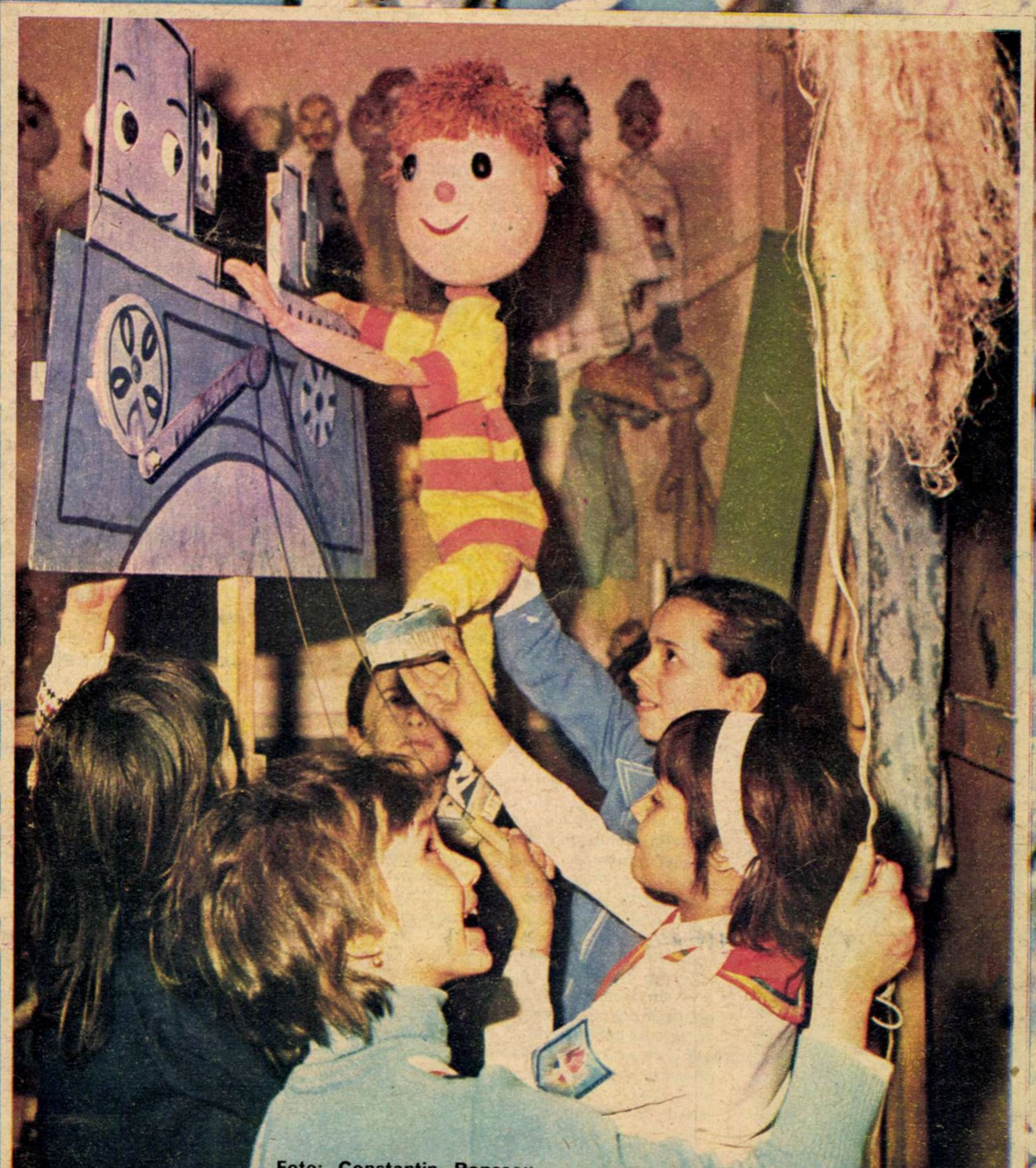

Foto: Constantin Popescu

A IV-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ

1980

În aceste zile, reporterii noștri au, cu toții, un itinerar cu sens unic! Așadar...

...de acolo, unde pionierii delegați își exprimă opiniile privind atît munca organizației lor județene, cît și activitatea colegilor din detașamentul, unitatea, localitatea pe care le reprezintă,

...din sălile luminate de istețimea, de noutatea, de valoarea inițiativelor prezentate,

...din discuțiile pline de simț de răspundere,

...din momentele în care (nici nu s-ar putea altfel!) pionierii delegați descoperă ce fructuos schimb de experiență constituie conferințele,

...din aceste împrejurări în care ei fac bilanțul activității de la cea de a treia Conferință Națională a Organizației Pionierilor pînă acum și, acționînd în spiritul democrației și autoconducerii pionierești, stabilesc măsuri pentru munca viitoare si își aleg delegații pentru cea de a patra Conferință Națională a Organizației...

...din momentele de înaltă emoție patriotică în care participanții la Conferințele județene ale Organizației Pionierilor adresează telegrame de fierbinte dragoste, stimă și recunoștință tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații,

REPORTERII NOSTRI TRANSMIT ÎN DIRECT:

CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR!

Argeș

«**Pionierii argeșeni, în întîmpinarea viitorului**», *...s-au dovedit deosebit de preocupați de pregătirea lor cît mai temeinică pentru muncă, pentru viață. Astfel, cei mai mulți dintre delegații care și-au spus părerea în legătură cu activitățile pionierești n-au uitat să facă propuneri, uneori să sesizeze lipsurile în legătură cu orientarea lor profesională. Iată cîteva dintre acestea:*

Daniel Șitaru *(Curtea de Argeș). «Industria, devenită atît de puternică, în acești ani, pe teritoriul județului nostru, are nevoie de oameni pricepuți, talentați, cunoscători ai celor mai noi cuceriri ale științei. Vom face față noi, cei care acum purtăm cravată de pionier, acestor mari cerințe? Eu cred că* **da,** *dacă ne facem conștiincios datoria la învățătură.*

Mihaela Pătrașcu *(Hîrtiești-Vulturești). «Nu-i de-ajuns! De-acum, de mici, trebuie să ne deprindem cu o serie de îndeletniciri practice. Să construim cu propriile mîini. Numai așa ne putem da seama de înclinațiile noastre, în felul acesta ne va fi mai ușor să hotărîm și drumul pe care să-l alegem.*

Aurelian Ion *(Poiana Lacului). «Mirela are perfectă dreptate. Vizitele în întreprinderi sînt foarte utile, dar nu hotărîtoare. Cînd mergi la fabrica de autoturisme, îți place atît de mult, încît zici că nu vei fi decît constructor. Apoi, văzînd hidrocentralele, vrei să devii neapărat energetician. Așa se va întîmpla și la Combinatul petrochimic sau în atîtea alte unități industriale care au înflorit în județul nostru. Avem însă de ales și de* **hotărît.** *Numai legătura directă cu anumite îndeletniciri ne va ajuta să ne cunoaștem puterile și... talentele.».*

Elena Savu *(Ștefan cel Mare). «Mai concret, cred că este vorba despre o atenție sporită a activității cercurilor pe diferite specialități, a organizării mai bune a cercurilor uzinale, cît și a celor legate de agricultură. Nimic să nu fie făcut numai pentru a completa niște rubrici din programul nostru de activități.»*

Elena Mănescu

Brăila

În cuvîntul lor, pionierii delegați **Drăgan Daniela** *(Școala generală nr. 27, Brăila),* **Lungu Vasile** *(Școala generală, comuna Dudești) și* **Danciu Mihai** *(Școala generală comuna Gura Văii) s-au referit la rezultatele unor frumoase inițiative pionierești.*

În pauză le adresăm invitația de a răspunde cîtorva întrebări.

— **Mihai Danciu,** *ce ne poți spune despre acțiunea «Zece de 10», la care te-ai referit în cuvîntul tău?*

— Am hotărît ca, în momentul în care un pionier primește cea de a zecea notă de zece să fie sărbătorit de întregul detașament. Primele noastre sărbătorite au fost pionierele **Petcu Daniela** *și* **Neagu Iulia.** *De atunci mulți colegi se străduiesc să obțină numai note bune. Găsim că inițiativa noastră dă rezultate și am hotărît să-i extindem aria, astfel de sărbători să fie organizate și cu alte prilejuri.*

— Anul trecut, la noi în școală au promovat toți pionierii din clasele V-VIII — intervine **Daniela Drăgan.** *Probabil că și la sfîrșitul acestui an se va întîmpla la fel, dar acum vrem mai mult: sîntem angajați în lupta împotriva mediocrității. Avem destui colegi care se mulțumesc doar «cu nota de trecere», deși pot învăța mai bine.*

— Pe tine, **Vasile Lungu,** *te-am ruga să ne spui care sînt cele mai recente «trofee ale hărniciei» voastre?*

— Ne-am amenajat în curtea școlii un teren de baschet și unul de fotbal. În această primăvară vom amenaja pe stadionul din comună și o pistă de alergări. Tovarășul primar ne-a asigurat că vom primi tot sprijinul necesar.

Cel mai recent «trofeu al hărniciei» noastre este solarul pe care l-am amenajat în grădina școlii. Are o suprafață de 400 mp, din care două sute de metri se află numai în grija noastră. De aici, în curînd, vom culege prima recoltă de roșii și varză. Acum lucrăm în livadă, unde sperăm să obținem tot rezultate frumoase.

Ecaterina Roșca

Ialomița

«**AFLI ȘI ÎNVEȚI** multe lucruri interesante la conferința noastră, ne spune *Adriana Ghelbere* din comuna Dragalina. Mă gîndesc să aplicăm și în unitatea pe care o reprezint ceea ce am auzit din cuvîntul Zorinei Geta Abramiuc din Lehliu. Colegii ei — cînd își planifică ce au de făcut pentru înfrumusețarea școlii, a localității — stabilesc din timp măsuri pe termen lung și foarte amănunțite! Fiecare detașament știe astfel, *în perspectiva unui întreg an, cînd, unde și cum va planta puieți, va sădi flori, va ajuta la diferite construcții.* Vom proceda și noi la fel, mai ales că Dragalina e pe cale să devină oraș. Bineînțeles considerăm că în întîmpinarea acestui eveniment, foarte important este să obținem multe rezultate cît mai bune la învățătură».

Perfect de acord cu Adriana; urbanizarea presupune și un grad calitativ ridicat al vieții culturale!

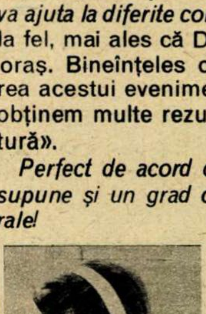

«**ÎN CE FEL** ne pregătim temele? este întrebarea care a constituit chiar tema unei dezbateri din detașamentul nostru, intervine *Zorina.* Întîi au luat cuvîntul elevii mai slabi la carte: unii au spus că n-au destul timp din pricina treburilor gospodărești, alții, că își fac în fiecare zi lecțiile dar... sînt cu gîndul în altă parte, iar alții au fost

Continuare în pag. 9

ÎN ÎNTÎMPINAREA CELEI DE A IV-A CONFERINȚE NAȚIONALE A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR,
UN CONCURS PENTRU TOȚI CITITORII REVISTEI ȘI PENTRU CEI APROPIAȚI LOR

«CUTEZĂTORII PRINTRE NOI– Pana de aur»

Concursul își propune:

a) să-i mobilizeze pe participanți la observarea atentă și la cunoașterea cît mai profundă a vieții cotidiene — sub cele mai diferite aspecte ale ei —, de la activitatea obișnuită de școlar și pionier pînă la cunoașterea muncii pline de abnegație a părinților și fraților mai mari, a comuniștilor, în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

b) să stimuleze pasiunea pentru creația literară a tinerelor talente, pionieri și adulți.

Așa cum se sugerează și în generic, participanții la concurs sînt invitați ca prin **schițe, povestiri, interviuri, reportaje literare** să trateze întîmplări și fapte deosebite **petrecute în realitate,** din care să se desprindă trăsături definitorii ale comunistului, utecistului, pionierului, ale omului zilelor noastre: dragoste pentru muncă și învățătură, voință, spirit de abnegație, cinste, perseverență, cutezanță, omenie, dragoste pentru frumos și comportare deosebită într-o împrejurare neprevăzută etc.

Concursul «**Cutezătorii printre noi — Pana de aur**» începe cu data de 10 aprilie și este organizat în două secțiuni:

1. **Secțiunea pentru pionieri, elevi, uteciști.**
2. **Secțiunea pentru adulți — învățători, profesori, părinți, muncitori, studenți.**

Pe parcursul concursului, cele mai reușite lucrări vor fi publicate. După data de 8 mai 1980, lucrările sosite la concurs vor fi supuse aprecierii unui juriu de specialiști, care va atribui următoarele premii:

Secțiunea pentru pionieri, elevi, uteciști:

● 1 premiu I — (pentru cea mai bună lucrare — povestire, schiță, reportaj literar, portret literar sau interviu) — un televizor portabil.
● 1 premiu II — un casetofon.
● 1 premiu III — un ceas de mînă.
● 10 mențiuni — cîte un stilou.

Se vor decerna, de asemenea, premiul special al revistei «Cutezătorii» — o excursie în străinătate — și trofeul «Pana de aur» — pentru cea mai reușită lucrare reflectînd o faptă de cutezanță pionierească.

Celor mai reușite lucrări primite la secțiunea pentru adulți, indiferent de genul literar sau publicistic abordat li se vor atribui următoarele premii:

● **1 premiu I — în valoare de 3 000 de lei.**
● **1 premiu II — în valoare de 2 000 de lei.**
● **1 premiu III — în valoare de 1 000 de lei.**
● **5 mențiuni în valoare de 500 de lei fiecare.**

Lucrările trimise la concurs vor fi însoțite de talonul de mai jos, completat în întregime și decupat din revistă.

Concursul se va încheia la data de 5 mai 1980 (data poștei), după care lucrările vor fi supuse jurizării.

Redacția «Cutezătorii» vă urează tuturor succes și așteaptă lucrările pe adresa: Revista «Cutezătorii», București, Piața Scînteii nr. 1, Cod. 71341. Plicurile vor purta mențiunea: Pentru concursul «Cutezătorii printre noi — Pana de aur».

TALON DE PARTICIPARE LA CONCURSUL «CUTEZĂTORII PRINTRE NOI-PANA DE AUR»

1. Numele și prenumele autorului . . . .
ocupația . . . . **adresa** . . . .
vîrsta . . . . **școala sau locul de muncă** . . . .
2. Eroul lucrării mele este (numele, ocupația, vîrsta, adresa) . . . .
. . . .
3. Întîmplarea s-a petrecut la data de . . . .
4. Faptele petrecute în realitate pot fi verificate la . . . .
. . . .

AGENDA COMANDANTULUI-INSTRUCTOR

●

Desigur, orice activitate bine organizată își realizează în întregime obiectivele ei educative. În cazul unei evocări, cerința aceasta este și mai importantă. Pentru că aici decisivă este tocmai temperatura emoțională, **adeziunea afectivă ce trebuie să se nască în psihicul copiilor, în legătură cu semnificația unui eveniment sau idealul unei personalități. Nimic mai greșit, deci, decît faptul de-a considera o evocare ca pe-o activitate «de calendar», care se cere doar menționată, bifată.**

●

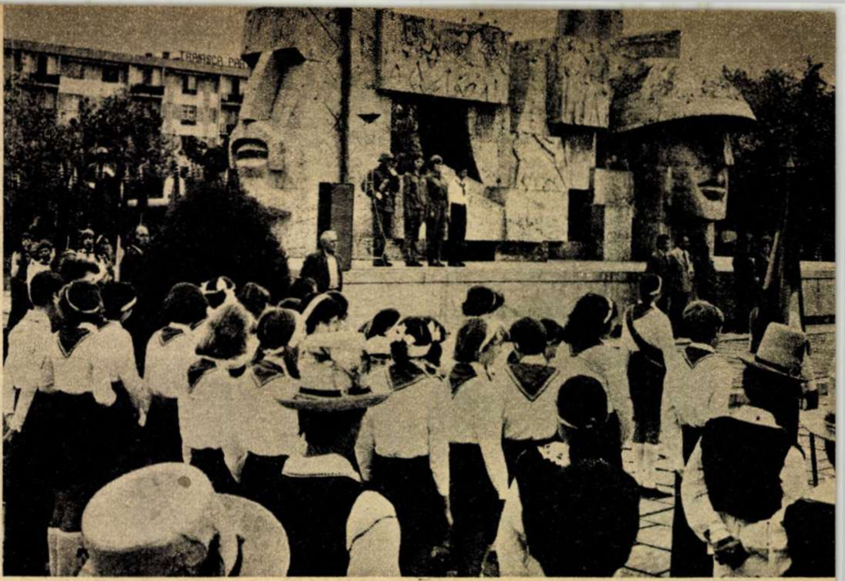

Lecția de patriotism și eroism a Careilor.

CUM SE REALIZEAZĂ O EVOCARE

Înțelegem prin evocare nu doar ceea ce în mod obișnuit se numește evocare istorică, ci orice fel de activitate pionierească ce are drept scop și efect **aducerea în conștiința prezentului** a unui eveniment istoric, cultural, științific; a meritelor unei personalități istorice, culturale, științifice etc. Desigur, evocările diferă între ele și după dimensiunile lor: ponderea mijloacelor angajate, numărul participanților etc. Noi vom discuta astăzi însă despre **acțiunile-evocare** pe care le desfășoară, le pot desfășura detașamentul și unitatea (din cadrul școlii sau al unei tabere).

Ce este foarte important?

Programul de activitate expus pe peretele dinspre ușă prevede clar: «Eroi au fost, eroi sînt încă» — acțiune dedicată eroicelor lupte ale petroliștilor și ceferiștilor din februarie 1933. Acțiune tipică «de calendar» propusă cu mult timp înainte. Pînă la data prevăzută a avea loc mai erau numai două zile și aproape nimic nu se petrecuse în vederea pregătirii ei.

Redactor: Ce anume veți face în cadrul acestei activități?

Comandant: Vom cînta cîntece pionierești, vom recita poezii...

Și enumerarea continuă cu indicarea exactă a titlurilor. Cîntecele — constatăm cu surprindere — erau aceleași pe care ei le cîntaseră în cadrul celeilalte evocări (24 Ianuarie, Unirea), iar versurile — ați ghicit — de asemenea, aceleași. Vă puteți lesne închipui cum urma să arate foarte apropiata evocare.

Deci **foarte important** este să acordăm maximum de atenție **pregătirii acțiunii-evocare!** Orice activitate pionierească are nevoie de o anumită pregătire, fie vorba și despre o obișnuită întrecere sportivă; cu atît mai mult deci o evocare, activitate complexă de la care așteptăm foloase educative de adîncime.

Documentarea: moment important al activității de pregătire.

În cadrul pregătirii să nu uităm aceste cerințe:

a) **Acțiunea trebuie adaptată la spiritul evenimentului sau al personalității evocate.** Și din scurta exemplificare de mai înainte se poate vedea cum relativ același conținut era utilizat în cazul a două evocări distincte fără a se respecta individualitatea fiecăreia.

b) **Pe primul plan, oamenii!** În cadrul unei evocări a evenimentului istoric de la 23 August (la care am asistat), invitatul, participant la acest eveniment, a ținut copiilor o cuvîntare despre semnificația actului respectiv, dar copiii n-au aflat nimic sau aproape nimic despre cel invitat, despre tovarășii săi de luptă!

Se apropie manifestările dedicate aniversării creării Partidului Comunist Român, sărbătoririi celor 2 050 de ani de la întemeierea primului stat dac centralizat și independent sub conducerea lui Burebista; de asemenea, manifestările din cadrul acțiunii «Tot înainte!». În cadrul pregătirii lor să ne gîndim la modul cum vom putea pune mai bine în valoare **oamenii-reali,** creatori ai istoriei.

Gîndiți-vă la aceste sugestii

referitoare la realizarea și desfășurarea efectivă a unei acțiuni-evocare. În multe privințe momentele pot fi asemănătoare — indiferent de natura evocării și de subiectul ei. De pildă: utilizarea documentelor, colaborarea cu diverși invitați, antrenarea unui număr cît mai mare de copii, planificarea atentă a ordinii în care urmează să intervină fiecare participant, realizarea unui program artistic la temă (folosirea din plin a copiilor talentați: recitatori, desenatori etc., utilizarea mijloacelor audiovizuale: ziare, ilustrații, filme, înregistrări fonice etc.) Vom prezenta, în continuare, cîteva sugestii de organizare ce țin de diferențele posibile dintre evocarea unei personalități și evocarea unui eveniment.

Evocarea unei personalități

Utilizați pe cît se poate dovezi din viața și opera celui omagiat: un document, o poezie, un cîntec, o demonstrație de fizică sau chimie etc. (Dacă acțiunea are loc într-o casă memorială sau într-un muzeu, acest procedeu poate fi extins.)

— Conturați bine rolul personalității respective în epocă, importanța faptelor, a operei sale pentru prezent și viitor.

Evocarea unui eveniment

Folosiți documentele de epocă (cu precădere atunci cînd locul acțiunii este un muzeu, o casă memorială).

— Momentul-spectacol poate căpăta o pondere mult mai mare decît în cazul evocării unei personalități — mai ales cînd evocarea are loc în afara clasei, la un monument istoric, la un loc istoric etc. Astfel de evocări se pot realiza în colaborare cu unii factori extrașcolari: organizația U.T.C. dintr-o întreprindere, o unitate militară, un muzeu etc.

Dacă este să ne oprim asupra unei reguli fundamentale aceasta nu privește metodica organizării și desfășurării unei acțiuni-evocare, ci spiritul în care trebuie să acționăm, și anume: pentru a declanșa în sufletul copiilor adeziunea afectivă pentru subiectul evocat trebuie ca în prealabil în momentul de pregătire, în desfășurarea însăși, **să investim afecțiune și respect față de acest subiect.**

Invățăm din pilda adîncă a celor ce au creat istoria și cultura noastră numai în măsura în care încercăm să ne apropiem de focul viu al faptelor lor.

Ilie Traian

Evocarea a avut ca oaspete un veteran de război.

FIECARE PIONIER, O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTRU INFLORIREA PATRIEI

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE PRIMĂVERII

HĂRNICIA ȘI INIȚIATIVA PIONIEREASCĂ ÎȘI SPUN CUVÎNTUL ȘI ÎN ACEASTĂ VACANȚĂ DE PRIMĂVARĂ, CARE VA ADĂUGA FRUMUSEȚII ANOTIMPULUI CULORILE VII ALE FLORILOR ȘI VERDELE PROASPĂT AL PUIEȚILOR SĂDIȚI DE CEI MAI TINERI FII AI PATRIEI, ÎMPLININD BOGĂȚIA MULTOR AȘEZĂRI CU TRAINICE MĂRTURII ALE DRAGOSTEI DE PATRIE. DESPRE SUTELE DE POMI ȘI MIILE DE FLORI SĂDITE, DESPRE NOILE LOCALURI RIDICATE ȘI CU AJUTORUL PURTĂTORILOR CRAVATEI ROȘII CU TRICOLOR, CA ȘI DESPRE SÎRGUINȚA ȘI SERIOZITATEA MUNCII LOR, NE-AU SCRIS MULȚI PIONIERI DIN ȚARĂ, CARE ȘI-AU ÎNSOȚIT CORESPONDENȚELE DE NUMEROASE IMAGINI.

1

ROADE ALE HĂRNICIEI ȘI ÎNTRECERII PIONIEREȘTI

Voioși și dornici de muncă, pionierii din județul Bacău au început, din primele zile ale vacanței de primăvară o etapă nouă în marea întrecere pionierească la muncă patriotică; înfrumusețarea școlilor, a grădinilor, a localităților din mediul rural prin plantarea de pomi și arbuști ornamentali, sădirea de flori, întreținerea spațiilor verzi sînt numai cîteva din obiectivele propuse (foto 1).

Zona muntoasă a județului nostru se va mări cu încă 15 ha de puieți. În multe dintre localități, printre care și Coțofănești, Răchitoasa, Filipeni, Filipești, pionierii, organizați pe grupe, participă alături de părinții lor la construirea de noi școli, grădinițe și cămine culturale (foto 2).

Tot în agenda vacanței am cuprins colectarea și valorificarea a peste 500 000 ambalaje de sticlă, a 200 000 kg de materiale recuperabile feroase și neferoase, precum și a 80 000 kg de maculatură și a mai bine de 20 000 kg de materiale recuperabile din fibre textile.

Florin Pădure, cl. a VII-a A,
Școala generală . Căiuți,
județul Bacău

ANOTIMP GOSPODĂRESC

Și purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul nostru contribuie la înfrumusețarea localităților și la buna gospodărire a acestora. Prietenii noștri, elevii școlilor generale din localitățile Tisău, Mînzălești, Podgoria și Vintilă Vodă, vor planta aproximativ 35 000 de puieți în pepinierele ocoalelor silvice din zonele respective. Colegii din Buda, Pardoși, Murgești sau Nehoiu, sub îndrumarea specialiștilor execută tăieri pentru formarea coroanei (foto 3), fertilizări cu îngrășăminte organice și chimice, precum și lucrări de săpat și tratament pentru combaterea dăunătorilor pe o suprafață de peste 50 ha de livezi.

Am dori să vă mai spunem cîteva cuvinte și despre «asociațiile micilor locatari» din orașul Buzău. Sînt elevi la Școlile generale nr. 1, 11, 12, 15 și 16 care, alături de părinții lor, participă la înfrumusețarea apartamentelor, a balcoanelor, a spațiilor verzi dintre blocuri, la amenajarea spațiilor de joacă. Noi am considerat că inițiativa lor e demnă de laudă și merită să fie cunoscută de toți copiii din țară.

Lavinia Mihai, cl. a VI-a
Școala generală nr. 15,
Buzău

2

3

4

5

PRIMĂVARĂ LA TANSA

O clădire cu etaj, avînd numeroase săli de clasă, dormitoare și sală de mese — unde va funcționa grădinița — a început să se înalțe în centrul satului nostru. Este o construcție frumoasă, care, alături de școală, căminul cultural și magazinul sătesc, a schimbat înfățișarea localității noastre. La lucrările de finisare a noului local de grădiniță, o contribuție importantă avem și noi, pionierii, ajutîndu-i pe constructori în aceste zile la prepararea cimentului și a varului, la așezarea ușilor și a ferestrelor. Între timp, am săpat și terenul din jurul noii construcții, pregătindu-l pentru viitoarele alei și straturi de flori.

Vasile Stoica, cl. a VII-a,
Școala generală Suhuleț,
comuna Tansa, județul Iași

VACANȚĂ ACTIVĂ

Vrem ca orașul nostru să fie cît mai frumos. De aceea am hotărît ca în această vacanță noi, toți pionierii și șoimii patriei, să ne aflăm pe «șantierele bunei gospodăriri». Unii dintre pionieri au plantat puieți, precum cei de la Școala generală nr. 12, sau de la Școala generală nr. 19, alții au curățat curțile școlilor și spațiile verzi pe care le au în grijă, pentru a pregăti locurile viitoarelor covoare de flori.

Pentru a cunoaște mai bine munca noastră, iată cîteva imagini care «vorbesc» despre hărnicia pionierească:

La sera cercului de floricultură de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, Brașov am obținut plante ornamentale și flori în valoare de 8 000 de lei. Tot aici pregătim materialul necesar amenajării laboratoarelor de biologie și cercurilor de floricultură din școli (foto 4 și 5).

În curtea Școlii generale nr. 19, pionierii fac curățenie generală (foto 6), în timp ce colegii de la Școala generală nr. 24 plantează puieți

Adriana Jurcovan
Școala generală nr. 12, Brașov

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Din județul Galați aflăm că pionierii din Certești, Gohor, Brăhășești, Bălăbănești și Rediu participă în aceste zile de vacanță la plantarea a peste 280 000 de puieți, îmbogățind astfel patrimoniul silvic al județului. Cei peste 11 000 de școlari primiți în acest an în Organizația Pionierilor s-au angajat să planteze cîte un pom fructifer, pe care să-l îngrijească pînă cînd va rodi. Chiar din primele zile ale vacanței s-au deschis două șantiere de muncă patriotică în cadrul cărora 1 000 de pionieri din Galați și Tecuci vor participa zilnic la îngrijirea și înfrumusețarea locurilor de joacă, a spațiilor verzi și a căsuțelor din satele de vacanță de la Gîrboavele și Tecuci. O atenție deosebită este acordată de către comandamentele pionierești îngrijirii celor peste 80 de monumente ale eroilor și plăci comemorative luate în patronare de către unitățile de pionieri.

6

Redactorul paginii:
Maria Nicolae-Dumitrescu

CIFRUL CERCETAŞULUI

SCHITA DE
PATIŢA
SILVESTRU

Inspirată de întîmplări reale trăite de veteranul **Haralambie Mateescu**, cercetaş, erou în primul război mondial.

Aşezat pe o bancă din parc, copilul îl privea atent de cîteva lungi minute. Bătrînul tocmai împăturise ziarul pe care-l citise, aşezînd peste el ochelarii şi încercînd apoi să-şi odihnească privirile pe pajiştea înflorită din jur. Părea să se gîndească la ceva. Oare la ceea ce citise? Sau la întîlnirea cu pionierii, pe care trebuia s-o aibă la ei în şcoală în după-amiaza acelei zile.

O mişcare a braţului stîng, ca de alungare a unei muşte, făcu să-i alunece ochelarii în iarbă. Vicu sări ca împins de un arc, spre a-i ridica. Dar bătrînul i-o luă înainte, zîmbindu-i a mulţumire.

— Nu vă supăraţi, dumneavoastră sînteţi eroul de la Oituz? îndrăzni copilul să i se adreseze.

— S-ar putea să fiu şi eu unul dintre cei care s-au luptat pe-acolo. Dar de unde mă cunoşti?

— Ei... nu vă cunosc. Dar am auzit despre dumneavoastră de la colegi, astăzi sînteţi aşteptat la noi în şcoală.

— Şi ce spun colegii tăi despre mine?

— Multe! Vorbesc toţi cu admiraţie. Mai ales despre răbojul dumneavoastră tainic.

— Vrei să zici de cifrul cercetaşului?

— Cred că i se potriveşte de minune acest nume.

— Ia stai niţel aici, lîngă mine, îl invită bătrînul şi Vicu parcă atît aşteptase, se aşeză repede pe bancă.

— Vezi tu, dragul meu, săptămîna trecută am fost la o şcoală şi am povestit copiilor cum m-am strecurat de cîteva ori printre tranşeele vrăjmaşilor din zona Mărăşeştilor pentru a tăia liniile telefonice. Cînd le-am spus că la al treilea drum prin zona de luptă m-au prins duşmanii, numai ce-i văzui pe ascultătorii mei că se întristează. Dar nu i-am lăsat prea mult în starea aceasta, grăbindu-mă să le îndulcesc privirile cu vestea că am reuşit în scurt timp să fug, strecurîndu-mă cercetăşeşte, pe burtă, pînă la ai noştri.

— Atunci aţi fost decorat cu Virtutea Militară clasa I?

— Nu. Asta am primit-o la Oituz, cînd iar am evadat, scăpînd din mîinile cotropitorilor. Atunci însă m-a ajuns din urmă o rafală de mitralieră şi-am fost ţintuit cîteva luni în spital, cu piciorul drept străpuns în trei locuri.

— Nu v-a fost frică de duşmani?

— Nu pot spune că nu mi-a fost frică, mai ales că ăia nimiceau totul în cale. Dar dragostea de ţară a fost mai mare şi a biruit frica. Pe ai mei duşmanii i-au împuşcat pe toţi cînd au intrat în sat. Găsiseră pe unul de-ai lor mort în drum şi se răzbunară pe bieţii săteni. Eu am scăpat ascunzîndu-mă într-o claie cu fîn. Rămas al nimănui la treisprezece ani, m-am angajat copil de trupă la un regiment din Piteşti. Aşa am ajuns cu frontul în Moldova şi am fost instruit ca cercetaş.

— Purtaţi şi uniforma de cercetaş?

— Nu. Umblam în straie ţărăneşti.

— Şi nu băteau la ochi?

— Nu prea, mai ales că eram copil şi încă unul care nu-şi arăta nici anii, fiind pirpiriu.

— Dar ei nu vă puneau întrebări cînd vă prindeau?

— Ba da şi mă ameninţau straşnic. Însă eu le spuneam că sînt cioban şi că-mi caut oile fugite de larma împuşcăturilor.

— Altceva nu vă mai întrebau?

— Cum nu? Voiau mai ales să ştie unde-s românii.

— Şi nu le-aţi spus!

— Ba, le-am spus. Le-am spus că-s peste tot.

Şi surîzînd ca la o plăcută aducere aminte, veteranul de război îşi îndreptă privirea spre zarea de dincolo de culmile arborilor din parc. Apoi, cu braţul drept îi cuprinse umerii lui Vicu, într-o îmbrăţişare de bunic încîntat de nepotul său.

— Un coleg zicea că pe bîta ciobănească aveaţi încrustate tot felul de semne secrete, rupse băiatul scurta tăcere aşternută între ei.

— Întocmai. Aveam crestături speciale pentru cazemate, altele pentru tunuri, rotiţe pentru camioane, triunghiuri pentru cuiburi de mitraliere, adică evidenţa lor cifrată. Cînd ajungeam la ai noştri, predam «documentul» cioplit şi nu mai trebuia să spun nici o vorbă în plus.

— Vrăjmaşul n-a descoperit taina răbojului?

— Cum s-o descopere? Odată, unul mi-a smuls bîta din mînă şi mi-a croit vreo două cu ea pe spate, ca să spun ce-am văzut în drumul meu. Eu, fiind mereu în căutarea turmei, am răspuns că n-am apucat să găsesc nici una dintre oiţele rătăcite şi-am început să scîncesc. Unuia dintr-ai lor i s-a făcut milă şi luînd bîta cu încrustături, o suci admirativ pe toate părţile, lăudîndu-mă pentru frumuseţea podoabelor făcute pe ea. Mie îmi îngheţase inima de frică.

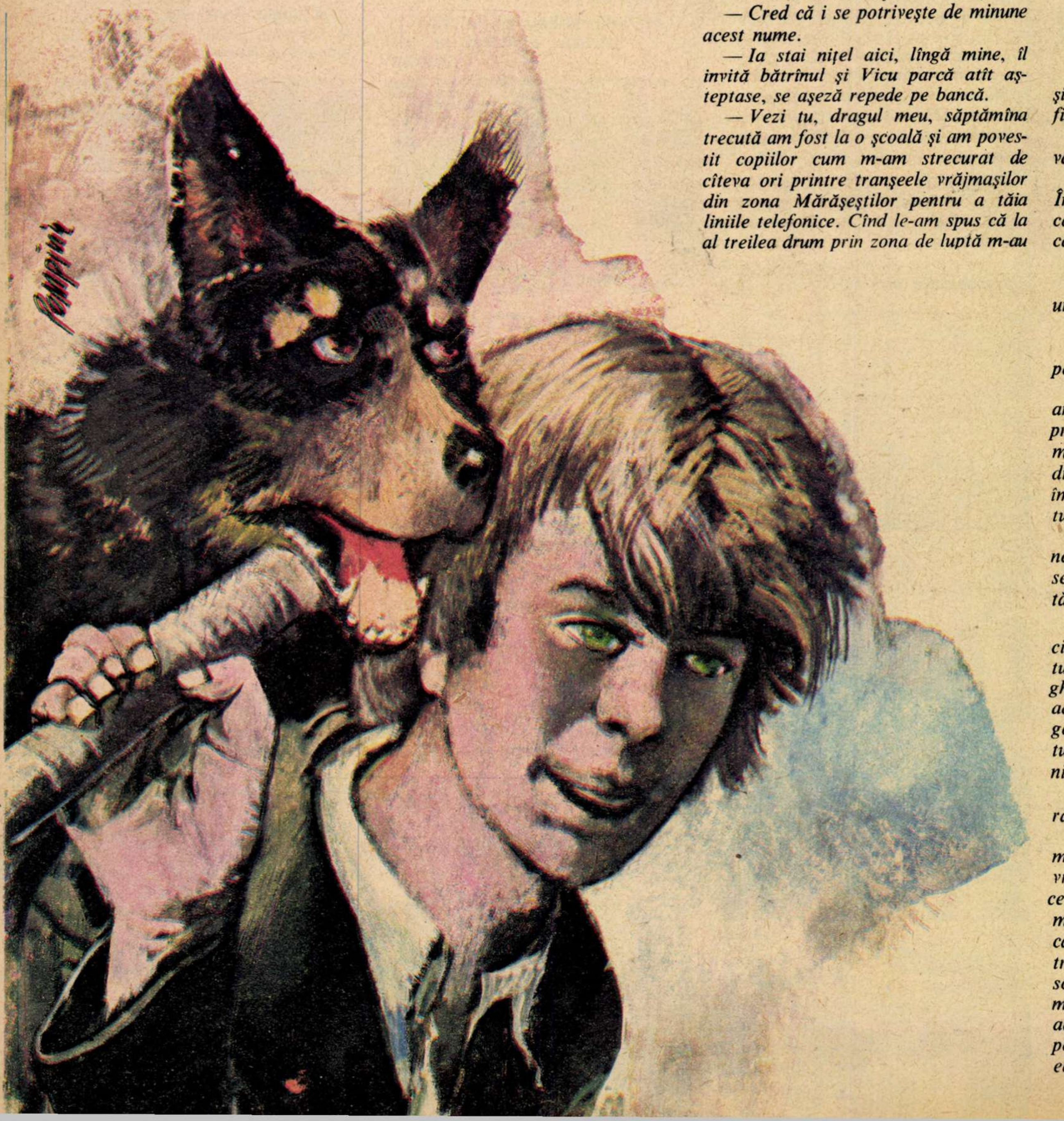

Pînă să mi se traducă vorbele lui, crezusem că-mi descoperise codul. Dar el îmi oferi un pachet de tutun în schimb, dorind să păstreze bîta ca amintire.

— Şi i-aţi dat-o, bucuros, că astfel vă salvaţi?

— Stai să vezi. Nu puteam lăsa asemenea «document» pe mîna lui şi atunci îmi veni o idee. Mă oferii să-i cioplesc o bîtă şi mai frumoasă, dintr-un lemn de alun aflat lîngă bivuacul lor. Cred că într-un ceas am şi dat-o gata. Neamţul mi-a restituit bîta, încîntat de frumuseţea celeilalte şi, cum s-ar zice, amîndoi am fost mulţumiţi. însă fiecare în felul lui.

Pînă se lăsase înserarea eu mai completasem cifrul meu şi cu ceea ce văzusem în tabăra unde eram captiv. Iar noaptea dispărui, înghiţit de întunericul pădurii.

— Nu v-a fost frică să umblaţi noaptea şi de unul singur prin pădure?

— Cînd ştiai ce-ţi poartă bîta, prindeai aripi. Dealtfel, numai duşmanii nu se încumetau să umble noaptea prin pădure. Se vede treaba că simţiseră pe propria piele înţelesul din zicătoarea noastră: «Codru-i frate cu românul».

— Şi ce s-a întîmplat după ce aţi fugit de la vrăjmaş?

— Păi, ce să se întîmple? Ai noştri, ajutaţi de semnele răbojului meu, le-au căzut duşmanilor în spate, cîteva ore mai tîrziu, luînd o mulţime de prizonieri.

— Atunci v-au decorat?

— Da, o decoraţie am primit şi atunci. Dar să vezi frumuseţe de situaţie. Printre prizonieri unul avea atîrnat de raniţă tocmai bastonul cioplit de mine.

— V-a recunoscut?

— Sigur. Dar nu cred că şi-a dat seama de rolul meu. Mi-a zîmbit cu amărăciune, iar eu i-am restituit pachetul de tutun. Cînd i-am mai dat şi-un coltuc de pîine, ochii i s-au umezit.

— Ce s-a ales cu prizonierii?

— I-au dus chiar în ziua aceea în spatele frontului.

— După-amiază o să povestiţi colegilor mei vreo întîmplare din vremea cînd eraţi cercetaş?

— Da. Dar vreau să le arăt apoi şi documentul prin care am predat Muzeului militar cele cinci decoraţii ale mele obţinute pe front în anii copilăriei şi legitimaţia de «Erou» dobîndită la sfîrşitul războiului.

— Păcat că nu aveţi şi un cifru din cele folosite pe front, cînd eraţi cercetaş. Să-l vadă şi colegii mei.

— Să ştii că o să vin cu o copie după un asemenea «document». Apoi, la întoarcere, o să-l depun la muzeu, lîngă decoraţii.

— Ce misiune o să treceţi pe cifru?

— Misiunea de la Oituz, din ziua cînd am fost împuşcat în picior şi-am zăcut în spital cîteva luni. Ziua aceea mi s-a întipărit în minte de parcă s-ar fi petrecut ieri. Patru cazemate, 32 de camioane, 16 tunuri, 20 de mitraliere...

— Atunci ne vedem după-amiază la şcoală...

— De acord.

Cei doi se despărţiră, mergînd în direcţii diferite. Bătrînul cu paşi înceţi, Vicu parcă purtat de aripi.

SCHIȚA DE VASILE BĂRAN

ILUSTRATIE DE MAGDA BÎRSAN

RĂDĂCINI *

Pe cînd era mic, Octavian a trecut prin întîmplarea aceasta extraordinară. El e acum elev la liceu, dar nu se poate despărți de copilul care a sădit un pom în urmă cu exact șase ani și acel pom s-ar fi părut că se mira el însuși, cu ridicări de gene și-ncrețituri de frunte, de ce-a putut să facă prietenul său. Fiindcă, în toată grija sa, Octavian i-a apărut, după legendă, puiului de cireș, prieten.

Dar să povestim.

La Ocolul silvic din apropierea satului. Octavian l-a rugat pe tatăl său, paznic de pădure, să-i cumpere cîțiva cireși. Era acolo o pepinieră. Cireșii se vindeau, într-adevăr, dar pentru Octavian n-a rămas decît unul. Frumos, înalt, subțire. Să-l punem în grădină.

Octavian însuși a făcut groapa, nu mai adîncă de 15 centimetri, cireșul era de fapt un fel de nuia, astfel că, după ce a bătut pămîntul cu picioarele în jurul pomului, pomul putea fi socotit ca și acasă la el.

Ce înseamnă «acasă la el» pentru un pom? Înseamnă să prindă rădăcini.

Octavian nu mai avea răbdare, Se scula dis-de-dimineață și îi dădea tîrcoale. Cînd venea timpul să plece la școală cobora în grădină, privindu-l. Mărăcinii din gard făcuseră flori. Cireșul, subțiat parcă și mai mult, nu dădea nici un semn de viață.

Atunci s-a hotărît:

Să vadă el, cu ochii lui, rădăcinile.

Și a început să sape locul din jurul cireșului.

Momentul a fost, aș spune, teribil. Cireșul avea rădăcini! Eh, unde duce pripa? Norocul lui e că l-a văzut mama.

— Ce faci? Nu-i bine ce faci! Pune-l înapoi! De ce l-ai tras din pămînt?

Multă vreme Octavian nu-și putea uita vina. Nerăbdarea lui lovise drept în inima pomului. Singurul gînd era să-și răscumpere greșeala. Să-l ajute pe cireș să prindă, să trăiască. N-a fost zi în care să nu-l vadă dimineața și să nu-i pună la rădăcină apă. Știa o zicală și el a avut grijă să-i apere sensul: «O floare, dacă n-o uzi, se ofilește. De asemenea, dacă o uzi prea mult.»

Astfel că Octavian calcula, în acest spirit, cît și cum.

Cireșul s-a reprins.

Au trecut de atunci șase ani. În grădina lui, șase ani are și cireșul. Încă n-a rodit.

Așteaptă primăvara.

S-ar putea ca prin luna mai să vadă acei mici și roșii cercei, doi cîte doi, sau trei cîte trei, sau patru cîte patru, sau cinci cîte cinci.

Cireșul pare să aibă o sută de urechi. Și o sută de ochi cu care-l privește. Cireșul se uită la el. Și îl înțelege, desigur, «dacă vei călări un mînz, vezi ca șaua ta să fie bine strînsă», «evită plăcerile care mușcă a doua zi», «trebuie să lași nerăbdarea la ușă, dar asta nu înseamnă s-o uiți acolo, amestec-o cu înțelepciune!» Cireșul îi tot șoptește niște zicători și proverbe citite de el și Octavian crede în sinceritatea viitorului pom.

Și-au mai trecut cîteva zile.

Primii care au strigat că e primăvară au fost ghioceii de pe malul pîrîului. Acolo e locul lor, răsar cu sutele și cu miile înconjurați de mărgăritare și bănișori.

Au venit apoi măceșii cu florile lor albe, ultimii fulgi de zăpadă fixați pe crengi cu clorofilă.

Octavian coboară și se uită la cireșul său. Și vede în tulpina lui, acum viguroasă, în multele-i mîini cu care e gata să primească soarele nou, în tot atîtea poduri de palmă, pe copilul de altădată ce-și voia neapărat

la pomul său
cele mai adînci
rădăcini.

E o idee, e un poem al primei sale vîrste.

Și de aceea, înflorind, cireșul i-a devenit prieten.

UN MILION DE PRIETENI

„CODUL ETIC AL PIONIERULUI", ÎN ACȚIUNE!

Stimați cititori, vă rog să citiți cu multă atenție următoarea scrisoare sosită recent la rubrica noastră. O reproducem în întregime.

COLEGA DE BANCĂ

«Mă numesc Popovici Iuliana, sînt din comuna Popești, județul Iași, și aș vrea să vă aduc la cunoștință o întîmplare. E vorba despre mine și despre fosta mea colegă de bancă (spun **fosta** pentru că după cele întîmplate nu-mi mai este colegă de bancă).

Zilele trecute am dat teză la istorie. Colega mea și-a făcut o fițuică cu absolut tot subiectul tezei. În timpul tezei a copiat și a fost surprinsă de tovarășa profesoară de istorie, care a cerut tovarășei dirigintă scăderea notei la purtare.

Peste cîteva zile a apărut în școală ediția nouă a «Semaforului». Fiind comandantă a unui detașament destul de numeros, am scris și eu un articol la «Semafor», la rubrica «NU NE PLACE!», în care am criticat-o pe colega mea pentru fapta sa, ceea ce era și firesc.

Văzîndu-se criticată la «Semafor», colega mea (care știa că eu am scris articolul cu pricina) s-a supărat pe mine în așa fel încît a refuzat să mai stea cu mine în bancă, mutîndu-se cu o altă fată. Și astfel, colega mea a rămas și va rămîne supărată pe mine permanent.

Vă rog să mă ajutați s-o fac să înțeleagă că, de fapt, prin această critică nu i-am făcut decît un bine, cu atît mai mult cu cît ea este și comandanta unei grupe de pionieri din detașamentul nostru. Aș vrea să știu care-i vinovata și, de fapt, cine a greșit? Eu sau ea? Cum să procedez? Vă rog să-mi răspundeți! Insist!»

Și ACUM:

● **recitiți scrisoarea Iulianei.**

● **analizați situația.** (Nu uitați că e vorba numai de vederile Iulianei, nu și ale colegei la care se referă!)

● **formați-vă punctul de vedere.**

● **adăugați o întîmplare asemănătoare din viața voastră** (sau un fapt la care ați fost martori) și precizați cum s-au rezolvat lucrurile. Nu e obligatoriu ca episodul vostru să fie tot de la o teză! El poate fi ales din orice situație în care **prietenia pionierească** a acționat într-un fel sau în altul. **ABSOLUT NECESAR este însă ca acest episod real din experiența voastră să nu lipsească din scrisori!**

● **În fine, așterneți totul pe hîrtie** și trimiteți-mi cît mai repede intervențiile voastre specificînd, ca de obicei, pe plicul adresat redacției, mențiunea. «**Un milion de prieteni**».

Se înțelege, cele mai interesante corespondențe vor fi publicate.

OV. Z.

P.S. **Să nu uit! Sînt sigur** că **unii dintre voi au fost ei înșiși nu în situația Iulianei, ci a fostei sale colege de bancă. Pe aceștia i-aș ruga în mod deosebit să-mi scrie cu toată sinceritatea care îi caracterizează pe prietenii rubricii noastre!**

GALERIA CUTEZĂTORILOR

2,29 m

UN ROMÂN ÎN ELITA MONDIALĂ A „ÎNĂLȚIMII"

ADRIAN PROTEASA,

UN SĂRITOR FĂRĂ COMPLEXE!

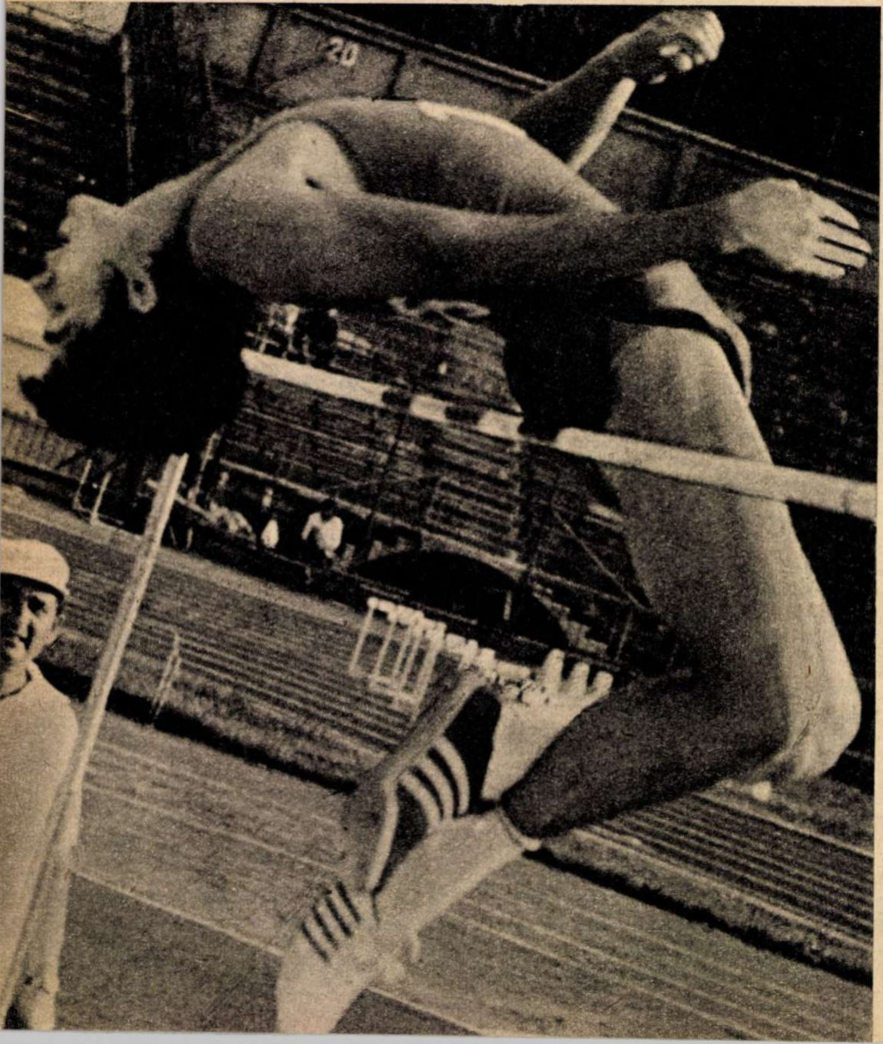

Dacă ar trebui să alegem, în acest prim trimestru al anului olimpic, cea mai frumoasă performanță a sportivilor români, preferințele noastre s-ar îndrepta, fără îndoială, spre atletul Adrian Proteasa. La începutul lui martie, cu prilejul celei de-a XI-a ediții a Campionatelor europene de atletism pe teren acoperit, desfășurate la Sindelfingen (R.F. Germania), Proteasa a cucerit Medalia de bronz la săritura în înălțime cu un rezultat excelent, 2,29 m, cu care a stabilit, totodată, un valoros record republican.

Se poate spune că Adrian Proteasa este în clipa de față unul dintre cei mai buni săritori în înălțime ai lumii. Și nu-i puțin lucru, mai ales dacă facem o scurtă retrospectivă a sezonului atletic 1980 de sală, la începutul căruia recordul României măsura doar 2,18 m și aparținea, din anul 1972, lui Șerban Ioan.

Așadar, în ianuarie, Proteasa sare 2,20 m, la București, apoi 2,21 m, la Budapesta; în februarie urmează 2,23 m la Sofia, apoi 2,24 m, din nou la București, cu prilejul Concursului internațional «Cupa de cristal», și, în sfîrșit, 2,25 m la Trinesc, în Cehoslovacia. Cu acest ultim rezultat a plecat la Sindelfingen, în cel mai puternic concurs din întreaga istorie a probei — 8 săritori au reușit 2,26 m sau mai mult! Aici, Adrian s-a întrecut pe sine: trece succesiv 2,10 m, 2,19, 2,23 m, 2,26 m (nou record, din prima încercare!) și 2,29 m (din a doua încercare, din nou record național, al 7-lea de la începutul anului!). Este întrecut doar de Dietmar Mögenburg (R.F. Germania), un uriaș înalt de 2,01 m (Adrian e mai scund cu 13 cm!), care reușește 2,31 m, și de Wszola, campionul olimpic de la Montreal, care a sărit 2,29 m, dar la prima tentativă (cînd doi săritori obțin același rezultat, cel căruia i-au fost necesare mai puține încercări este clasat înainte). Trecuseră mai bine de 5 ore de la începutul concursului...

Întrebați-l pe Adrian cîte sărituri face la antrenament, cîte tone de haltere ridică, cîte exerciții speciale — adesea plicticoase — sînt necesare pentru a pune la punct cel mai mic amănunt de tehnică! Întrebați-l pe antrenorul emerit Ioan Söter — și el fost recordman al țării, cu 2,055 m în 1956, pe vremea cînd Adrian nu se născuse — cît a muncit în această iarnă elevul său!

Înalt (1,88 m), dar nu atît cît celelalte vedete mondiale, Adrian are o constituție fizică aparte în grupul săritorilor, cele 80 kg dîndu-i o alură de decatlonist. Forța explozivă (detenta) este principala sa calitate. Ca marea majoritate a săritorilor buni, Adrian folosește procedeul cu rostogolire dorsală («flop»), un fel de plonjon pe spate. Faptul că în momentul zborului săritorul nu vede ștacheta este un dezavantaj față de alte procedee, dar «flop»-ul permite o bătaie mai eficace, o înălțare superioară a corpului.

Am stat de vorbă cu recordmanul nostru la cîteva zile de la întoarcerea sa de la campionatele europene. Este un tînăr vesel, deschis, cu ochi vioi, dar nici nu-ți vine să crezi cît se poate schimba înaintea unei sărituri, în momentul concentrării! L-am întrebat ce gînduri de viitor are. Răspunsul a venit repede: «Bineînțeles, recordul mondial! Și, desigur, o medalie olimpică la Moscova. Cine vrea să iasă campion olimpic, trebuie să-l învingă pe Adrian Proteasa»...

Nu ne rămîne decît să-i urăm succes campionului nostru în temerara-i tentativă!

Vladimir Moraru
Foto: Aurel Neagu

REPORTERII NOȘTRI TRANSMIT ÎN DIRECT:

CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Urmare din pag. 2

foarte... mirați de subiectul discuției! Noi am tras cu acest prilej niște concluzii care ne permit să-i ajutăm mult mai eficient».

Într-adevăr, acum ei vor ști mai precis cum să se ocupe de fiecare coleg în parte.

«**ȘOIMII PATRIEI**, sînt cei mai buni prieteni ai mei! surîde *Rodica Tîrpan* de la Școala generală nr. 6, Călărași. Eu mă ocup de grupa mare de la grădinița nr. 8. Le spun basme, îi învăț cîntece și — să nu rîdeți! — îmi place foarte mult să mă joc cu ei!»

De ce să rîdem, Rodica? Adică, firește, rîdem — însă rîdem de bucurie. E foarte normal că-ți place să te joci!

«**MICROCENTRALA ELECTRICĂ EOLIANĂ** constituie una din lucrările importante cu care *Marin Ștef* și alți colegi ai săi, electroniști la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Slobozia, vor participa la Concursul republican de creație tehnico-științifică al pionierilor și școlarilor, ne spune tovarășul *Ion Sevcenco*, îndrumătorul inventivilor constructori. Microcentrale care produc energie electrică utilizînd forța vîntului s-au mai văzut; aceea la care lucrează ei are însă o particularitate care deocamdată este... secretul nostru! Pot doar să vă spun că e vorba de o nouă concepție în construcția elementului principal — elicea».

Reporterul promite că, la momentul oportun, se va informa spre a fi în măsură să vă descrie pe larg această interesantă contribuție a pionierilor electroniști din Slobozia la cercetările care se întreprind în vederea găsirii de noi surse energetice.

Ovidiu Zotta

Satu-Mare

Astăzi nu este suficient ca pionierul să fie plin de inițiativă, să fie cutezător, să învețe bine, foarte bine, ci este necesar ca întreaga sa activitate să se contopească cu munca întregii societăți, alături de părinții, de frații mai mari, de comuniști.

În cadrul secțiunii pentru pionieri a conferinței sătmărene am ascultat cu atenție luarea de cuvînt a Claudiei Ciobanu din Carei, a lui Vincze Alexandru din Dorolți, a lui Bonea Remus din Negrești-Oaș, al lui Călina Boșca din Satu Mare, și aș putea înșirui numele multor pionieri, fiindcă sub egida noii calități se înscriu fapte precum: 99% promovabilitate pe trimestrul II la Școala generală din Negrești-Oaș; la Dorolți s-a născut o inițiativă valoroasă — «lîngă fiecare școală comunală să se înființeze solarii pentru răsaduri»; la Medieșul Aurit cei mai buni la concursul săniuțelor au ajuns la faza republicană a Daciadei; la liceul industrial nr. 6 din Satu Mare, în clasele gimnaziale sute de pionieri au participat activ la cercul turistic, au avut acțiuni frumoase de ocrotire a naturii.

Maria Toth

Vîlcea

Mihai Florea, clasa a VII-a de la Școala generală nr. 3 Zlătărei a arătat că îndeplinirea angajamentului de 100% la muncă patriotică reprezintă pentru întreaga sa unitate o chemare lansată la întrecere pentru toți pionierii din ținutul Drăgășanilor. Pînă la această oră pionierii din Zlătărei au efectuat un număr important de «ore harnice» pe terenurile agricole, la construcția solariilor; lotul școlar este însămînțat, iar livezile din sat sînt curate, înfrumusețate, gata de înflorit.

Diana Merișescu de la Școala generală Pietrari a pus accent mai ales pe modul în care activul pionieresc al unității a antrenat toate detașamentele în ridicarea nivelului la învățătură, la sporirea calitativă a muncii în cercurile tehnico-științifice, în atelierele școlare. Rezultatele bune de pînă acum au determinat-o pe Diana să facă propunerea ca în viitor «caracterul de masă» al învățăturii să fie și unul al participării la toate activitățile tehnice, științifice, cultural-artistice, așa încît fiecare pionier să devină pe cît de pregătit și înzestrat, pe atît de satisfăcut de rezultatele muncii sale. Astfel frumusețea cataloagelor va semăna cu cea a grădinilor, cîntecele din Festivalul Național «Cîntarea României» se vor întîlni pe aceeași înălțime cu pasiunile din știință și tehnică.

Pionierii **Elena Jianu** de la Școala generală din Bujoreni, **Aida Cristea** de la Școala generală 4, Rm. Vîlcea, **Gheorghe Iordache** de la Școala generală din Popești sau **Florin Nicolae** de la Școala generală nr. 9 din Rm. Vîlcea, au exprimat opinii valoroase în legătură cu «călirea voinței prin muncă și învățătură», prin desfășurarea activităților în natură, în livezi, în ateliere, pe tarlale, în cartiere, în spațiile verzi de ei îngrijite. Iată, așadar, exprimate succint, glasurile și inimile pionierilor, din întregul județ Vîlcea, delegați la Conferință, au fost adevărate glasuri și inimi ale muncii și hărniciei, ale viitorului.

Ion Crînguleanu

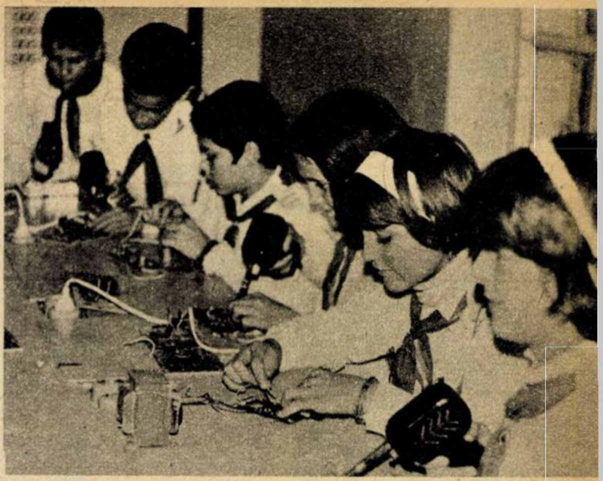

Vrancea

Dintre numeroșii participanți stăm de vorbă cu pioniera **Elena Doina Toma** din Soveja:

— Cum ai denumi această întîlnire?

— O sărbătoare a pionieriei.

— De ce?

— Pentru că e o zi frumoasă de primăvară și toți sîntem voioși și pentru că aici am aflat succese deosebite obținute de pionierii din județ la muncile agricole, în pregătirea lor politică în vederea primirii în organizația U.T.C., în activitățile sportiv-turistice, în acțiunile de înfrumusețare a meleagurilor natale. Dar nu numai atît...

— Deci, Conferinta este o sărbătoare și...

— Aici, pionierii au dovedit prin fapte ca autoconducerea pionierească se realizează în viața și activitatea unităților. Au gîndit bine cei care au propus ca noul Statut să prevadă și îndatoririle pionierului-instructor al grupelor de șoimi ai patriei, iar detașamentele care se ocupă de prietenii noștri mai mici să-i aibă în grijă pînă în clasa a II-a, cînd vor fi destul de mari pentru a putea răspunde mai bine îndatoririlor lor pionierești.

Lidia Novac

Rubrica noastră «De la conferințele județene, reporterii noștri transmit» vă va ține la curent și în numerele viitoare cu știri, instantanee, interviuri, comentarii și fotografii de la lucrările ce au loc în aceste zile în toate județele țării.

Arborele statornic

Sărut copacul cu buzele-ncleștate-n coajă,
Strivesc celula ei între dinții-mi de tînără fată...
Și-i simt gustul și seva se face mai dulce-n amiază.
Vezi, acestui vișin nu i-a fost greu să stea
Sub soarele de copilărie fericită.
În fiecare fruct, o mînă a prietenie-ntinsă
Spre a rămîne dreaptă cugetarea mea;
În fiecare fruct, o faptă ce va sta
Dovadă trecerii prin vremea vremuită,
Planeta-mi cîntă a urare,
Venit-ai tu cu tinerețea ta
Rămîi în flori de vișin și-n zorii mei senini.
Mîinile mele purta-vor chemător flori de cais
Ce vor ploua pe creștet de copii în veșnica primăvară,
În livada mea, imensă prisacă și grădină,
Se va auzi vocea Tinereții Fără Bătrînețe
Și a Vieții Fără de Moarte.

Carmen Pavel
Școala generală nr. 14, cl. a VIII-a,
Baia Mare

Partid drag

Atîta ziuă e în fiecare zi
Și-atîta soare-n fiecare anotimp;
Spre alte zări întinse peste lume
Nici păsările nu vor mai porni.

În casa mea e-atît de bine
Și pîinea-ndestulează masa mea,
Iar gîndul meu aleargă înspre tine
Și-nspre carnetul roșu pe care-l voi avea.

Îți mulțumesc cu fapta și cu gîndul
De pionier și bun ostaș al tău
Și fapta mea-ntări-va legămîntul
De-a te sluji mereu, mereu...

Mirela Soreanu
Școala generală nr. 14,
cl. a VI-a,
Baia Mare

RITMURI PIONIEREȘTI IN „CINTAREA ROMANIEI"

POFTIȚI LA TEATRU

— O luăm de la început, copii! N-a fost bine! Elena, fii atentă. Se cere mai multă încordare în mers! Uiți că e seară, că ți-e frică?... Și tu, Eugen, cînd te miști, lași mereu impresia că nu știi ce vrei să faci cu mîinile. Bun, acum e mai bine. Să luăm o mică pauză!

...Ne aflăm la o repetiție în Studioul de teatru al Școlii generale nr. 3 din Băicoi. Astfel și-au numit pionierii de aici noul lor cerc artistic. Invitată a studioului, în această zi, este Daniela Anencov, cunoscută actriță a Teatrului pentru copii «Ion Creangă» din București. Folosim cele cîteva momente de pauză pentru a discuta cu interpreții.

— Ce pregătiți?

— Un spectacol alcătuit din cîteva tablouri dintr-o piesă, «Șoimul rănit», a cărei acțiune se petrece în zilele premergătoare lui 23 August 1944. Este o piesă despre eroism, străbătută de un puternic sentiment patriotic. Noi am ales părțile în care un grup de copii vor să-l ajute pe un muncitor, un comunist, urmărit de soldații hitleriști. Deși repetițiile sînt destul de înaintate, cred că mai avem încă de lucru pînă să putem socoti piesa gata pentru premieră, ne spune pionierul Ovidiu Alexa.

— Am aflat că tu ți-ai asumat rolul de regizor. Cum merge?

— Cînd s-a format echipa de teatru și ne-am hotărît să ne facem un studio, ca să ne pregătim pentru a participa la ediția a treia a Festivalului național «Cîntarea României», ne-am gîndit că ne trebuie un regizor. Am fost ales eu.

— Cu ce ai început?

— După ce am ales piesa, am citit-o împreună cu colegii mei. Împreună ne-am oprit doar la cîteva momente, pentru că altfel piesa ni se părea greu de realizat. Paralel cu acest text, colegii au mai propus piesa «Căutătorii de comori» cu întîmplări dintr-o expediție pionierească. Prima, așa cum ați văzut, a intrat în repetiție. A doua este în faza de început a pregătirilor. Însă o vom juca.

Observăm pe scenă elemente de decor, un semafor de cale ferată și un panou mare, desenat, care sugerează o gară.

— Voi le-ați lucrat?

— Le-am conceput și proiectat cu ajutorul tovarășilor profesori. După aceea noi le-am realizat, adaugă una dintre interprete, pioniera Maria Postelnicu.

— Foarte bine ați gîndit decorul, intervine actrița Daniela Anencov. În primul rînd, scena nu-i încărcată, vă rămîne destul loc pentru mișcare. Se impune să vă străduiți, să munciți mult ca să ajungeți la o bună interpretare. E bine să vă gîndiți la fiecare personaj, la felul cum trebuie să se comporte eroul pe care îl interpretați, iar apoi, prin mimică, ținută, mișcare, vorbire să-l recompuneți spre a-l reda cu realism și autenticitate spectatorilor, încît aceștia, la rîndul lor, să creadă în eroul pe care voi îl interpretați pe scenă.

— Rolul Eugeniei îl interpretez eu, spune pioniera Maria Postelnicu. Eugenia este o fată tăcută, în care se ascunde multă forță, mult curaj, ce se pun în acțiune în momentele grele.

— Iar Vlada, adaugă Elena Jugănescu, este numai mișcare, inițiativă, știe să organizeze, să se facă ascultată.

— Ați sesizat foarte bine caracterul personajelor. Așadar, din nou la lucru, la repetiție, îi poftește Daniela...

Copiii o urmează pe scenă, iar în mijlocul lor, ea realizează o adevărată demonstrație actoricească, mimînd bucurie, surpriză, spaimă, tristețe, îngrijorare. Expresia feței, mișcarea mîinilor, mersul ei dobîndesc o extraordinară forță de comunicare. Pionierii asistă la o lecție vie pe care o urmăresc cu mult interes, ca apoi să-și încerce propriile lor forțe. Interpretarea lor este din ce în ce mai bună.

Urmărim cu atenție și cu plăcere lucrul echipei. Ne aflăm într-un adevărat atelier de teatru în care pionierii își dezvoltă fantezia, talentul. Aici, ei au posibilitatea să pătrundă într-un univers bogat de idei și sentimente care le modelează personalitatea, un loc unde, muncind împreună, se închegă un colectiv de prieteni.

— Ce planuri aveți pentru viitor?

Răspunsurile vin din toate părțile.

— Să lucrăm pînă cînd ceea ce este acum la început se va perfecționa. Așteptăm cu nerăbdare să prezentăm apoi piesa la locul de muncă al părinților, la clubul schelei petroliere.

— Cu experiența acumulată vom încerca montarea unor alte piese.

— Vom citi din Istoria teatrului românesc.

— Vom face totul ca să ne prezentăm cît mai bine pe scena Festivalului național «Cîntarea României».

— Așadar, succes!

B. Caragiale

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

MOMENTE VESELE ȘI... MAI PUȚIN VESELE

MICI SCENETE PENTRU BĂIEȚI ȘI FETE

DE Alecu Popovici

«ALPINISTUL»

Un pat. În pat e un băiat — Iliuță. Iliuță vorbește prin somn și mimează totodată scene.

Iliuță: Muntele se ridică înfricoșător și uriaș în față. Mă sprijin numai cu vîrful bocancului de un bolovan enorm, care se clatină

puțin. Abia pot să ating cu vîrful degetelor marginea de sus a crestei. Strîng din dinți, mă opintesc cu ultimele puteri. Puțin, încă puțin, și la picioarele mele se cască o prăpastie imensă! Am urcat la cinci mii de metri! (se aud bătăi în ușă).

(Iliuță se reașază în pat — deschide un ochi):

— Cine-i?

O voce: Eu, bunica. Iliuță dragă, sînt obosită și vreau să te rog să aduci tu cîteva lemne din pivniță. Vrei să cobori?

Iliuță (mormăind): Eu sînt și mai obosit, bunico! (se întoarce cu nasul în pernă)... Nu pot să urc și să cobor toată ziua!

«CA FRAȚII»

(o masă, două scaune, doi băieți: unul opt, altul patru ani.)

Ilie: Ce-ai acolo?

Radu: O ciocolată.

Ilie: N-ai decît s-o mănînci sănătos. Tu ești frate mai mic și trebuie să crești. Ai doar patru ani. Ce fel de ciocolată e?

Radu: Cu lapte.

Ilie: Mare lucru. O desfac numai așa, ca să mă uit. A! E neagră. Stai să ți-o rup eu.

Radu: Ce-ai făcut?!

Ilie: Aoleu, s-a rupt strîmb. Ai puțină răbdare, să-i îndrept marginile. Acum e bine. Vrei să ți-o fac rotundă?

Radu: Nu vreau!

Ilie: Ba ți-o fac. Rup de aici, de aici și de aici, și gata. Uite ce mititică și drăguță a rămas. Vai, și cum ți se mai topește în mînă. Dă-o încoace.

Radu: Nu vreau... nu vreau... hî... hî... mi-ai mîncat ciocolata!

Ilie: Și-acum de ce urli? Vai de capul băieților care au frați mai mici.

ÎN FAȚA UNEI VITRINE CU DULCIURI

Gică: Măi, Lică, hai cu mine!

Lică: Unde? Departe?

Gică: Nu, pînă aici. E ziua lui frate-meu. Ăla micu! Cinci ani împlinește. Îi face mama și tort. Vii și tu cu noi. E cu nucă. Trebuie să-i iau un dar. Am cincisprezece lei. Îi iau o jucărie: o rachetă cosmică.

Lică: Hai!

Gică: Ia te uită, măi... Ce prăjituri au făcut... Cu frișcă... Hai să gustăm și noi. Intră cu mine în cofetărie!

Lică: Eu n-am... (vrea să spună «bani»).

Gică: Lasă că am eu... Nu-i mai iau rachetă că sparge geamurile cu ea. Îi iau un camion. Și tu ia un cataif! Bune cataifuri! Mai iei unu'?..

Lică: Eu n-am... (vrea să spună «bani»).

Gică: Lasă că mai am eu... Ce-i trebuie camion? Vede toată ziua camioane pe stradă... Și ia te uită, mă, ce bomboane umplute. Dați-ne și nouă două sute de grame...

Lică: Dar...

Gică: Lasă că-i fac eu alt dar... O pușcă... Hai... Hai să ne oprim la librărie (se opresc la o librărie).

Lică: Bine.

Gică: Tu ai cartea asta? E scrisă de Jules Verne: **Insula cu elice!** Hai să mi-o cumpăr!

Lică: Dar pușca?

Gică: Îi iau o pușculiță. Să se învețe econom de mic. Azi un ban, mîine, încă un ban... Stai să nu plecăm din librărie. Îmi trebuie și creioane colorate.

Lică: Dar ăla «micu»?

Gică: Tu știi să faci bărcuțe? Luăm «Informația Bucureștiului» și-i faci tu o bărcuță. Eu o colorez...

Și la urma urmelor are tort cu nucă...

* * *

Bună dimineața!

Repetați zilnic exercițiile fizice!

PENTRU FETE:

Exercițiul nr. 1

— stînd cu piciorul stîng înapoi, pe vîrf sprijinit;

— brațele se întind înainte, cu palmele în jos;

— piciorul stîng se balansează energic înainte sus, cu atingerea palmelor 1; revenire în poziție de drepți 2;

— mișcarea se reia cu piciorul drept. Se repetă de 4 ori cu fiecare picior.

Exercițiul nr. 2

— din poziția șezînd, palmele sînt sprijinite înapoi pe sol;

— picioarele, bine întinse, se foarfecă. Se repetă de 5–6 ori.

PENTRU BĂIEȚI

Exercițiul nr. 1

— din poziția ghemuit, palmele se deplasează înainte, succesiv (pe sol), pînă la poziția culcat înainte;

— tot prin deplasarea palmelor se revine în poziția ghemuit.

Se repetă de 2–3 ori.

Exercițiul nr. 2

— din poziția stînd cu picioarele depărtate se execută mișcări circulare de brațe: mai întîi cu brațul stîng (brațul drept rămîne întins pe lîngă corp), apoi cu brațul drept (brațul stîng pe lîngă corp).

Exercițiul se repetă de 6–8 ori, mișcarea brațului fiind amplă.

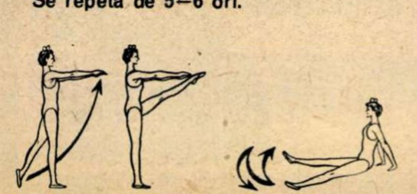

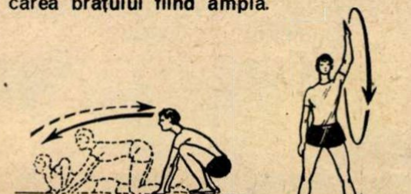

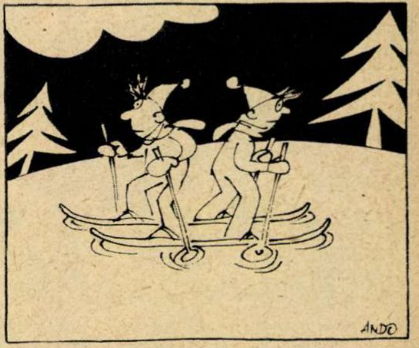

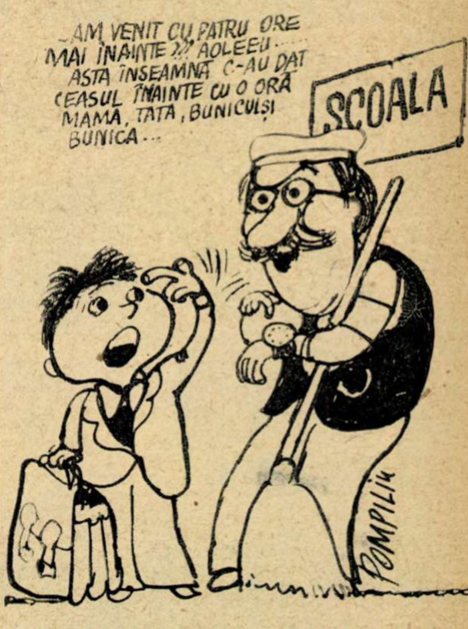
—AM VENIT CU PATRU ORE MAI ÎNAINTE ?!! AOLEEU... ASTA ÎNSEAMNĂ C-AU DAT CEASUL ÎNAINTE CU O ORĂ MAMA, TATA, BUNICUL ȘI BUNICA...
SCOALA
POMPILIU

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentare artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentare tehnică:
ION MIHĂESCU

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresindu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

index 41033

BUREBISTA

15

scenariu: Vlaicu Bârna
Desene: Valentin Tănase

REZUMAT: UNINDU-I PE GETO-DACI, BUREBISTA FĂUREȘTE UN STAT MARE, CENTRALIZAT ȘI O ARMATĂ PUTERNICĂ CU CARE ÎNFRUNTĂ ȘI ALUNGĂ PE CELȚI CARE-I CĂLCAU HOTARELE.

ÎN TIMP CE ROMANII ERAU ÎN LUPTĂ CU GALII, OȘTILE LUI BUREBISTA ÎNFRÎNG CÎTEVA GARNIZOANE ROMANE DIN TRACIA ȘI ILIRIA.

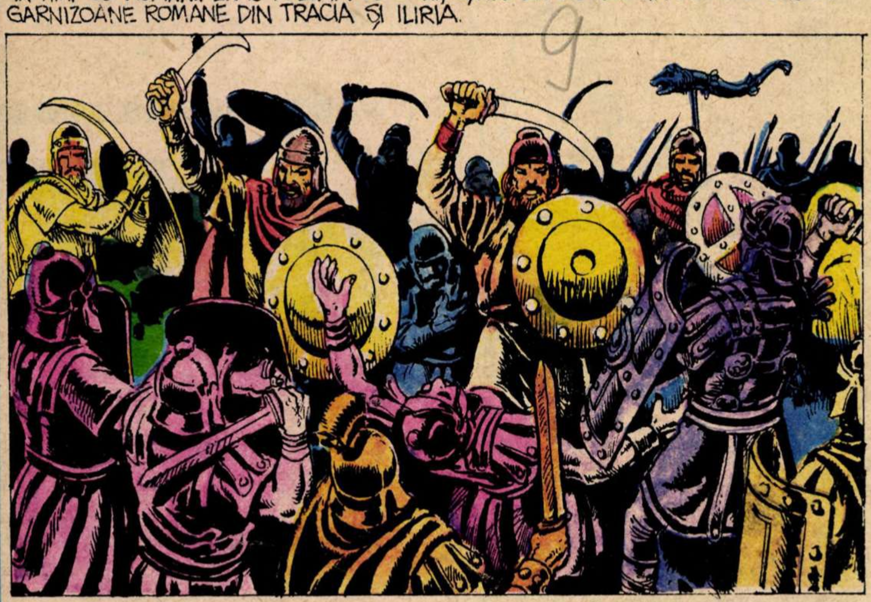

9

BUREBISTA LE SPUSE CĂPETENIILOR ARMATEI ADUNATE LA SFAT: AM VRUT SĂ DOVEDIM MARII PUTERI A ROMEI, CARE SE SOCOTEA STĂPÎNITOAREA ACESTOR LOCURI, CĂ ARE UN VECIN LA FEL DE PUTERNIC.

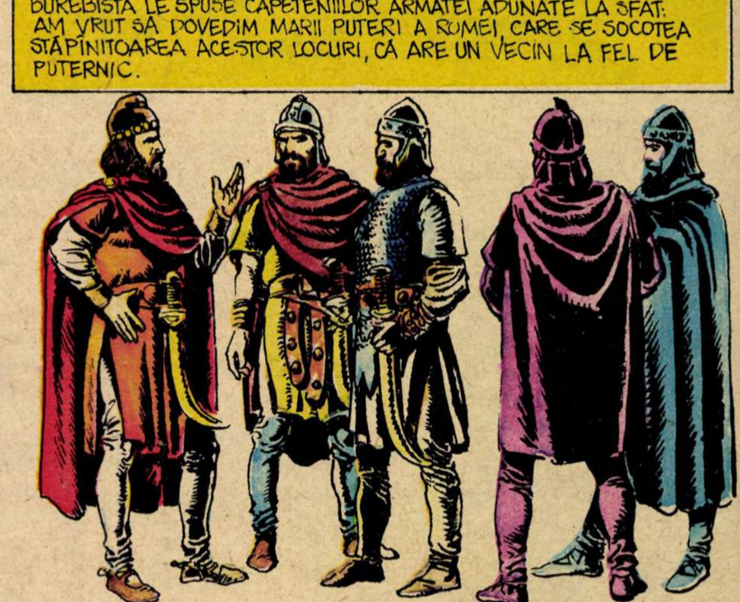

AM CHIBZUIT MULT, CONTINUĂ REGELE, ȘI SOCOT CĂ A SOSIT MOMENTUL CEL MAI POTRIVIT SĂ ADUCEM CETĂȚILE GRECEȘTI DE LA MIAZĂNOAPTEA ȘI APUSUL PONTULUI EUXIN LA FIREASCA SUPUNERE FAȚĂ DE PĂMÎNTUL PE CARE SE AFLĂ. ELE SÎNT TOT TIMPUL CU OCHII SPRE ROMA. ORICÎND AR PUTEA SĂ DESCHIDĂ PORȚILE OȘTILOR ROMANE.

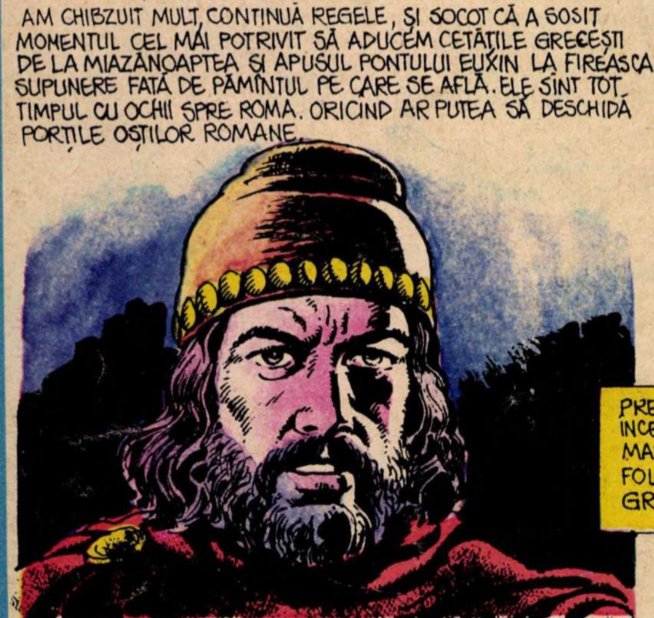

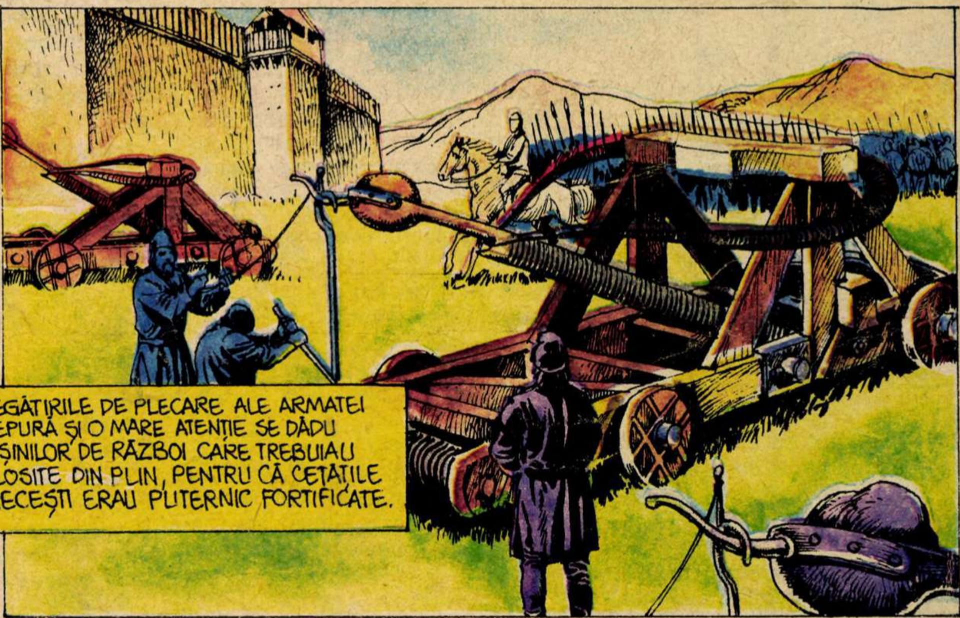

PREGĂTIRILE DE PLECARE ALE ARMATEI ÎNCEPURĂ ȘI O MARE ATENȚIE SE DĂDU MAȘINILOR DE RĂZBOI CARE TREBUIAU FOLOSITE DIN PLIN, PENTRU CĂ CETĂȚILE GRECEȘTI ERAU PUTERNIC FORTIFICATE.

BUREBISTA HOTĂRÎ CA ACEASTĂ CAMPANIE SĂ ÎNCEAPĂ CU ATACAREA OLBIEI - CEA MAI DEPĂRTATĂ - ȘI ÎN SUNETUL TOBELOR ȘI A TRÎMBIȚELOR OȘTILE O PORNIRĂ SPRE RĂSĂRIT.

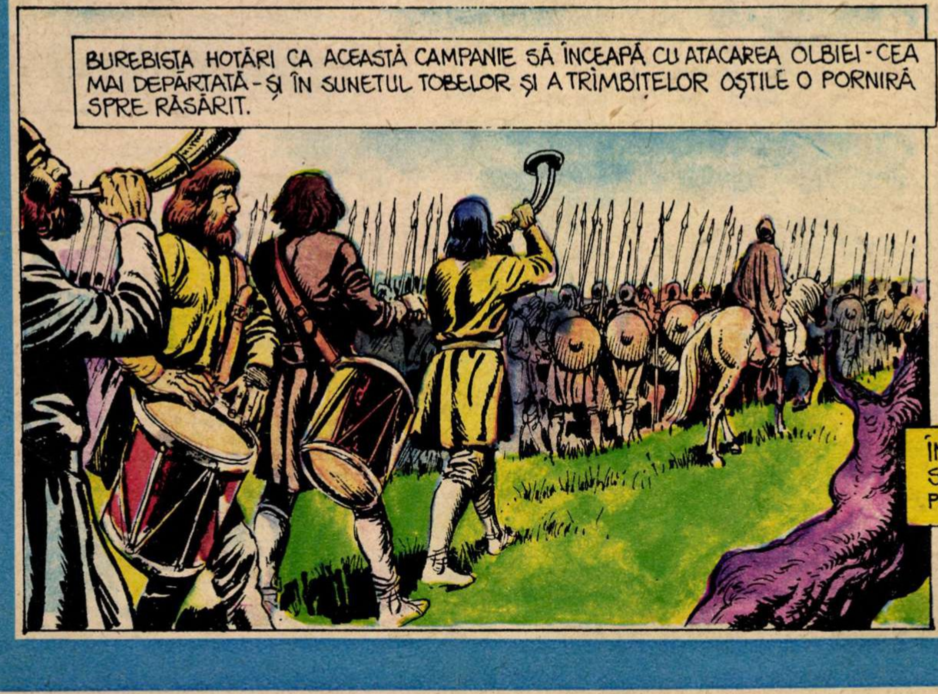

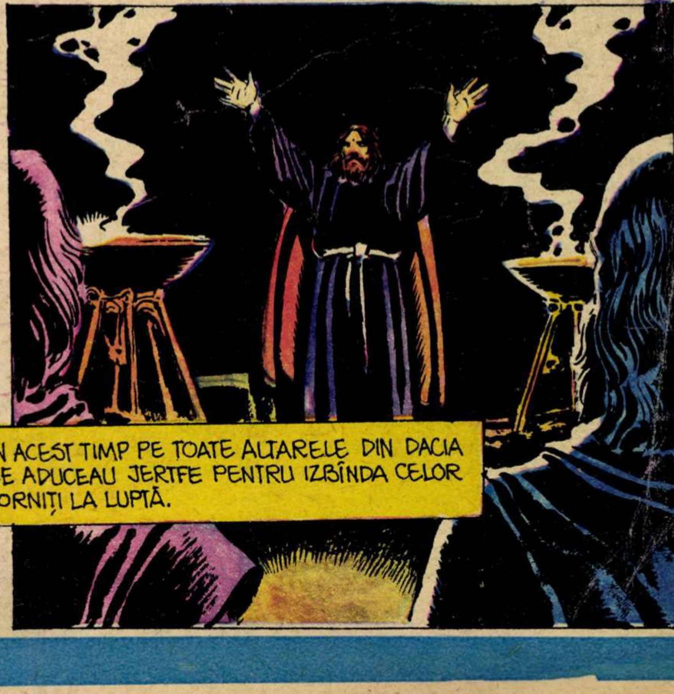

ÎN ACEST TIMP PE TOATE ALTARELE DIN DACIA SE ADUCEAU JERTFE PENTRU IZBÎNDA CELOR PORNIȚI LA LUPTĂ.

(Va urma)

Foto: Grigore Prepeliță

Cutezătorii

16

JOI, 17 APRILIE 1980,
ANUL XIV (NR. 665)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

A IV-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ
1980

DE LA CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, REPORTERII NOȘTRI TRANSMIT:

În pregătirea forumului tinerei generații — Congresul al XI-lea al U.T.C., Conferința a XII-a a U.A.S.C.R. și cea de-a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor — în întreaga țară au început conferințele de dare de seamă și alegeri ale organizațiilor județene ale U.T.C., de asemenea, sînt în plină desfășurare Conferințele județene ale Organizației Pionierilor.

În cadrul conferințelor, pionierii-delegați și cadrele care muncesc cu pionierii analizează cu exigență și înaltă răspundere întreaga activitate desfășurată în cadrul organizației, realizînd un rodnic bilanț, stabilind măsuri pentru viitor, pentru o tot mai bogată viață pionierească, în vederea înfăptuirii exemplare a sarcinilor ce le revin din obiectivele stabilite de Congresul al XII-lea al P.C.R., a orientărilor și indicațiilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, date tinerei generații. În cadrul conferințelor, cei mai buni dintre cei buni sînt propuși ca delegați la cea de a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor. Într-o unanimă dorință și fierbinte recunoștință, participanții la conferințe adresează telegrame de mulțumire, de stimă și prețuire tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, pentru copilăria lor fericită.

Alba:

Avînd în centrul atenției ridicarea permanentă a nivelului calitativ al activității de educare comunistă, prin muncă și pentru muncă a pionierilor și școlarilor, la Conferința județeană a Organizației Pionierilor Alba s-au făcut mai multe propuneri. Iată cîteva dintre acestea.

- Consiliile și comandamentele pionierești să imprime un ritm și mai susținut preocupărilor din unități, detașamente și grupe pentru îmbunătățirea continuă a rezultatelor la învățătură, în vederea lichidării repetenției nu numai la ciclul primar, ci și la cel gimnazial.
- O atenție deosebită să fie acordată sprijinirii în pregătirea temeinică a pionierilor și școlarilor din clasele I–V, pentru adaptarea lor cît mai rapidă la noile cerințe specifice activității școlare.
- Pionierul Dan Podaru (Școala generală, Rădești) a vorbit despre eficacitatea schimburilor de experiență dintre detașamente fruntașe la învățătură precum și a discuțiilor purtate cu părinții pionierilor care obțin rezultate mai slabe la învățătură.
- Rita Hentz (Școala generală, Petrești) a evidențiat îndeplinirea angajamentului de muncă patriotică de către pionierii din școală. Ea a mai arătat că școala generală din Petrești este unica școală din județ în care pionierii s-au specializat în legătorie. Ea a propus ca și alte școli să le urmeze exemplul, oferind ajutorul și experiența colegilor ei din unitate.

Consiliile și comandamentele pionierești vor acționa astfel încît anual angajamentul la muncă patriotică să fie depășit cu un procent de 15% față de anul precedent.

Maria Vass

Bacău:

În cadrul lucrărilor Conferinței au fost reliefate, atît de către pionieri cît și de către delegații adulți, rezultatele deosebite obținute în cadrul competiției sportive naționale «Daciada», necesitatea de a se acționa și pe viitor pentru asigurarea caracterului de masă permanent al acțiunilor organizate cu acest prilej.

Bilanțul activităților sportive și recreativ-turistice ale celor peste 98 000 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor din acest județ se materializează în numeroase diplome și trofee obținute atît în cadrul întrecerilor la nivel județean, interjudețean cît și național.

Iată și cîteva cifre care vorbesc despre cuprinderea largă la practicarea unei game variate de discipline sportive de către pionierii băcăuani: în cele 308 asociații sportive școlare, purtătorii cravatei roșii cu tricolor de pe întreg cuprinsul județului sînt antrenați în practicarea gimnasticii, handbalului, voleiului, baschetului, fotbalului, schiului, înotului și patinajului. Drumețiile, excursiile, dar mai cu seamă «Expedițiile Cutezătorii» se bucură de o mare popularitate printre pionierii din acest județ. De la 58 de echipaje de expediționari, cîte existau în urmă cu cinci ani, în vara anului trecut, de pe aceste meleaguri au pornit să străbată cărările patriei 85 de echipaje de expediționari cu cravată roșie cu tricolor. Succesele lor, la ora de bilanț pe care a reprezentat-o Conferința județeană, s-au materializat în obținerea valorosului trofeu «Busola de aur», a «Egretei de fildeș» și a premiului special al revistei «Cutezătorii».

Emilia Teodoru

Constanța:

Pionierii din localitatea Cobadin au lansat către toți pionierii și școlarii din județul Constanța chemarea «**Florile hărniciei și recunoștinței pionierești**», adoptată cu entuziasm de delegați. Între cele două conferințe, pionierii constănțeni au lansat Chemarea «Cincinalul calității la învățătură», inițiativă preluată apoi de pionierii din întreaga țară iar anul trecut, Chemarea «Mai mult, mai repede, mai bine, pentru transformarea cantității într-o nouă calitate». Fiecare acțiune mare a Chemării s-a finalizat, trimestrial, în toate unitățile pionierești sub genericul «Detașamentele raportează» și anual, în fața secretariatului comitetului județean de partid, în cadrul acțiunii «Raportăm cu mîndrie partidului rezultatele muncii noastre».

Aceste rezultate frumoase, urmare a spiritului de responsabilitate, a seriozității și a hărniciei pionierești, se reflectă în creșterea vizibilă a procentului de promovabilitate în școli, în creșterea numărului cercurilor pionierești tehnico-aplicative și științifice, de asemenea, în faptul că pionierii constănțeni sînt... milionari, la orele de muncă patriotică; ei au obținut locul doi pe țară în realizarea Angajamentului global la muncă patriotică.

În Planul de măsuri adoptat la Conferință, inițiativa, spiritul inovator al gîndirii pionierești constănțene ce-și așteaptă materializarea în fapte, le aflăm în alte acțiuni noi preconizate, cum sînt ștafeta cicloturistică «Drumuri în istorie», înființarea unor «Cluburi literar-artistice», pe lîngă fiecare bibliotecă școlară, organizarea în fiecare vacanță de primăvară a «Festivalului sportului pionieresc».

Marga Micu

Dîmbovița:

- Corul pionieresc din Răzvani e încîntător dar și mai frumos e să afli că în ediția a doua a Festivalului Național

(CONTINUARE ÎN PAG. 8)

Mesageri ai gîndirii tehnice românești

În ultimul deceniu și jumătate, relațiile comerciale ale României cu toate țările lumii au căpătat o amploare fără precedent. Țara noastră întreține astăzi legături economice cu 141 de state. În promovarea relațiilor de acest fel, o contribuție de prim ordin revine prezenței produselor noastre industriale la tot mai multe tîrguri și expoziții internaționale. În cursul anului trecut, România a fost prezentă la 36 de manifestări expoziționale externe, iar în cursul acestui an ea va participa la 39 de tîrguri și expoziții organizate în Europa, Asia, Africa și America.

FIERA INTERNAZIONALE MILANO
MCMLXXVI
APRILE

La fel ca în trecut, și în acest an industria noastră va expune produse de vîrf din gama largă pe care o produce. Vor fi prezentate mașini-unelte cu comandă numerică, aparatură electronică și de automatizare, produse electronice, autovehicule și tractoare, utilaj petrolier, minier, metalurgic, chimic etc.

Multe dintre aceste produse au fost distinse cu diplome și medalii de aur ale manifestărilor internaționale de acest fel. Unul dintre cele mai recente exemple îl constituie strungul frontal cu comandă numerică de conturare SF—400 NCC distins cu Medalia de aur la Tîrgul internațional de la Leipzig (R.D.G.) din martie 1980.

În ultimii ani, selecțiile românești prezentate la tîrgurile și expozițiile internaționale au fost distinse cu 22 de medalii și diplome, atît pentru calitatea produselor cît și pentru modul de expunere.

În imagine: *Standul firmei MAȘINEXPORTIMPORT la Tîrgul internațional de la Toronto (Canada).*

În medalion: *O valoroasă distincție — Medalia de aur a Tîrgului de la Milano atribuită produselor purtînd inscripția «Fabricat în România».*

MAI ÎNTÎI, IARBA

Însemnări de pe Șantierul național al tineretului Canalul Dunăre - Marea Neagră

Privindu-i, mi-am amintit de un mare poet. Ori poate Walt Whitman însuși venea spre noi, cu versul acela adînc și nemuritor pe buze: «Cred că firul de iarbă nu este mai neînsemnat decît ziua stelară». Ei, tinerii aceștia pe care-i privesc, tocmai asta făceau: semănau iarbă. Căușul mîinii se-ngropa în văzduh, sămînța picura în pămîntul afînat, iar gestul mai păstra ceva din ritualul vechilor semănători.

Dar pămîntul, bunul, dragul și caldul pămînt, cu el, ce se petrecea cu el? Și el, ca și iarba, fusese adus. Pe traseul canalului — numai bulgări sterpi, calcar scrîșnit. Pămîntul vegetal, bunul, dragul și caldul pămînt în stare să rodească, era și el, ca și iarba, adus din altă parte, din cîmpiile verzi și mănoase ale țării. Codri, codri întregi fuseseră purtați pe brațe și plantați și pe talazurile uscate și flămînde ale canalului, Iar acum, acum se semăna iarba.

Altfel spus, niște brigadieri elevi din tabăra Medgidia, băieți cu identitate exactă: Silvian Dima, Costel Constantin, Nicolae Cocoș, Constantin Oprescu, de la un liceu din Vîlcea. Ei deveniseră pentru cîtva timp arhitecți peisagiști. Căușul mîinii se îngropa în văzduh, iarba picura în pămîntul cald și afînat. Alte mîini aduceau găleți cu apă.

Alături, la un alt punct de lucru, la aceeași bătaie de inimă: brigadierii, elevi din județul Mureș. Bătrînul profesor-maistru Farkaș Anton mi-i recomandă: Iacob Chirteș, comandantul brigăzii, Kasco Francisc, ajutorul comandantului. Și așa mai departe: Fülop Artur, Mircea Boilă, Andras Mircea, Eugen Corcodeanu, Vasile Cozma, care cu aceleași gesturi trainice și străvechi, încărcate de noblețea dragostei prezente, sporeau bogăția pămîntului Dobrogei.

Pe alocuri iarba răsărise și sulița cerul amiezii cu verde crud. Puritatea și prospețimea firului crud de iarbă! Apoi gestul acela, iarăși și iarăși, ca un ritual: căușul mîinii... găleți cu apă. Și: căușul... găleți...

Apă din canalul pe care vor luneca vapoarele. Dar, mai întîi, iarba. Apă pentru iarbă. Apoi pentru vapoare. Adică atunci, cînd totul va fi gata. Iar cînd totul va fi gata să ni-l amintim încă o dată pe marele poet, care spunea — cînd pentru el totul fusese gata, la capătul vieții și operei sale: «Tovarășe, nu-i doar o carte asta: Cine o atinge a atins un om».

Atunci cînd și aici totul va fi gata, cînd canalul va purta pe umerii-i lichizi vapoare, să se știe că el nu este pur și simplu un canal, ci o ființă, o altfel de ființă: cine o atinge, atinge miile și miile de oameni tineri care i-au dat viață. Și atinge pe cei care acum însuflețesc țărmii cu iarbă.

Ion Andreiță

Zile de primăvară! Ca pretutindeni în țară, pionierii din orașul Zalău sînt preocupați de aspectul cît mai frumos al grădinilor, al străzilor , al tuturor împrejurimilor.

RUBRICA PIONIERULUI-COMANDANT:

ŞOIMII PATRIEI şi prietenul lor, PIONIERUL

De astă dată, pagina rubricii noastre este dedicată frumoasei prietenii dintre pionieri şi şoimii patriei. Aşa cum ştim, sufletul acestei prietenii, al acestei colaborări, este pionierul-instructor: personaj plin de răspunderi, dar şi de farmec, «dascăl» de-o şchioapă în mijlocul unor elevi de-o şchioapă, el însuşi şcolar aflat în plină zodie a ghiozdanului.

Să-l privim astăzi într-una din zilele sale de activitate, luînd chipul unor pionieri-instructori de la Şcoala generală nr. 1 din Beiuş.

„ASTĂZI VIN PIONIERII"

Veselia şi buna dispoziţie care-i animă pe copiii din imaginile de faţă nu este întîmplătoare. La Grădiniţa nr. 1 cu program prelungit din oraşul Beiuş, cel puţin o dată pe săptămînă şoimii patriei din grupa mare se întîlnesc cu prietenii lor — pionierii. Bucuria lor în aceste zile nu cunoaşte margini. Iată-i împreună cu Mihaela Costea învăţînd, mai în joacă, mai în serios, să construiască o piramidă care seamănă foarte bine cu triunghiul de mai tîrziu. O vor reproduce şi ei, după ce, atenţi la felul în care Mihaela le-a arătat cum se montează elementele constructive modulate, vor încerca, cu răbdare şi îndemînare, să construiască la rîndul lor una şi mai mare, şi mai frumoasă. Mihaela este iubită şi aşteptată de toţi copiii nu numai pentru că-i învaţă o mulţime de cîntece şi jocuri, ci şi pentru că ea le vorbeşte adeseori despre clasa şi şcoala unde învaţă, despre colegii ei. Şi nu de puţine ori îi învaţă să fie îngrijiţi şi frumoşi.

A venit primăvara. Băieţi şi fetiţe, şoimii patriei din grupa mare, sînt în plină activitate. Alături de Aranka Dignisto (pionieră comandant-instructor, colegă cu Mihaela), ei au ieşit cu greble şi lopeţele, cu stropitori şi hîrleţe pentru a-şi îngriji grădiniţa cu flori din curtea de joacă. Şi după ce treaba a fost gata, iată-i împreună cu Aranka (asemeni unei surori mai mari care are cincisprezece frăţiori), ascultînd una dintre isprăvile pline de haz ale cunoscutului Păcală.

Despre prietenia şi colaborarea dintre şoimii patriei de la Grădiniţa nr. 1 din Beiuş şi Mihaela, Aranka sau alţi pionieri se mai pot istorisi multe: excursii şi vizite făcute în comun la întreprinderile unde lucrează părinţii lor, expoziţii de desene sau excursii, întreceri sportive etc. Pentru fiecare zi festivă sau eveniment mai important din viaţa părinţilor lor, a colegilor lor, şoimii patriei pregătesc mici daruri, obiecte utile sau decorative, pe care le pot confecţiona singuri. În astfel de situaţii ajutorul prietenesc al pionierilor este bine venit. Pentru că, să recunoaştem, a ţese un covoraş nu-i un lucru tocmai simplu.

JOCUL - UN MOD DE-A CREŞTE ÎMPREUNĂ

REDACTOR: Desigur, eroii fotoreportajului de faţă desfăşoară şi alte activităţi, nu numai pe cele imprimate de noi pe peliculă în ziua aceea.

Am auzit aprecieri frumoase despre activitatea ta de pionier-instructor şi cu prilejul alegerilor pionereşti cînd un coleg te-a propus pentru comandant. Ce ai putea adăuga la activităţile amintite în fotoreportajul nostru?

LILIANA: *Varietatea lor depinde chiar şi de starea vremii. Eu, de pildă, încerc de fiecare dată să desfăşor cu ei activităţi în aer liber. Ei sînt foarte dornici de mişcare, de veselie şi în interior e mai greu de realizat aşa ceva.*

— Cum faci ca să-i ajuţi să dorească a intra în Organizaţia Pionierilor?

— Le vorbesc despre noi, pionierii, despre activităţile noastre, Să vă spun ceva. Am observat, de pildă, că ei sînt impresionaţi de uniforma noastră. Deşi pare un amănunt lipsit de importanţă, faptul de a avea întotdeauna uniforma îngrijită, cravata frumoasă şi însemnele pionereşti aşa cum se cuvine, le vorbeşte despre organizaţia noastră mai convingător...

— Decît vorbele?

— Da, aşa e.

— Unii pionieri-instructori cred că a fi instructor înseamnă a te păstra la distanţă, a nu te încadra cu totul în preocupările lor. Tu ce părere ai?

— Cred că părerea aceasta e greşită. Dacă ei simt această distanţă nu te îndrăgesc.

— Zici că e nevoie chiar să te îndrăgească?

— Da. Cînd mă întîlnesc cu ei, se manifestă aşa, foarte... foarte...

— Afectuos, nu? Asta pentru că, sînt sigur, şi tu te joci cu ei, îi iubeşti.

(Liliana zîmbeşte, confirmînd.)

— E important nu doar ca instructorul să le vorbească, ci şi ei să aibă iniţiativă; să îi pună întrebări, de pildă.

— Înţeleg. Degeaba te apuci să le spui că bine e să devii şcolar, pionier, dacă nu ai reusit prin comportarea ta să-i faci să te întrebe ei acest lucru.

Iată deci că — aşa cum ne spune exemplul Lilianei Leancă de la Şcoala generală nr. 23, Craiova — pionierul-instructor poate să rămînă «mai mare», să-i înveţe să crească, adică fără a face pe marele cu ei. Ba chiar cu rezultate mai sigure şi mai bune.

Emilia Teodoru
T. Ilie
Foto: C. Popescu

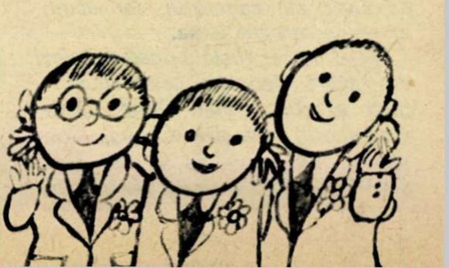

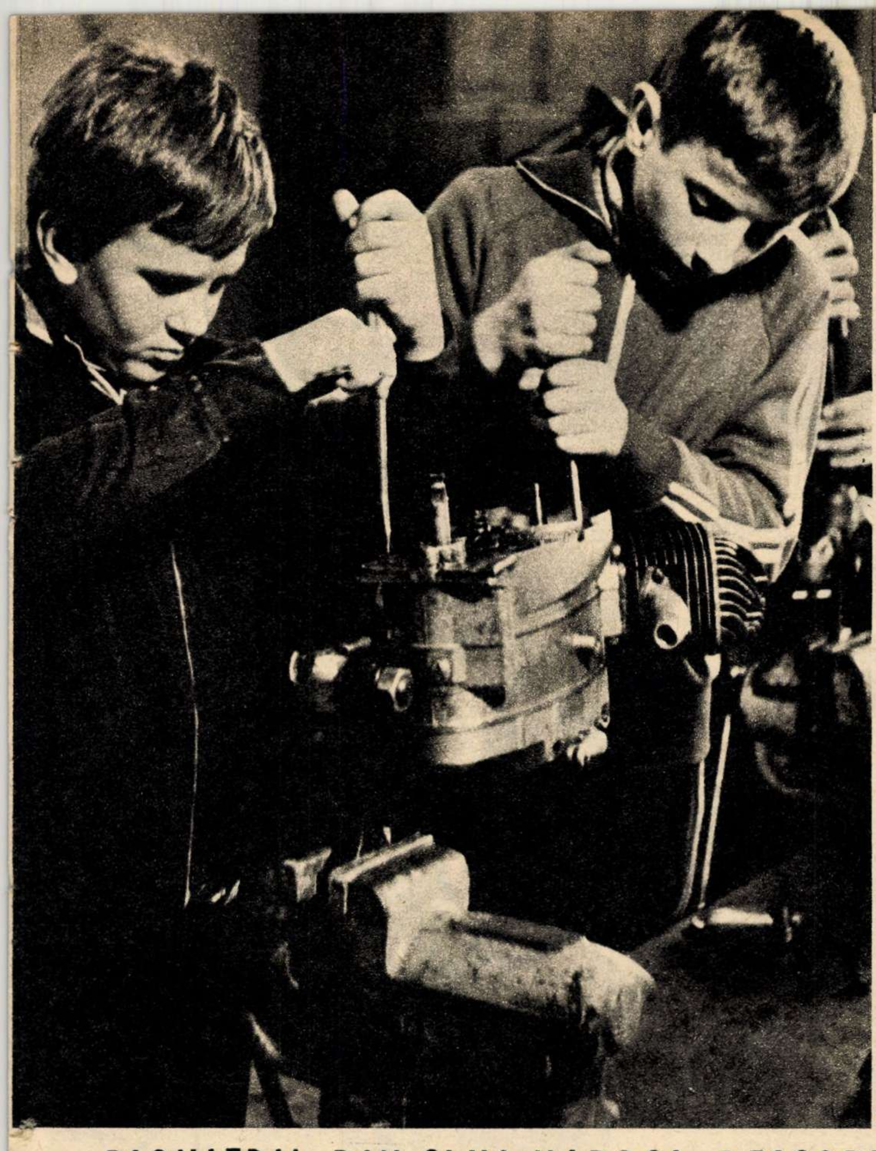

5

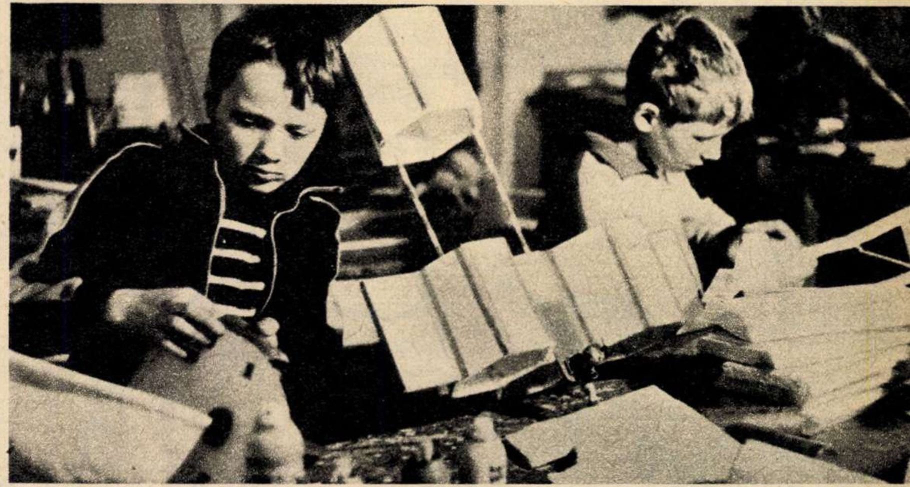

4

PIONIERII DIN CLUJ-NAPOCA DESCOPERĂ:

COMORILE DE LÎNGĂ NOI

Pentru pionierii de la Școala generală nr. 26 din Cluj-Napoca, expresia «valorificarea materialelor refolosibile» se materializează în acțiuni grăitoare. În laboratorul de chimie, pionierii clasei a VIII-a, sub îndrumarea profesorului Ștefan Török, își construiesc singuri aparatura didactică necesară înțelegerii și demonstrării practice a celor învățate la ore. Ei fac aceasta folosind în principal materiale recuperate, între altele ambalaje din material plastic avînd o formă adecvată, obiecte casnice scoase din uz, jucării etc. Pionierele Alina Gavrea, Delia Moldovan, Iuliana Cordoș, Liliana Cosma și-au confecționat cîte un voltmetru cu ajutorul căruia au studiat electroliza apei (1).

Stabilirea polarității unei surse de curent nu ridică probleme dacă dispui de un aparat de măsură. În lipsa lui, dispozitivul pentru stabilirea polarității curentului electric realizat de Gabriel Gherasim, Dorin Pripon și Viorel Socaci, de la aceeași școală, își dovedește din plin utilitatea. Ingenioșii constructori de aparatură didactică au recurs la aceeași metodă a valorificării materialelor recuperabile (2).

La cercul de electrotehnică al Școlii generale nr. 14 din municipiu, Gheorghe Munteanu, Al. Schwartz, Bogdan Săcăliș, Ovidiu Drăgan, Al. Veges, din clasa a VIII-a, au realizat, sub conducerea profesorului Ioan Bălan, reetalonarea unor rezistențe, condensatoare și semiconductoare. Revalorificate astfel, ele vor servi la alcătuirea montajelor electronice care formează pasiunea lor (3).

2

6

Aeromodeliștii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Cluj-Napoca înlocuiesc în mod curent lemnul de balsa cu polistirenul expandat, iar atunci cînd este cazul, navomodeliștii includ printre materialele din care sînt croite corăbiile lor de-o șchioapă alte materiale, descoperite de ei, printre cele socotite pînă mai ieri fără utilitate. Printre meșterii acestui grup de creație, condus de profesorul Attila Beni, se numără Vasile și Ioan Banu, Robert Pecsi, Dorin Rus, Otto Heim, Stelian Cojocaru (4).

În atelierul de carturi de la aceeași Casă a pionierilor și șoimilor patriei se desfășoară o adevărată întrecere pentru obținerea din fier vechi a unor piese apte sa servească activității tehnice. Dintr-o bielă veche, un cap de bară uzat și cîteva șuruburi, pionierii Valentin Bonda și Ioan Gondoș au confecționat un dispozitiv de prindere universal, care le-a adus locul I la concursul «Campionii fanteziei», etapa a II-a, 1980. În același atelier au mai fost construite, și tot din materiale recuperate, o cameră de nivel constant cu fereastră și un debitmetru pentru etalonarea jicloarelor recondiționate (5).

1

3

Nici resturile de lînă nu au fost uitate. Colectate de la o fabrică de covoare, ele servesc la confecționarea în atelierul de tapiserie a unor carpete foarte elegante. Kristia Hajnal din clasa a V-a a Școlii generale nr. 26 se distinge prin lucrările sale, care pot fi admirate în mica expoziție din atelier (6).

fotoreportaj de Călin Crețu

MEMORIA PĂMÎNTULUI ROMÂNESC

PODUL DE LA DROBETA

Scenariu: **H. ARAMĂ**
Desene: **T. VALENTIN**

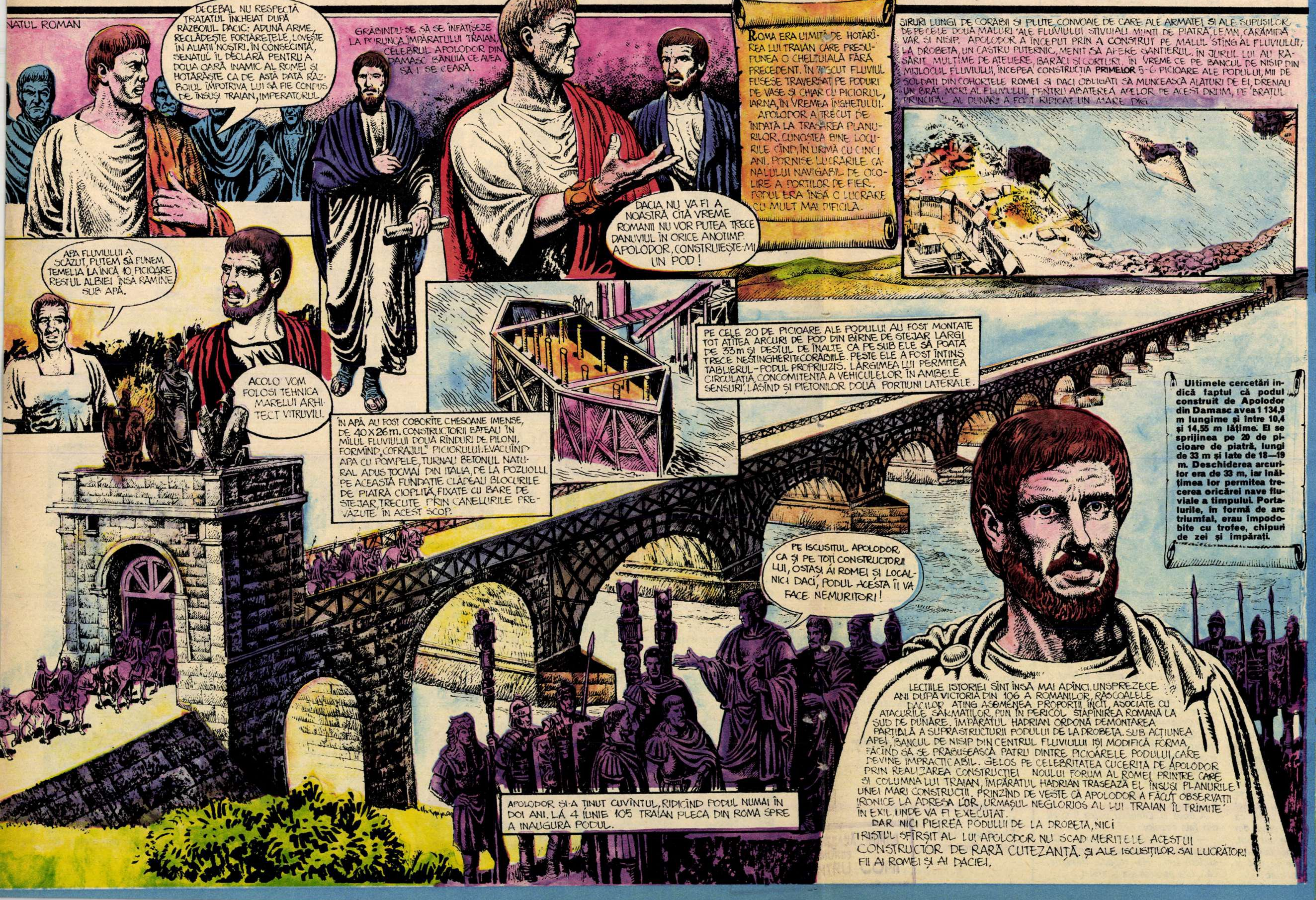
NATUL ROMAN
DECEBAL NU RESPECTĂ TRATATUL ÎNCHEIAT DUPĂ RĂZBOIUL DACIC: ADUNĂ ARME, RECLĂDEŞTE FORTĂREŢELE, LOVEŞTE ÎN ALIAŢII NOŞTRI. ÎN CONSECINŢĂ, SENATUL ÎL DECLARĂ PENTRU A DOUA OARĂ INAMIC AL ROMEI ŞI HOTĂRĂŞTE CA DE ASTĂ DATĂ RĂZBOIUL ÎMPOTRIVA LUI SĂ FIE CONDUS DE ÎNSUŞI TRAIAN, IMPERATORUL.
GRĂBINDU-SE SĂ SE ÎNFĂŢIŞEZE LA PORUNCA ÎMPĂRATULUI TRAIAN, CELEBRUL APOLODOR DIN DAMASC BĂNUIA CE AVEA SĂ I SE CEARĂ.
DACIA NU VA FI A NOASTRĂ CÎTĂ VREME ROMANII NU VOR PUTEA TRECE DANUVIUL ÎN ORICE ANOTIMP. APOLODOR, CONSTRUIEŞTE-MI UN POD!
ROMA ERA UIMITĂ DE HOTĂRÎREA LUI TRAIAN CARE PRESUPUNEA O CHELTUIALĂ FĂRĂ PRECEDENT. ÎN TRECUT FLUVIUL FUSESE TRAVERSAT PE PODURI DE VASE ŞI CHIAR CU PICIORUL, IARNA, ÎN VREMEA ÎNGHEŢULUI. APOLODOR A TRECUT DE ÎNDATĂ LA TRASAREA PLANURILOR. CUNOŞTEA BINE LOCURILE CÎND, ÎN URMĂ CU CINCI ANI, PORNISE LUCRĂRILE CANALULUI NAVIGABIL DE OCOLIRE A PORŢILOR DE FIER. PODUL ERA ÎNSĂ O LUCRARE CU MULT MAI DIFICILĂ.
ŞIRURI LUNGI DE CORĂBII ŞI PLUTE, CONVOAIE DE CARE ALE ARMATEI ŞI ALE SUPUŞILOR DE PE CELE DOUĂ MALURI ALE FLUVIULUI STIVUIAU MUNŢI DE PIATRĂ, LEMN, CĂRĂMIDĂ VAR ŞI NISIP. APOLODOR A ÎNCEPUT PRIN A CONSTRUI PE MALUL STÎNG AL FLUVIULUI, LA DROBETA, UN CASTRU PUTERNIC, MENIT SĂ APERE ŞANTIERUL. ÎN JURUL LUI AU RĂSĂRIT MULŢIME DE ATELIERE, BARĂCI ŞI CORTURI. ÎN VREME CE PE BANCUL DE NISIP DIN MIJLOCUL FLUVIULUI, ÎNCEPEA CONSTRUCŢIA PRIMELOR 5-6 PICIOARE ALE PODULUI, MII DE SOLDAŢI DIN COHORTELE ROMEI ŞI DACI OBLIGAŢI SĂ MUNCEASCĂ ALĂTURI DE EI, DRENAU UN BRAŢ MORT AL FLUVIULUI. PENTRU ABATEREA APELOR PE ACEST DRUM, PE BRAŢUL PRINCIPAL AL DUNĂRII A FOST RIDICAT UN MARE DIG.
APA FLUVIULUI A SCĂZUT, PUTEM SĂ PUNEM TEMELIA LA ÎNCĂ 10 PICIOARE RESTUL ALBIEI ÎNSĂ RĂMÎNE SUB APĂ.
ACOLO VOM FOLOSI TEHNICA MARELUI ARHITECT VITRUVIU.
ÎN APĂ AU FOST COBORÎTE CHESOANE IMENSE, DE 40 X 26 m. CONSTRUCTORII BĂTEAU ÎN MÎLUL FLUVIULUI DOUĂ RÎNDURI DE PILONI, FORMÎND „COFRAJUL" PICIORULUI. EVACUÎND APA CU POMPELE, TURNAU BETONUL NATURAL ADUS TOCMAI DIN ITALIA, DE LA POZUOLLI. PE ACEASTĂ FUNDAŢIE CLĂDEAU BLOCURILE DE PIATRĂ CIOPLITĂ, FIXATE CU BARE DE STEJAR, TRECUTE PRIN CANELURILE PREVĂZUTE ÎN ACEST SCOP.
PE CELE 20 DE PICIOARE ALE PODULUI AU FOST MONTATE TOT ATÎTEA ARCURI DE POD DIN BÎRNE DE STEJAR LARGI DE 33 m ŞI DESTUL DE ÎNALTE CA PE SUB ELE SĂ POATĂ TRECE NESTINGHERITE CORĂBIILE. PESTE ELE A FOST ÎNTINS TABLIERUL – PODUL PROPRIU-ZIS. LĂRGIMEA LUI PERMITEA CIRCULAŢIA CONCOMITENTĂ A VEHICULELOR ÎN AMBELE SENSURI, LĂSÎND ŞI PIETONILOR DOUĂ PORŢIUNI LATERALE.
PE ISCUSITUL APOLODOR CA ŞI PE TOŢI CONSTRUCTORII LUI, OSTAŞI AI ROMEI ŞI LOCALNICI DACI, PODUL ACESTA ÎI VA FACE NEMURITORI!
APOLODOR ŞI-A ŢINUT CUVÎNTUL, RIDICÎND PODUL NUMAI ÎN DOI ANI. LA 4 IUNIE 105 TRAIAN PLECA DIN ROMA SPRE A INAUGURA PODUL.
LECŢIILE ISTORIEI SÎNT ÎNSĂ MAI ADÎNCI. UNSPREZECE ANI DUPĂ VICTORIA DIN 106 A ROMANILOR, RĂSCOALELE DACILOR ATING ASEMENEA PROPORŢII ÎNCÎT, ASOCIATE CU ATACURILE SARMAŢILOR, PUN ÎN PERICOL STĂPÎNIREA ROMANĂ LA SUD DE DUNĂRE. ÎMPĂRATUL HADRIAN ORDONĂ DEMONTAREA PARŢIALĂ A SUPRASTRUCTURII PODULUI DE LA DROBETA. SUB ACŢIUNEA APEI, BANCUL DE NISIP DIN CENTRUL FLUVIULUI ÎŞI MODIFICĂ FORMA, FĂCÎND SĂ SE PRĂBUŞEASCĂ PATRU DINTRE PICIOARELE PODULUI, CARE DEVINE IMPRACTICABIL. GELOS PE CELEBRITATEA CUCERITĂ DE APOLODOR PRIN REALIZAREA CONSTRUCŢIEI NOULUI FORUM AL ROMEI PRINTRE CARE ŞI COLUMNA LUI TRAIAN, ÎMPĂRATUL HADRIAN TRASEAZĂ EL ÎNSUŞI PLANURILE UNEI MARI CONSTRUCŢII. PRINZÎND DE VEŞTE CĂ APOLODOR A FĂCUT OBSERVAŢII IRONICE LA ADRESA LOR, URMAŞUL NEGLORIOS AL LUI TRAIAN ÎL TRIMITE ÎN EXIL UNDE VA FI EXECUTAT.
DAR NICI PIEIREA PODULUI DE LA DROBETA, NICI TRISTUL SFÎRŞIT AL LUI APOLODOR NU SCAD MERITELE ACESTUI CONSTRUCTOR DE RARĂ CUTEZANŢĂ. ŞI ALE ISCUSIŢILOR SĂI LUCRĂTORI FII AI ROMEI ŞI AI DACIEI.

Ultimele cercetări indică faptul că podul construit de Apolodor din Damasc avea 1 134,9 m lungime şi între 10,4 şi 14,55 m lăţime. El se sprijinea pe 20 de picioare de piatră, lungi de 33 m şi late de 18—19 m. Deschiderea arcurilor era de 33 m, iar înălţimea lor permitea trecerea oricărei nave fluviale a timpului. Portalurile, în formă de arc triumfal, erau împodobite cu trofee, chipuri de zei şi împăraţi.

Unul dintre picioarele podului de la Drobeta-Turnu Severin, aşa cum poate fi văzut astăzi.

O replică peste timp: podul de la Cernavodă (4 088 m; la data construirii lui, cel mai lung din Europa).

Un braţ de oţel între Giurgiu şi Ruse: Podul prieteniei. ▶

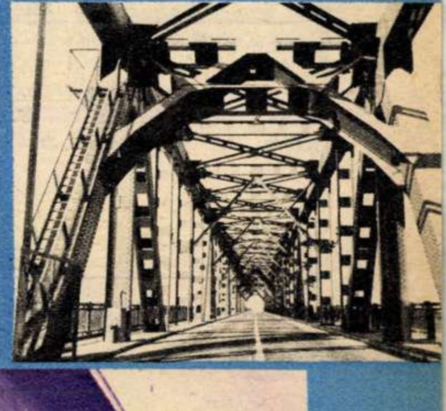

La Giurgeni, o săgeată de 1 456 m demonstrează virtuţile generaţiei actuale a constructorilor de poduri. ▼

După aproape nouăsprezece veacuri: Hidrocentrala Porţile de Fier I, o lucrare demnă de epoca noastră. Lungimea barajului: 868 m. În curs de realizare: Hidrocentrala Porţile de Fier II şi marele pod de la Cernavodă.

CÎND VINE PESCĂRUȘUL

SCHIȚĂ DE Ion Crînguleanu

Prin geamurile blocurilor noi, pînă la etajul al XI-lea, se aude vuietul îndepărtat al mării. Pe zare, privirea se întîlnește cu catargele navelor venite din toată lumea să acosteze la țărmurile noastre, iar rîndunelele se scoală cu mult înaintea soarelui și ciripesc ori se joacă. Pot fi văzute cum ating, uneori, cu aripa umerii sau frunțile muncitorilor care se îndreaptă încă de la întîiele ore ale dimineții către portul Constanța sau către șantierul naval. Dinspre nord se ridică cîte un nor mic, dar se retrage brusc după oraș, intimidat de valurile mării.

Aproape fiecare zi începe cu acest ritual și decor, pline de viață și frumusețe rar întîlnite. Răzvan Crețu iese la fereastră, o deschide larg și, respirînd aerul care vine dinspre mare, face cîteva exerciții de înviorare. Ridică și două haltere mici. Nu strică. E... mare, la toamnă va fi în clasa a V-a și, se vede treaba, personalitatea lui crește odată cu notele și cu faptele: deci îl preocupă și sportul care oțelește. «Lupta cu greutățile face zborul mai ușor sus», spune o zicală, iar Crețu și-o amintește zilnic. Toate merg bine, dealtfel nici nu-i cazul să meargă rău, din moment ce Răzvan gîndește mereu să-și realizeze un zbor cît mai frumos.

Dar vom vedea... Ce vom vedea?! Că în toată povestea asta s-a schimbat ceva dintr-o dată. La etajul al III-lea s-a mutat o familie de muncitori; bărbatul este mecanic în port, iar soția lui, textilistă. Al treilea personaj este Mihai Dinescu, băiatul lor, în vîrstă de cinci ani, care, a doua zi după mutarea cu părinții săi în noul apartament, s-a și ivit, brusc, în capul scărilor. De la etajul al II-lea, nou-venitul fu întrebat pe neașteptate:

— Hei, cine ești?

— Dar tu cine ești? întrebă scurt Mihai.

— Eu? Cine sînt eu?...

— Da. Cine ești tu? mai întrebă copilul.

— Răzvan Crețu, prietenul tău.

— Atunci e bine. Eu sînt Dinescu. Mă cheamă Mihai și-s prietenul tău, dacă primești.

Unul a urcat puțin, celălalt a coborît puțin, au bătut palmele și-au devenit legați sufletește ca de cînd lumea. Și, oprindu-se dintr-o dată, din ritmul acestor clipe, Dinescu îl privi drept în ochi pe Crețu și-i spuse:

— Eu sînt șoim. Acolo la grădiniță. Da tu ce ești?

— Bineînțeles, pionier. Mai am puțin și trec într-a cincea.

— Nu-i nimic. Și eu mai am puțin și trec în clasa întîi.

Apoi au trecut la joacă, vorbind de unele de altele. În zilele următoare, Dinescu a făcut cunoștință și cu fetele de pe scări, a văzut și marea tocmai de la etajul blocului; dar cel mai mult l-a impresionat faptul că pescărușii se uitau la el, drept din cer, cum mănîncă pîine cu unt.

— Crrrrețule (așa pronunța el numele lui Răzvan), de ce se uită la mine pescărușii cînd mănînc?

— Dacă le dai, îți iau și din palmă, răspunse Răzvan. Zi de zi după aceea, Mihai a tot întins o palmă cu firimituri către pescăruși. Așa se face că, de la o vreme, unul dintre ei s-a împrietenit cu Dinescu și se vedeau zilnic. Din ochiul unei ferestre, ca un detectiv, Răzvan urmărea aproape de fiecare dată ceremonia întîlnirii dintre Mihăiță și pescăruș. Lină ca o batistă zburătoare, pasărea se așeza lîngă copil, apoi mîncau împreună. Pe urmă se și jucau. Această poveste începu încă din fața blocului... Dar iată că, în zilele următoare, cei doi, șoimul și pescărușul, au ieșit în stradă, cînd pe bordură, cînd pe asfalt, fără să le pese de nimic. Era un fel de vis nebunatic, amîndoi erau albi (căci Mihai purta pantaloni scurți și cămașă de culoarea zăpezii), se hîrjoneau, nu le mai păsa de lume, zburau. Cînd, deodată...

Dieselul-basculant nr. 31-CT-6294 — venea ca un bolid pe asfalt. Desigur, desigur, șoferul n-a observat sau nu putea să observe joaca celor doi, așa încît catastrofa lua proporții pe fiecare centimetru de drum. Și-n această situație atît de strînsă, inima lui Răzvan își acceleră ritmurile, băiatul sări drept în stradă, de acolo pe asfalt, se repezi la copil și pescăruș, în timp ce mașina era, ca o namilă, la un centimetru deasupra celor trei. Șoferul izbuti să pună o frînă atît de puternică, încît roțile au scos un scrîșnet asurzitor. Pescărușul rămăsese prins cu un vîrf de aripă sub roata din față; se zbătea așa ca o flacără albă. Oricum, Crețu reuși să-l salveze pe Mihai, iar pasărea n-avea nimic.

— Ce-a fost? mai reuși să întrebe Dinescu.

— Am să-ți spun eu mai tîrziu ce-a fost, abia îi răspunse printre buzele strînse Răzvan.

— Poate vrea și nenea șoferul o bucată de pîine cu unt?

— Nu pentru asta s-a oprit, îi spuse Crețu.

— Credeam că-s niște hîrtii albe de departe, reuși să mai zică șoferul. În orice caz, din grea cumpănă m-ai scos, Răzvane. Îți mulțumesc și, te rog, i-ați păsările astea albe ca zăpada și învață-le să se joace numai în fața blocului, altfel e bucluc, după cum vezi.

A doua zi, Dinescu putea fi auzit din fața scărilor:

— Hei, Crrrrețule, coboară! Cu tine sîntem doi; cînd vine pescărușul, sîntem trei... Hai repede, Răzvane, că... uite pasărea s-a și arătat.

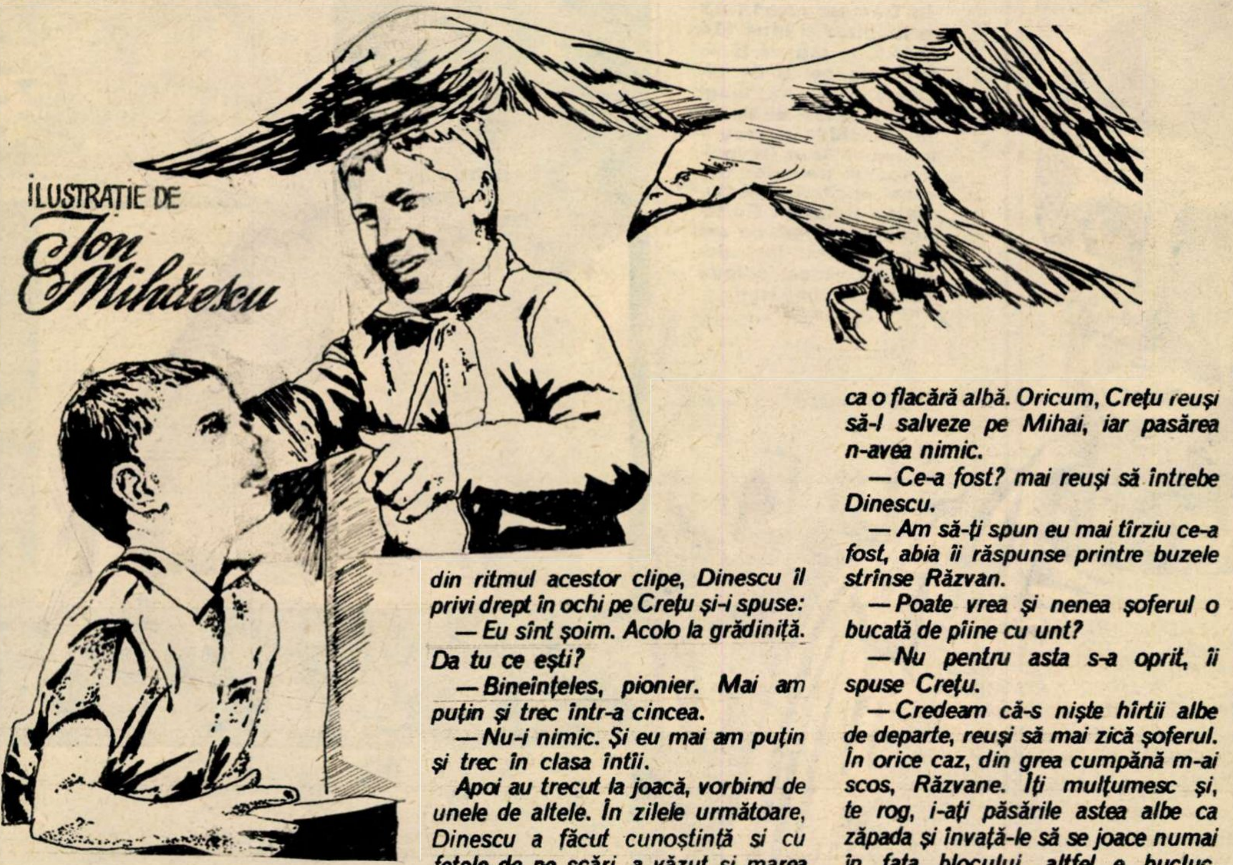

ILUSTRAȚIE DE Ion Mihăescu

A IV-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ

1980

(URMARE DIN PAG. 2)

«Cîntarea României» s-au înscris peste 1 500 de formații artistice cu mai mult de 32 000 de pionieri și școlari care prezintă spectacole în școli și — mai cu seamă! — la locurile de muncă ale părinților, la cluburi muncitorești și cămine culturale.

● Foarte buni sportivi sînt pionierii din comunele Bezdead, Potlogi sau de la Școala generală nr. 2, Moreni, dar aplaudăm cu deosebire faptul că la cea mai recentă ediție a crosului pionierilor dîmbovițeni au participat — rețineți cifra! — 43 000 de tineri atleți.

● Vestiți sînt aeromodeliștii din Pucioasa, îndrumați de maestrul sportului Dumitru Diaconescu: au și titluri de campioni, și trofee sportive, dar vestită trebuie să devină și ingeniozitatea lor. Pioniera **Liliana Pinete** din Moreni privește obiectivul aparatului de fotografiat prin ce? Printr-un geam? Nu. Este o ramă care încadrează peliculă fabricată de colegii ei, aeromodeliștii din Pucioasa. Doriți să aflați formula? E lungă: lac de avion, ulei de ricin (da!), colodium... În fine, un metru pătrat din această peliculă cîntărește numai 0,2 gr, iar grosimea se măsoară în sutimi de micron! Numai cu o astfel de peliculă se pot «carosa» micromodelele. De la 599 de cercuri tehnico-aplicative cîte aveau în 1975, pionierii dîmbovițeni au ajuns la 1 035. Din zece pionieri dîmbovițeni, opt activează (de fapt, creează!) într-un astfel de cerc.

Ați înțeles, așadar, că una dintre ideile principale care i-au preocupat pe participanții la conferința județeană a

---

Țară minunată

Am o minunată țară,
Holdă-naltă dată-n spic,
Fir și bob de lăcrămioară,
Năvădite-n borangic.

S-a născut din vreri aprinse
Peste-al viselor catarg,
Precum zorile ne-nvinse
Pîcla vremilor o sparg.

Stup de-albine-n zor de vară,
Inimă de rîndunea,
Steag de luptă pentru țară
Este națiunea mea!

N. Rădulescu - Lemnaru

DE LA CONFERINŢELE JUDEŢENE ALE ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR, REPORTERII NOŞTRI TRANSMIT:

Organizaţiei Pionierilor a constituit-o **relaţia** dintre succesele (sau, pe alocuri, scăderile...) înregistrate **pe ansamblul activităţii** lor şi munca **fiecărui purtător** al cravatei roşii cu tricolor. Au fost dezbateri desfăşurate în mod inteligent, cu spirit critic şi autocritic, cu propuneri demne de interes. Dintre acestea: ● **să se instituie diplome, distincţii şi pentru şoimii patriei**, care sînt foarte harnici şi le merită (frumoasă această grijă a pionierilor dîmboviţeni pentru colegii lor mai tineri!) ● să se organizeze mai bine activitatea **pionierilor-corespondenţi de presă** (redacţia noastră se bucură de pe acum!) ● în fiecare şcoală să se creeze un spaţiu precum şi toate cele necesare **depozitării materialelor recuperabile colectate de elevi** (care materiale însă nu vor sta prea mult acolo întrucît s-a făcut şi eficienta propunere ca **un achizitor să fie detaşat** pentru a se ocupa special de transportarea la timp a acestor materiale către industrie!).

Ovidiu Zotta

Gorj:

Aflaţi în acest moment de rodnic bilanţ, cei 150 de pionieri delegaţi ai purtătorilor cravatei roşii cu tricolor din judeţul Gorj au raportat Conferinţei numeroase succese. Permanenta preocupare pentru îmbunătăţirea calităţii la învăţătură a făcut ca numeroase unităţi de pionieri, printre care cele din Polovragi, Brăneşti, Bădineşti, Bărbăteşti, Petreşti şi Văgiuleşti să aibă o promovabilitate de 100% la clasele V—VIII. Aceiaşi pionieri, care au reuşit prin grupele de întrajutorare, prin vizite acasă la colegii lor care întîmpinau greutăţi la învăţătură, să obţină aceste frumoase rezultate, sînt primii şi în alte activităţi precum munca patriotică, sportul ş.a. Pionierii din Polovragi, de pildă, sînt deţinătorii premiului I pe ţară şi a medaliei de aur la a II-a ediţie a Festivalului Naţional «Cîntarea României» (formaţia de fluieraşi şi de băciţe).

Dar pasiunea pentru frumos se îmbină aici cu interesul viu pentru ştiinţă, concretizat în numărul tot mai mare al pionierilor şi şcolarilor înscrişi la cercurile cu caracter ştiinţific şi tehnic. În prezent, în judeţ există 753 de cercuri ştiinţifice, cuprinzînd 14 653 de elevi, 822 cercuri tehnico-aplicative cu 22 390 elevi şi 243 cercuri de profil agricol cuprinzînd 4 205 elevi. Lucrările realizate de pionieri la aceste cercuri strălucesc anual în expoziţii unde se bucură de aprecierea unui numeros public. Dintre acestea, de o atenţie deosebită s-au bucurat exponatele pionierilor din Motru care, prin acţiunile lor, au dovedit o vie preocupare pentru raţionalizarea consumului de energie electrică.

Maria Dumitrescu

Iaşi:

Discuţiile purtate în secţiunea pionierilor au reliefat simţul critic şi autocritic al acestora, cutezanţa şi spiritul revoluţionar, maturitatea cu care privesc ei realizarea proiectelor de viitor, a sarcinilor sporite ce le revin.

De la Şcoala generală nr. 3 din Iaşi, pioniera **Doina Ţiru,** le-a împărtăşit colegilor ei sosiţi din întreg judeţul cîte ceva din experienta celei mai tinere şcoli şi unităţi. Înfiinţată în urmă cu numai trei trimestre, şcoala unde învaţă Doina arată de pe acum, datorită muncii pionierilor, a spiritului lor gospodăresc, ca o floare. Pentru acest început de primăvară toate detaşamentele unităţii s-au angajat în faţa conferinţei să încheie lucrările de amenajare a terenurilor sportive şi a spaţiilor verzi din faţa şcolii lor. Şi hărnicia pionierilor de la Şcoala generală nr. 3 nu se va opri aici. Ei îşi propun ca pînă la finele acestui an şcolar toţi membrii unităţii lor să promoveze cu note cît mai bune la toate materiile. Din comuna Chiteşti, pioniera delegată **Lucica Vestale** a dat glas dorinţei pionierilor care au investit-o cu acest mandat, ca prin muncă patriotică să realizeze un sat de vacanţă. Desigur, după ce acesta va fi gata, beneficiarii vor fi atît pionierii din Chiteşti cît şi colegii lor de pe întreg cuprinsul judeţului.

Iată şi angajamentul pionierilor din comuna Leţcani, rostit de delegata lor **Mihaela Onofrei:** «În cinstea celei de-a IV-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Pionierilor, toţi colegii mei de la şcoala unde învăţ se angajează să-şi îndeplinească cu rezultate tot mai bune principala îndatorire pe care o au — învăţătura».

Elena Tudor

Suceava:

Într-o atmosferă de lucru în care au predominat dezbaterile vii, aprecierile critice, în care s-au făcut numeroase propuneri a avut loc Conferinţa judeţeană a Organizaţiei Pionierilor Suceava.

— Ce a însemnat pentru tine alegerea ca delegat la Conferinţă? — I-am întrebat, într-o pauză, pe Dumitru Ienicescu (pionier, Şcoala generală, Vicovul de Jos).

— În afara unei fireşti mîndrii pe care am încercat-o, participarea mea la Conferinţă a constituit un prilej de îmbogăţire a experienţei.

— Cum s-au prezentat dezbaterile în secţiunea pentru pionieri?

— Au luat cuvîntul foarte mulţi colegi şi mi-a plăcut cum s-a discutat despre învăţătură, despre cluburile de dezbateri politico-ideologice sau despre activităţile de muncă patriotică.

— Despre ce iniţiative sau propuneri făcute în Conferinţă le vei vorbi colegilor tăi, la întoarcere?

— Mai întîi, despre propunerea foarte bună, reţinută şi în Planul de măsuri, ca în primele două sptămîni de la începutul fiecărui trimestru, în cadrul detaşamentului, sub conducerea comandantului-instructor şi cu participarea profesorilor să se analizeze situaţia la învăţătură.

— Suceava are o puternică tradiţie în privinţa folclorului. Aţi reţinut ceva din propunerile care s-au făcut pentru unitatea voastră la Conferinţă?

— Voi propune colegilor să ne lărgim participarea şi să ne îmbogăţim repertoriul pentru cea de a treia ediţie a Festivalului Naţional «Cîntarea României»; vom participa, de asemenea, şi la acţiunea de păstrare a cîntecului, a portului şi a dansurilor populare.

B. Caragiale

Teleorman:

— Pentru mine mandatul încredinţat de colegii mei, de a-i reprezenta şi a le aduce cuvîntul aici, la Conferinţa judeţeană, e un prilej de satisfacţie, mîndrie şi emoţie, declară pionierul **Lian Ionescu** celor prezenţi în sala Casei de cultură a sindicatelor din Alexandria. El îi reprezintă pe pionierii din comuna Putineiu şi, pe lîngă o seamă de alte realizări frumoase, a relevat hărnicia purtătorilor cravatelor roşii cu tricolor, contribuţia lor la strîngerea şi depozitarea mai grabnică a recoltei. Numai în toamna trecută, pionierii comunei au depănuşat peste 700 de tone de porumb, au recoltat peste 40 de tone de struguri, au strîns mai mult de 150 de tone de porumb.

În aceeaşi ordine de idei, **Marius Ţucu,** reprezentantul pionierilor din comuna Siliştea, a vorbit despre preocuparea şi succesele obţinute în activitatea de autogospodărire: curăţenia în şcoală, amenajarea şi îngrijirea spaţiilor verzi din preajma şcolii, îngrijirea monumentelor.

— Am participat cu tot elanul şi la campania agricolă de toamnă, în cadrul căreia Şcoala generală din Siliştea a realizat, de asemenea, frumoase succese.

Din cuvîntul lui, participanţii la Conferinţă au mai aflat şi despre rezultatele frumoase din cadrul acţiunii «Şcoala noastră ca o floare» şi despre plantarea de arbuşti şi puieţi în vederea combaterii eroziunii solului.

Vorbitorii au mai arătat că pionierii judeţului Teleorman sînt alături de fraţii mai mari şi de părinţi, în campaniile agricole. Ei sînt, de asemenea, fruntaşi în creşterea animalelor mici; recent, au înfiinţat mai multe crescătorii de nutrii. În anul 1978 şi 1979 hărnicia lor s-a concretizat în îndeplinirea angajamentului la muncă patriotică, la nivel de judeţ, în proporţie de 113% şi respectiv 125,5%. Ajutorul dat de pionieri persoanelor mai în vîrstă, în gospodărie, cît şi prietenia, veselia şi căldura cu care i-au înconjurat constituie, de asemenea, un exemplu de hărnicie şi omenie pionierească.

Ecaterina Bokor

CICLUL PRIMAR
CICLUL GIMNAZIAL
130 UNITĂŢI
DE MUNCĂ PATRIOTICĂ

Pe Dunăre

Cu unda ce scînteie ca un străvechi argint
vibrează malul aspru bătut de cai şi oşti.
Au fost pe-aici şi Mircea, şi Vlad, doar îi cunoşti —
ei au strivit sub paşi prundişul pe care-au izbîndit.

În veşnicia noastră e Dunărea cu noi
o pavăză, un sceptru, un platoş şi o rază
pe care fruntea-mi saltă în vremuri şi cutează
să vadă-ntinsul ţării cu chipuri de eroi.

Şi timp şi spaţiu-s numai credinţă şi iubire
În apa care curge spre-al mării ţărm vrăjit,
îmbrăţişînd cu cerul pămîntul însorit
în lumea românească şi-n cartea de citire.

Al. Raicu

Cutezătorii ÎN VIZITĂ LA Пионерская ПРАВДА

ÎNTÎLNIRE CU PIONIERII SOVIETICI

V. I. LENIN - 1891

Popoarele sovietice sărbătoresc în aceste zile 110 ani de la nașterea lui V.I. Lenin. Am vizitat Uniunea Sovietică în preajma aniversării, atunci cînd și pionierii se pregăteau pentru a sărbători acest eveniment. Pentru că, Organizația pionierilor, care poartă numele lui V.I. Lenin, a organizat numeroase acțiuni. Multe angajamente, pregătiri specifice și foarte multă muncă pionierească au precedat întîmpinarea acestei aniversări.

Încă de acum doi ani a început realizarea unui plan pionieresc astfel încît, astăzi, nu există oraș sau sat în care pionierii să nu se mîndrească cu frumoase rezultate. Dintre acestea aș aminti realizarea a 110 zile de muncă patriotică, în timpul căreia ei au adunat mai multe milioane tone de metal; acordarea de ajutor pe diferite șantiere de construcții; sădirea a milioane de pomi și flori precum și amenajarea multor spații verzi. Aceste realizări — care valorează multe milioane — sînt darurile pe care pionierii sovietici le-au dăruit țării.

Numeroase inițiative au făcut ca activitatea pionierilor să se îmbogățească și mai mult în toate unitățile. Astfel au luat ființă studiouri de filme, diferite ansambluri de cîntece și instrumentale, formații de dansuri populare și moderne.

Fiecare detașament din Școala generală nr. 506 din Leningrad a avut cîte o sarcină concretă pentru aniversare. În acest cadru pionierii au organizat concursuri precum: «Care este cabinetul de studiu cel mai ordonat?», sau «Cine a citit cele mai multe cărți despre Lenin?»

Pionierii din Bașchiria iau parte la marșul tineretului, care este organizat în opt direcții. Cu această ocazie participanții vizitează locurile legate de numele lui Lenin.

Comsomoliștii de la fabrica de sticlă din Salavat patronează cele trei școli din localitate. Ei îi îndrumă pe pionieri în timpul practicii pe care o fac la fabrică și îi ajută în orientarea profesională. De doi ani funcționează în cadrul fabricii o tabără de muncă și odihnă. Vara trecută 90 de pionieri și-au petrecut timpul liber în această tabără minunată situată în apropiere. La construcția modernului palat al pionierilor din Sterliamac au contribuit prin munca lor mii și mii de pionieri.

În ultimele zile ale lunii martie au avut loc așa-numitele «zile de șoc» în rîndurile pionierilor care și-au îndeplinit deja angajamentul, realizînd acum noi succese. Așa s-a întîmplat că celor mai bune unități le-a fost decernat titlul de «Unitate fruntașă de șoc».

Toate aceste fapte pe care pionierii sovietici le-au dedicat aniversării a 110 ani de la nașterea lui V.I. Lenin contribuie la înfrumusețarea țării și, în același timp, la educarea tineretului pentru muncă.

Toth V. Maria

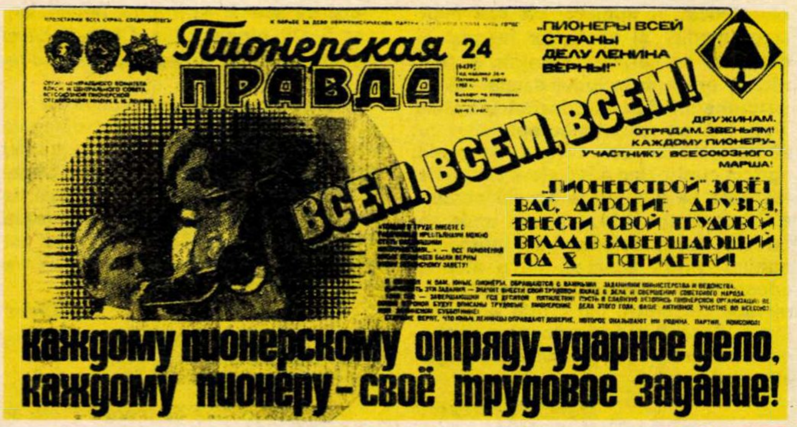

Пионерская ПРАВДА 24

„ПИОНЕРЫ ВСЕЙ СТРАНЫ ДЕЛУ ЛЕНИНА ВЕРНЫ!"

ВСЕМ, ВСЕМ, ВСЕМ!

ДРУЖИНАМ, ОТРЯДАМ, ЗВЕНЬЯМ! КАЖДОМУ ПИОНЕРУ-УЧАСТНИКУ ВСЕСОЮЗНОГО МАРША!

„ПИОНЕРСТРОЙ" ЗОВЁТ ВАС, ДОРОГИЕ ДРУЗЬЯ, ВНЕСТИ СВОЙ ТРУДОВОЙ ВКЛАД В ЗАВЕРШАЮЩИЙ ГОД X ПЯТИЛЕТКИ!

каждому пионерскому отряду-ударное дело, каждому пионеру-своё трудовое задание!

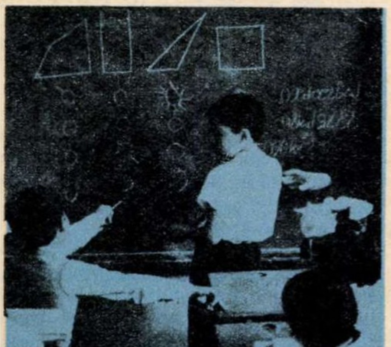

Primăvară pionierească

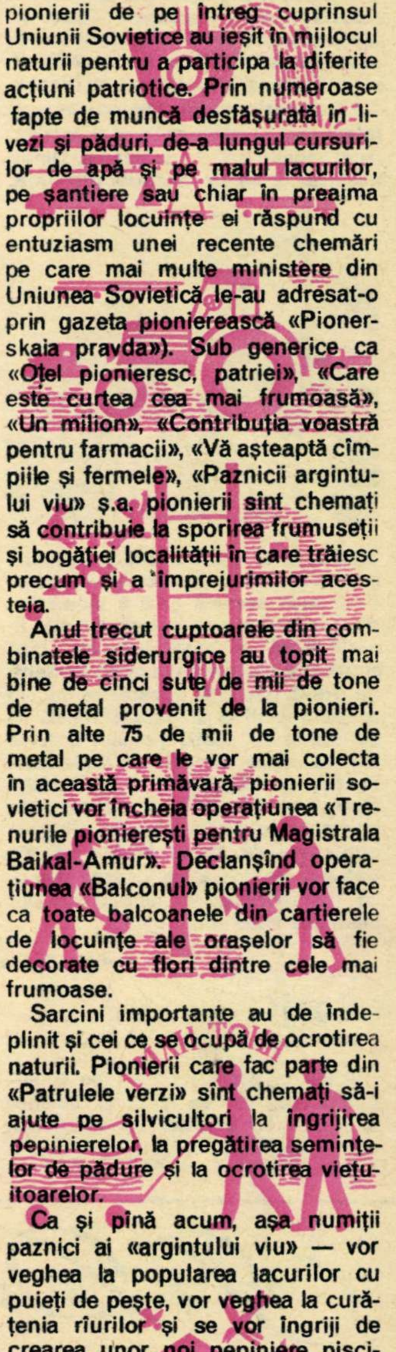

O dată cu sosirea primăverii, pionierii de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice au ieșit în mijlocul naturii pentru a participa la diferite acțiuni patriotice. Prin numeroase fapte de muncă desfășurată în livezi și păduri, de-a lungul cursurilor de apă și pe malul lacurilor, pe șantiere sau chiar în preajma propriilor locuințe ei răspund cu entuziasm unei recente chemări pe care mai multe ministere din Uniunea Sovietică le-au adresat-o prin gazeta pionierească «Pionerskaia pravda»). Sub generice ca «Oțel pionieresc, patriei», «Care este curtea cea mai frumoasă», «Un milion», «Contribuția voastră pentru farmacii», «Vă așteaptă cîmpiile și fermele», «Paznicii argintului viu» ș.a. pionierii sînt chemați să contribuie la sporirea frumuseții și bogăției localității în care trăiesc precum și a împrejurimilor acesteia.

Anul trecut cuptoarele din combinatele siderurgice au topit mai bine de cinci sute de mii de tone de metal provenit de la pionieri. Prin alte 75 de mii de tone de metal pe care le vor mai colecta în această primăvară, pionierii sovietici vor încheia operațiunea «Trenurile pionierești pentru Magistrala Baikal-Amur». Declanșînd operațiunea «Balconul» pionierii vor face ca toate balcoanele din cartierele de locuințe ale orașelor să fie decorate cu flori dintre cele mai frumoase.

Sarcini importante au de îndeplinit și cei ce se ocupă de ocrotirea naturii. Pionierii care fac parte din «Patrulele verzi» sînt chemați să-i ajute pe silvicultori la îngrijirea pepinierelor, la pregătirea semințelor de pădure și la ocrotirea viețuitoarelor.

Ca și pînă acum, așa numiții paznici ai «argintului viu» — vor veghea la popularea lacurilor cu puieți de pește, vor veghea la curățenia rîurilor și se vor îngriji de crearea unor noi pepiniere piscicole. În timpul verii mulți pionieri vor contribui la strînsul recoltelor.

Toate realizările pe care pionierii le vor obține în această primăvară vor fi dedicate aniversării zilei de naștere a lui V.I. Lenin.

E.R.

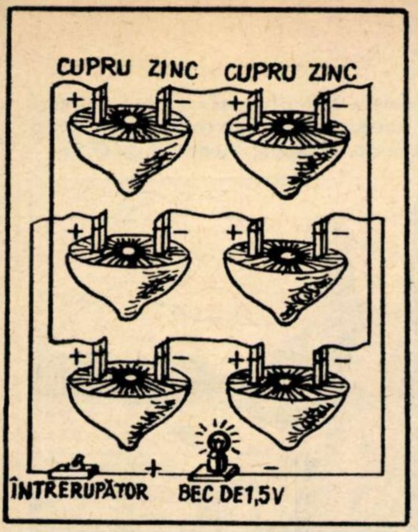

O EXPERIENȚĂ AMUZANTĂ ȘI... CHIAR MAI MULT

Oamenii de știință au făcut o constatare surprinzătoare: fructul zemos al lămîiului poate furniza curent electric. Pentru aceasta este suficient ca într-o jumătate de lămîie să fie înfipți doi electrozi metalici — unul de cupru și unul de zinc. Introdusă într-un circuit electric, inedita baterie realizează o tensiune mică, dar care poate fi măsurată. Mai multe asemenea «pile comestibile» pot aprinde, de exemplu, un bec (în desenul alăturat este indicat un asemenea montaj, pe care vă invităm să-l reproduceți).

Din punct de vedere științific, apariția curentului electric nu este deloc anormală. Zeama acrișoară a lămîii conține numeroși acizi organici, dintre care cei mai cunoscuți sînt cel citric și cel tartric. Or, se știe, în mediu acid, între doi electrozi de cupru și zinc apare o diferență de potențial.

Acest fenomen interesant este studiat în prezent de specialiștii din laboratoarele unor mari firme producătoare de articole electrotehnice. Ei speră ca prin intermediul reproducerii reacțiilor electrochimice care au loc între electrozii metalici și zeama de lămîie să pună la punct un nou tip de baterii.

LITERATURĂ ȘI MUZICĂ ÎN... FILATELIE

- În 1968 a apărut cartea scriitoarei Veronica Porumbacu «Porțile». Este un volum de confesiuni. În paginile lui, autoarea amintește, între altele, că în copilărie a fost atrasă și ea de filatelie.
- Meritul de a fi scris prima lucrare muzicală... filatelică revine cunoscutului compozitor din țara noastră, el însuși filatelist, Elly Roman. Melodia intitulată «Cîntecul filatelistului» a fost compusă în 1955, pe versuri de Ștefan Tita.
- Ulterior apare un alt cîntec dedicat colecționarilor de mărci poștale. El este datorat compozitorului Aurel Giroveanu și se numește «Noi am îndrăgit filatelia».
- În 1899 a apărut la Londra romanul «Regele mărcilor» (The Stamp King). Personajul principal este un colecționar care crede că deține toate mărcile în colecția sa. Observînd că totuși îi lipsește una, începe goana după acest unicat.

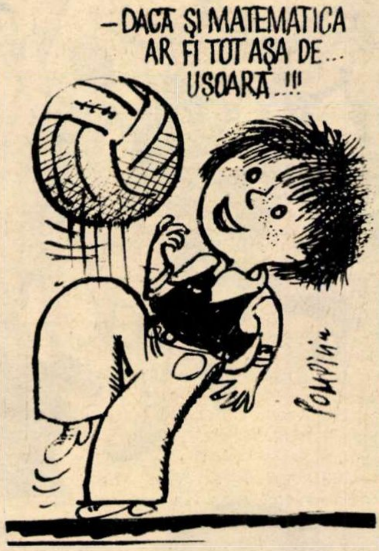
—DACĂ ȘI MATEMATICA AR FI TOT AȘA DE... UȘOARĂ !!!

CONCURSUL LOGICIENILOR

La problema propusă cititorilor de amfitrionul Clubului logicienilor, prof. univ. Edmond Nicolau, au venit peste 2 000 de răspunsuri, dintre care aproape 400 corecte. Cîștigători au fost desemnați, prin tragere la sorți, următorii: Mihaela Băicoianu, Școala generală Bogdana, județul Teleorman, Laura Zincă, Școala generală nr. 1, Buzău; Dorin Mitutoiu, Școala generală Radoș, Cărpiniș-Crasna, județul Gorj.

Soluția problemei, iat-o:

La început se iau două grupe a cîte m monede, care se dispun pe cele două platane ale balanței. Dacă balanța rămîne în echilibru, înseamnă că toate monedele sînt egale între ele și, cum nu există decît o singură monedă falsă, aceasta nu se află printre cele cîntărite. Deci dintr-o dată au fost eliminate 2 m monede. Rezultă, implicit, că moneda falsă se află printre cele 27−2 m monede încă necîntărite.

Dacă însă brațul balanței s-a aplecat într-o parte, se deduce că moneda falsă se află printre cele 2 m monede cîntărite. Deoarece este mai ușoară decît celelalte, ea se află printre cele m monede așezate pe platanul care s-a ridicat.

Alegem pentru prima cîntărire acea valoare a lui m care conduce la formarea a trei grămezi egale. Împărțind monedele în trei grupuri de cîte 9 și determinînd valoarea a două dintre ele într-o primă cîntărire, aflăm în care treime se află moneda mai ușoară. Să admitem că balanța a rămas în echilibru. În acest caz, din măsurarea noastră au fost eliminate 18 monede, astfel încît problema revine la a determina 1 monedă falsă din 9 monede. Din aceste monede se formează două grupuri egale, să zicem de cîte 3, care se dispun pe cele două platane. Dacă balanța rămîne în echilibru, atunci moneda falsă se află printre cele trei monede care încă nu au fost cîntărite. Se aleg atunci două dintre aceste monede și, cu ajutorul balanței, se compară între ele. Dacă balanța rămîne din nou în echilibru, atunci știm cu certitudine că moneda falsă este cea care a rămas. Dacă balanța s-a înclinat, atunci moneda falsă se află pe platanul care s-a ridicat. În modul acesta, din trei cîntăriri s-a dedus care este moneda falsă.

La fel pot fi analizate și celelalte cazuri întîlnite pe parcurs. Dacă, de exemplu, în penultima etapă, în care comparăm două grupuri de cîte trei monede, balanța se ridică într-o parte, știm că moneda mai ușoară se află printre ele. În continuare, dintr-o singură cîntărire cu ajutorul balanței putem determina o monedă mai ușoară — respectiv mai grea — dintr-un grup de trei monede date.

Așadar, prin trei cîntăriri putem determina o monedă mai ușoară, aflată printre 27 de monede. Prin patru cîntăriri determinăm o monedă din 81 etc. Fiecare nouă cîntărire ne mărește de trei ori cantitatea maximă a monedelor din care putem determina o monedă mai ușoară decît celelalte.

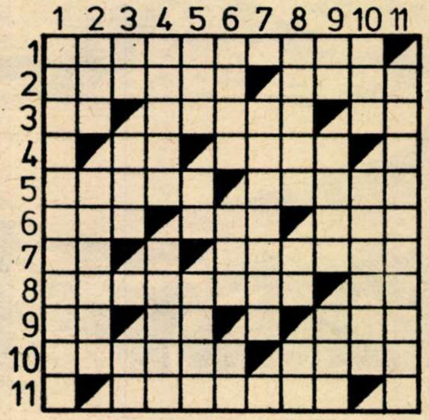

Cercul de rachetomodele

ORIZONTAL: 1) Tehnician din Sibiu (sec. XVI), considerat precursorul rachetei în trepte (2 cuv.). 2) Savantul originar din România, H. Oberth, care a publicat la Mediaș, la începutul secolului nostru, lucrarea de mare răsunet «Racheta în spațiul interplanetar» (pl.). Tub de hîrtie care permite îmbinarea celor două trepte ale rachetei. 3) În container! Planeta albastră. Crește în altitudine. 4) La sol! Element din structura unor modele zburătoare. 5) Numărul claselor în care se împart rachetomodelele. Aceștia (pop.). 6) A felicita. Sistem de semnalizare optică încorporat rachetomodelelor lansate pe timp de noapte. La purtare! 7) Calde. De culoarea oțelului. 8) Instrument utilizat pentru a determina înălțimea la care s-a ridicat un model. În adîncime. 9) Acar. În echilibru. Bidiviul dobrogean (pl.). 10) A recupera și a pune în stare de funcționare un rachetomodel utilizat. Vă oferă reperele care trebuie executate conform datelor cuprinse în el. 11) Altă formă de organizare a atelierelor de rachetomodelism.

VERTICAL: 1) Acțiunea de «aruncare» a pilotului împreună cu scaunul sau cabina sa în vederea parașutării în caz de avarie. 2) «Cosmonaut» a cărui recuperare intactă este o dovadă a bunelor calități de construcție, lansare, zbor și recuperare a unui model (pl.). Fenomen care are loc în motorul rachetei. 3) Net! A fi așezat pe rampa de lansare. Petre Cristea. 4) Element de compunere al elicopterului format din două pale și un butuc. Model. 5) Din lucrare! Udrea Bădescu. Culoarea galben-brună. 6) Rămîne în urma ajutajului. Zeul vîntului din mitologia greacă. Primele din alfabet. 7) Forța care propulsează rachetomodelele. 8) Nu sînt dulci (masc.). În casetă! Începe propulsia. 9) Simbol prețios. Căpetenie a românilor și cumanilor (1070). Nume turcesc. 10) Vad în Algeria. Sortată. 11) Una din probele regulamentare la care se concurează în ramura sportivă a rachetomodelismului.

DICȚIONAR: OSUL, SFA.

N. Axioti

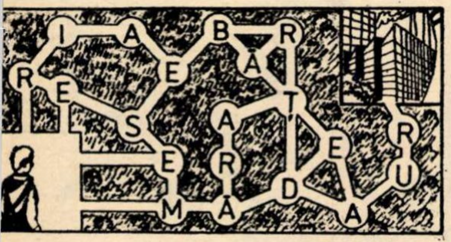

Ce drum trebuie să străbată Ionică pentru a ajunge la întreprinderea unde face practică, mergînd, o singură dată, prin toate esplanadele, fără a trece a doua oară pe aceeași stradă?

Literele găsite pe traseu vor alcătui un proverb.

A VENIT PRIMĂVARA!

Foto: Gh. Vintilă

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

Index 41033

BUREBISTA

16

9

Scenariu: VLAICU BÂRNA
Desene: VALENTIN TĂNASE

REZUMAT: Unind pe geto-daci, Burebista îi învinge și-i alungă pe celți din susul Istrului, și văzînd un pericol în ocuparea de către romani a cetăților grecești de la Pontul Euxin, pornește să le cucerească, începînd cu Olbia.

ERA O TOAMNĂ CU ZILE ÎNSORITE ȘI CER ALBASTRU, CÎND OSTILE LUI BUREBISTA PORNIRĂ LA DRUM ÎN DIRECTIA SPRE CARE NAVIGASERĂ ARGONAUȚII ÎN CĂUTAREA LÎNII DE AUR. PETRECUSERĂ ÎN MARȘ MULTE ZILE PÎNĂ CÎND ÎNTR-O DIMINEAȚĂ SPRE PRÎNZ ZĂRIRĂ ÎN DEPĂRTARE ZIDURILE CETĂȚII OLBIA OGLINDITE ÎN APA MĂRII.

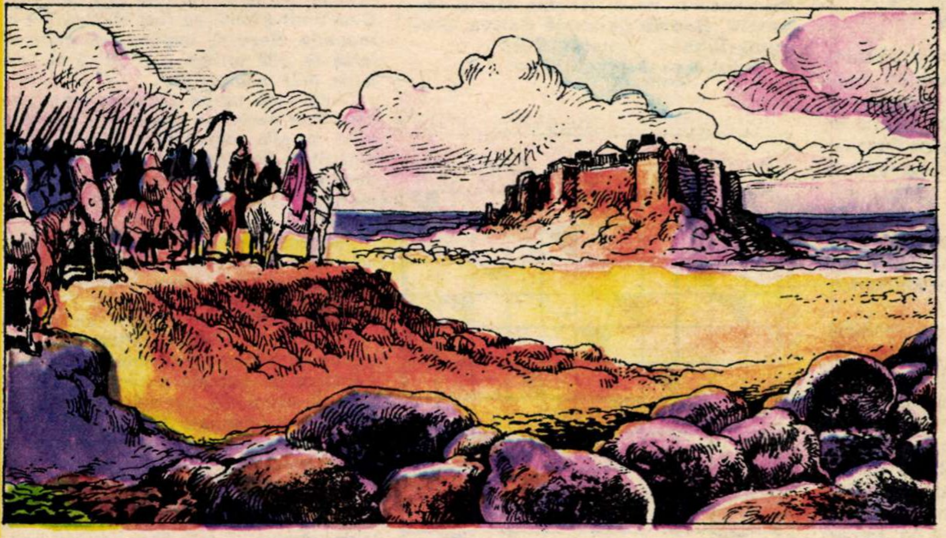

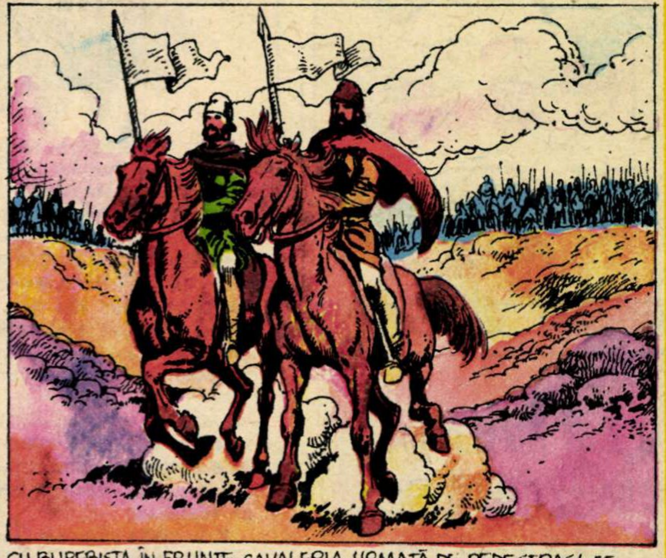

CU BUREBISTA ÎN FRUNTE, CAVALERIA URMATĂ DE PEDESTRAȘI SE OPRI LA O DISTANȚĂ RESPECTABILĂ DE PORȚILE CETĂȚII ȘI REGELE TRIMISE O SOLIE LA GUVERNATOR CERÎNDU-I SUPUNERE.

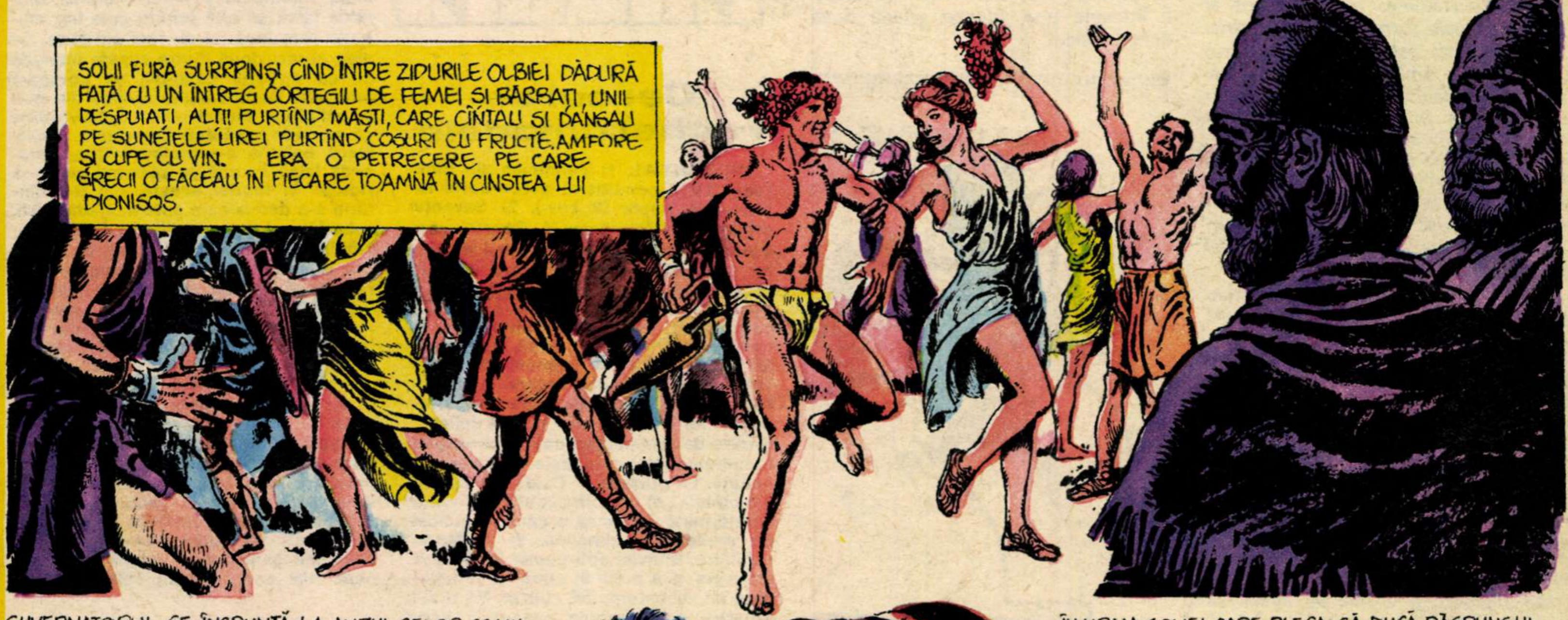

SOLII FURĂ SURRPINȘI CÎND ÎNTRE ZIDURILE OLBIEI DĂDURĂ FAȚĂ CU UN ÎNTREG CORTEGIU DE FEMEI ȘI BĂRBAȚI, UNII DESPUIAȚI, ALȚII PURTÎND MĂȘTI, CARE CÎNTAU ȘI DANSAU PE SUNETELE LIREI PURTÎND COȘURI CU FRUCTE. AMFORE ȘI CUPE CU VIN. ERA O PETRECERE PE CARE GRECII O FĂCEAU ÎN FIECARE TOAMNĂ ÎN CINSTEA LUI DIONISOS.

GUVERNATORUL SE ÎNCRUNTĂ LA AUZUL CELOR COMUNICATE DE SOLIE ȘI CERU RĂGAZUL SĂ CONSULTE SFATUL ARHONȚILOR. FU OPRITĂ PE LOC ȘI PETRECEREA.

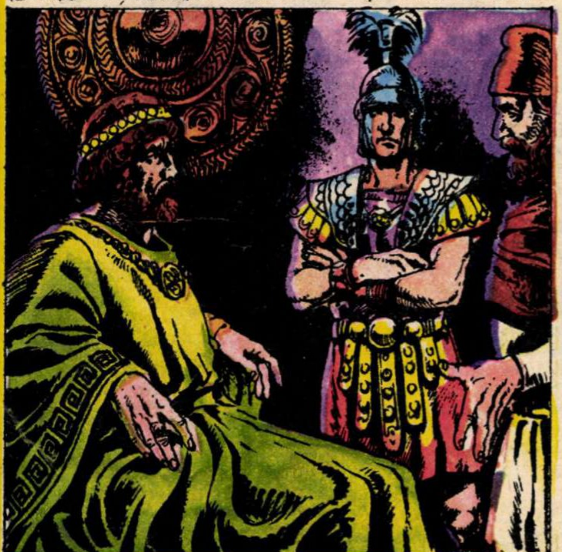

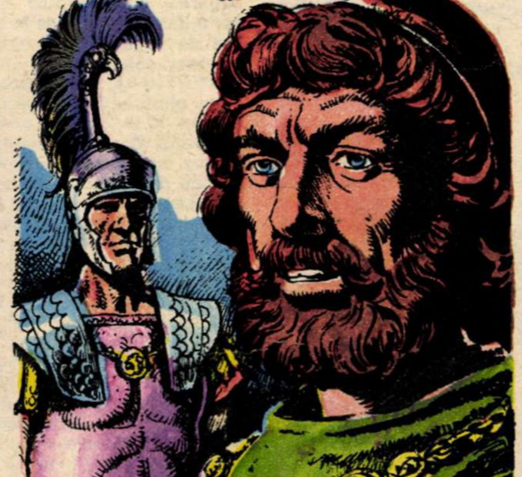

DUPĂ ACEL SFAT CARE DURĂ PUȚIN, GUVERNATORUL CHEMĂ SOLIA ȘI ÎI SPUSE:
– RĂMÎNEM CREDINCIOȘI ROMEI. VOM LUPTA.

ÎN URMA SOLIEI CARE PLECA SĂ DUCĂ RĂSPUNSUL, PORȚILE CETĂȚII SE FERECARĂ. IAR OASTEA DIN OLBIA PUSE MÎNA PE ARME.

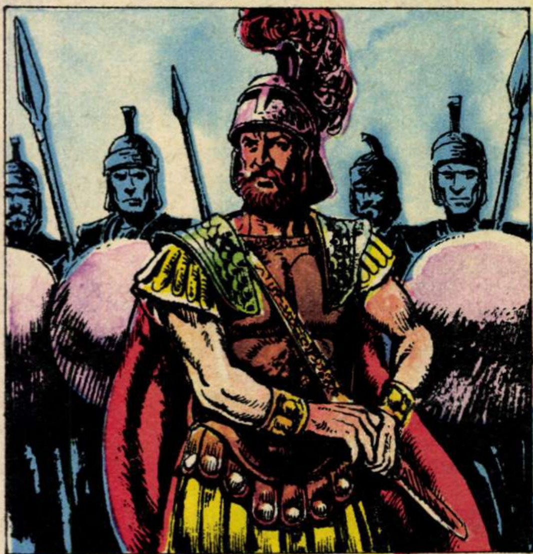

(VA URMA)

Cutezătorii

17

JOI, 24 APRILIE 1980,
ANUL XIV (NR. 656)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

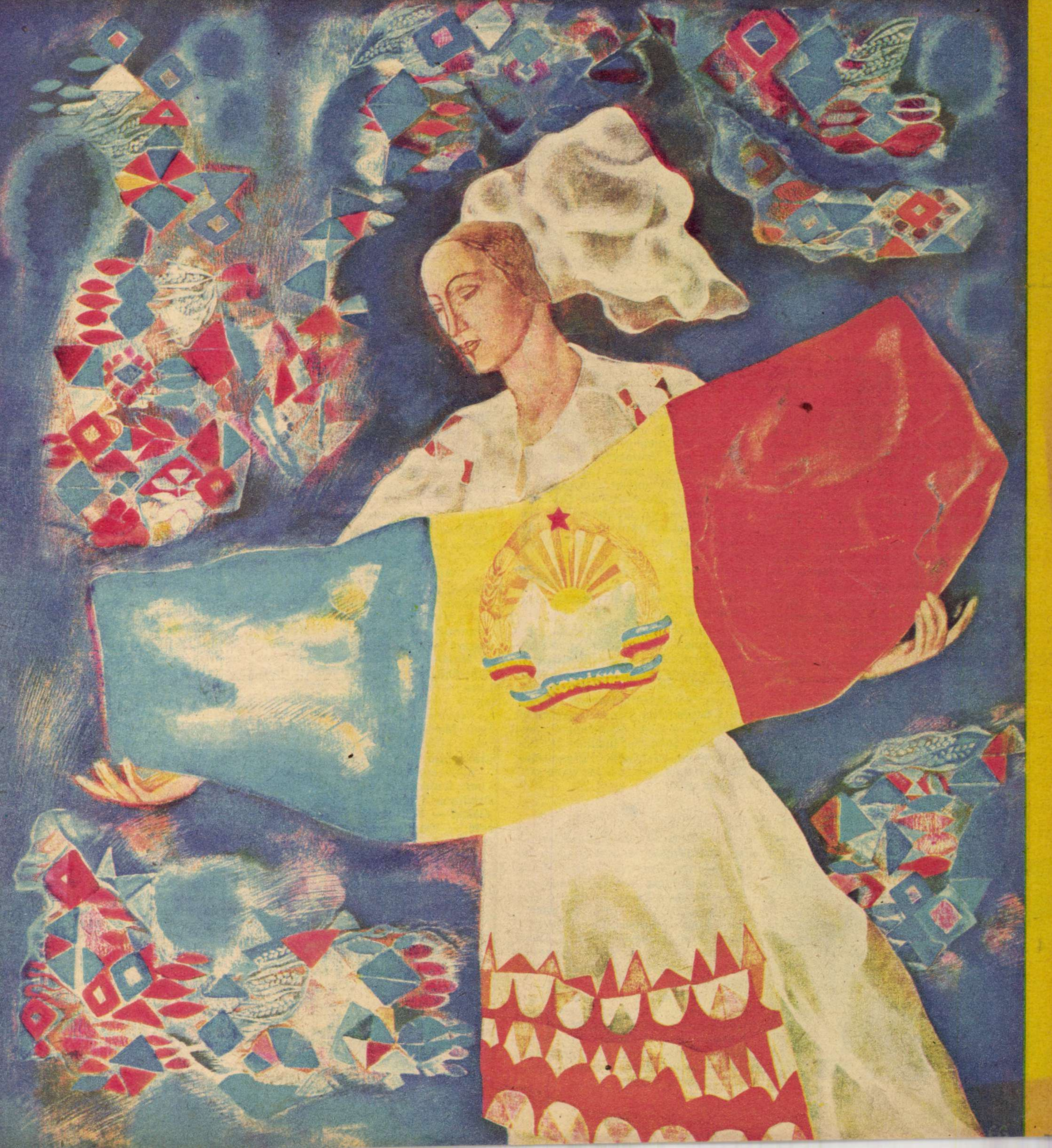

DE LA CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, REPORTERII NOȘTRI TRANSMIT

În atmosfera de puternică efervescență creatoare cu care întregul tineret al patriei se pregătește să întîmpine Forumul tinerei generații — Congresul al XI-lea al U.T.C., Conferința a XII-a a U.A.S.C.R. și Conferința a IV-a a Organizației Pionierilor — s-au desfășurat conferințele de dare de seamă și alegeri ale Organizației Pionierilor, la nivelul județelor și al municipiului București.

La conferințe au luat parte ca delegați, un mare număr de pionieri, comandanți-instructori, alte cadre didactice, precum și reprezentanți ai organelor de partid, ai organizațiilor de masă și obștești, ca invitați.

La lucrările conferințelor au participat, de asemenea, și au luat cuvîntul primi secretari și secretari ai comitetelor județene de partid.

Participanții la lucrările conferințelor, care au avut loc în toate județele patriei și în municipiul București, au dat glas dragostei și recunoștinței fierbinți pe care le nutresc toți purtătorii cravatei roșii cu tricolor și cadrele care muncesc cu pionierii față de secretarul general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, cel mai iubit fiu al poporului, ctitorul României moderne, libere și suverane, patriot înflăcărat, internaționalist consecvent, de numele și fapta căruia se leagă perioada cea mai bogată în împliniri și izbînzi din întreaga istorie a patriei.

În acest moment de analiză amplă și responsabilă a întregii activități desfășurate de Consiliile Organizației Pionierilor, sub conducerea și îndrumarea organelor de partid, participanții la lucrările conferințelor județene și a municipiului București ale Organizației Pionierilor au adoptat hotărîri menite să asigure ridicarea pe o treaptă nouă, superioară a întregii activități pionierești, în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin din hotărîrile Congresului al XII-lea al P.C.R., a orientărilor și indicațiilor date de secretarul general al partidului.

În cadrul conferințelor s-au ales noile consilii județene ale Organizației Pionierilor, comisiile județene de cenzori, delegații la cea de a IV-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, au fost desemnați candidații pentru Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Comisia de cenzori, s-au constituit comisiile județene pentru îndrumarea activității Organizației Șoimii patriei, din care fac parte pionieri și adulți.

●

Din partea Biroului C.N.O.P., lucrările conferințelor au fost conduse de: **Constantin Boștină** — Arad. Brăila, Cluj, Dolj, Timiș și municipiul București; **Vasile Văcaru** — Bacău, Bistrița-Năsăud, Iași, Sibiu și Vaslui; **Iuliu Furo** — Brașov, Caraș-Severin, Prahova și Suceava; **Cristina Luca** — Alba, Buzău și Neamț; **Eugenia Șincan** — Botoșani, Ialomița și Teleorman; **Traian Băräian** — Covasna, Galați, Harghita și Vrancea; **Lucian Dumitrescu** — Argeș, Dîmbovița, Hunedoara și Maramureș; **Mihai Mircescu** — Gorj, Mehedinți, Olt și Sălaj; **Eugen Pim** — Bihor, Constanța, Mureș și Tulcea; **Maria Ștefan** — Ilfov, Satu Mare și Vîlcea.

Ca președinți ai consiliilor județene ale Organizației Pionierilor au fost aleși; **Nicolae Boțoacă** — județul Alba; **Teodor Pătrăuță** — Arad; **Gheorghe Vătășescu** — Argeș; **Ana Marchiș** — Bacău; **Aurelia-Ana Manciu** — Bihor; **Nicolae Rebrean** — Bistrița-Năsăud; **Vasile Lungu** — Botoșani; **Lucia Baciu** — Brașov; **Cristina Dermengiu** — Brăila; **Nicolae Iordache** — Buzău; **Ion Tică** — Caras-Severin; **Alexandru Rus** — Cluj; **Niculina Cîteia** — Constanța; **Magdalena Imreh** — Covasna; **Ana Stoica** — Dîmbovița; **Maria Gîrju** — Dolj; **Ghiță Nazare** — Galați; **Ion Argintaru** — Gorj; **Dionisiu Mathe** — Harghita; **Silvia Matieș** — Hunedoara; **Vergilia Ciobanu** — Ialomița; **Ruxandra Baciu** — Iași; **Dorina Tocaci** — Ilfov; **Agnes-Floare Muj** — Maramureș; **Veronica Matei** — Mehedinți; **Ioan Ugran** — Mureș; **Dan Luca** — Neamț; **Vasile-Viorel Munteanu** — Olt; **Liliana-Maria Huian** — Prahova; **Ioan-Vasile Viman** — Satu Mare; **Ioan-Nichita Săbăduș** Sălaj; **Lucreția Pampu** — Sibiu; **Elena Isar** — Suceava; **Maria Miloș** — Teleorman; **Axinte-Ioan Șerău** — Timiș; **Constanța Herișanu** — Tulcea; **Cristiana Stoian** — Vaslui; **Dumitru Vlăduț** — Vîlcea; **Nicoleta Strutinschi** — Vrancea; **Viorica Galanton Moroșan** — municipiul București.

În încheierea lucrărilor, într-o atmosferă de puternic entuziasm și elan tineresc, participanții la Conferințele județene și a municipiului București ale Organizației Pionierilor au adresat telegrame tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al Partidului Comunist Român în care purtătorii cravatei roșii cu tricolor și cadrele care muncesc cu pionierii își exprimă hotărîrea de a-și îndeplini exemplar sarcinile ce le revin pentru înfăptuirea mărețelor obiective înscrise în programul de edificare a socialismului și comunismului în România.

Municipiul București

De la precedenta Conferință Națională a Organizației Pionierilor, puternicul detașament al purtătorilor cravatei roșii cu tricolor din municipiul București — care numără în prezent peste 177 000 de membri — a înscris în palmaresul său numeroase realizări, unele dintre ele constituindu-se în veritabile performanțe ale conștiinciozității, ale priceperii și hărniciei. În cadrul lucrărilor, numeroși vorbitori — pionieri și comandanți instructori — s-au referit la aceste realizări care le fac cinste. Acordarea **«Diplomei de onoare a C.N.O.P.», cucerirea «Marelui trofeu» și a trofeului «Mîini de aur», precum și a 60 de titluri de laureați republicani și a 90 de premii republicane în domeniul creației în Festivalul Național «Cîntarea României»**, situarea,în 1978, pe **locul I pe țară** și primirea Drapelului de fruntaș în întrecerea la muncă patriotică, sînt doar cîteva dintre acestea.

Ceea ce au caracterizat lucrările conferinței a fost realismul și cota înaltă a exigenței de care au făcut dovadă toți cei care au urcat la tribuna ei. După cum a reieșit din dezbateri s-ar fi putut realiza mai mult în domeniul învățăturii. Dacă privim situația prin prisma procentelor — promovabilitatea pe Capitală a fost în precedentul an școlar de 98,8% la ciclul primar și de 97,5% la cel gimnazial — s-ar putea spune că «se stă bine». S-a remarcat însă, pe bună dreptate, că în spatele acestor diferențe de pînă la 100%, care par mici, se află cîteva mii de pionieri și școlari cu situație slabă la învățătură. **«Discutăm în adunările noastre de detașamente și de unitate, dezbatem în comandamente, căutăm și găsim forme și metode capabile să-i convingă pe toți pionierii și școlarii de necesitatea de-a învăța cît mai bine, dar de multe ori ne oprim aici, propunerile și măsurile rămîn pe hîrtie, iar noi avem impresia că ne-am făcut datoria»** — a spus, printre altele, pioniera Camelia Niculescu, de la Școala generală nr. 88, comandant de unitate.

În discuții au fost relevate și alte neajunsuri care se cer remediate, pionierii făcînd, totodată, propuneri concrete: Cristian Arvinte (Școala gene-

(CONTINUARE ÎN PAG. 4)

A IV-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ
1980

TOT ÎNAINTE!

Un gînd

Fiecare sărbătoare a pionierilor e și o sărbătoare a mea.

Copil fiind ai norocul — într-o zi — să devii pionier și rămîi pentru toată viața legat de lumea purtătorilor de cravate purpurii, o clipă solemnă ajunge să ocupe decenii ori jumătăți de veac.

Iată de ce îmi evoc totdeauna emoționat ziua de aprilie (pentru mine și lună a nașterii) în care am rostit primul meu salut pionieresc. Momentul se petrecea la Tîrgoviște în anul... 1949. Ani mulți au trecut de atunci, dar credința mea că farmecul vieții pionierești nu are sfîrșit a rămas netulburată.

Cînd mi se întîmplă să scriu un vers despre care se crede că ar fi bun, simt în jurul gîtului acea moale și răcoroasă atingere a cravatei de... demult.

Cum pionieria își are începutul și evident continuarea în teritoriile Poeziei, poetul e un purtător de onoare al cravatei roșii cu tricolor.

Deci sărbătorile pionierilor sînt și sărbători ale Poeziei.

Și cînd nu are Poezia sărbători? Aș zice că ele sînt zilnice. Desfășurînd volutele acestui gînd pot lega în vibrația oricărui vers luminos lumina vie a cravatelor pionierești. Pot coborî arcada împodobită cu flori a primăverii peste toate chipurile celor ce ne sînt dragi și care cred în împlinirea visurilor noastre: părinții, profesorii, colegii.

Și nu numai ale lor, ci și cele ale milioanelor de oameni ai patriei, făptuitori de miracole, continuatori ai unor vechi idealuri de pace și de frățietate.

Fiecare sărbătoare pionierească e și o sărbătoare a mea.

Recitesc acest vers și el îmi sună ca un vers cu multe silabe. Nu cu atît de multe încît să cuprindă întreaga mea iubire pentru pionierii de azi...

De ieri.

...Și de mîine.

Gheorghe Tomozei

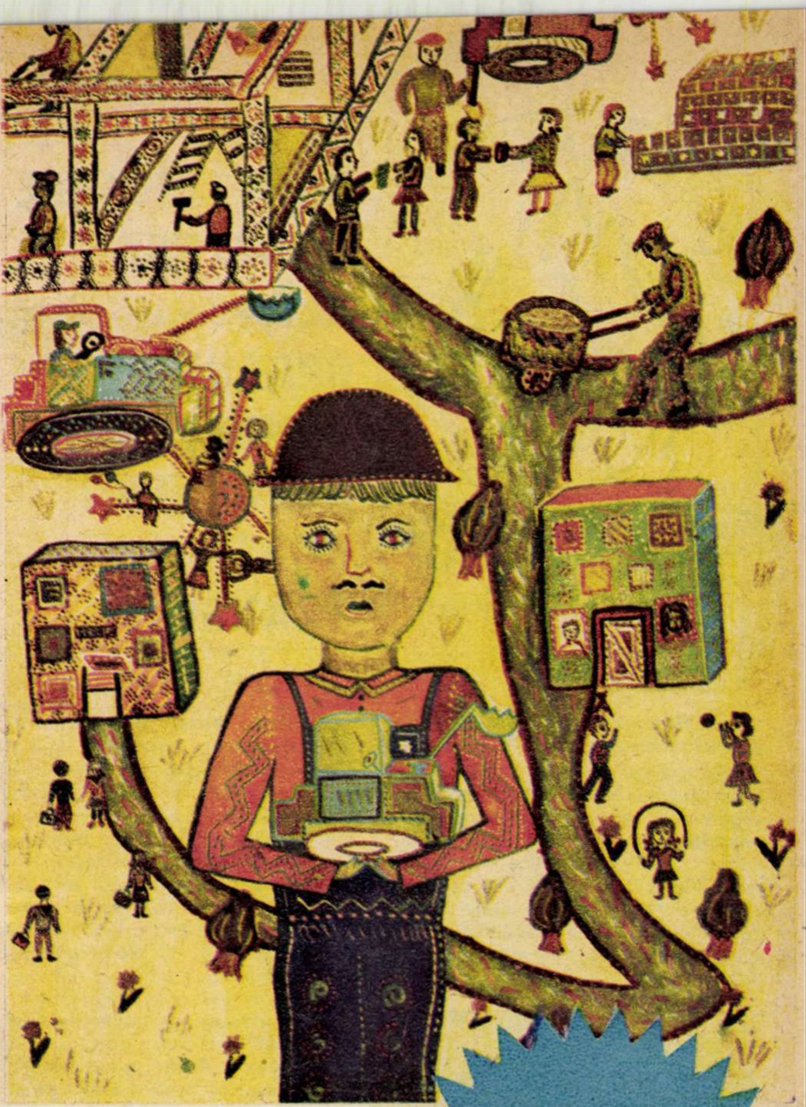

„ARHITECT '80"
Desen de Hurloi Cristina, Școala generala din Liliești, Băicoi - Prahova.

APLAUZE PENTRU...

...harnicii gospodari, purtători ai cravatei roșii cu tricolor care, pretutindeni în țară, s-au luat la întrecere cu primăvara, grăbind-o să-și facă simțită prezența cît mai repede.

Astfel, din județul Argeș, aflăm că solariile și grădinile amenajate de școlarii din Miroși, Bîrla, Buzoiești, Ungheni, Leordeni și încă... 195 de școli arată «ca niște flori». Niște flori care vor da roade bogate — legume timpurii de cea mai bună calitate! Și nici nu s-ar putea altfel, dacă ne gîndim că toate lucrările se fac la timp și numai «după carte».

Ambiționați de succesele colegilor din Argeș (despre care au citit și în ziarul «Scînteia») sătmărenii au trecut și ei la o intensă activitate de construire a noi sere și solarii. Unele pot fi deja admirate și... invidiate de cei care încă nu s-au hotărît să dețină astfel de mijloace productive și folositoare. Iată cîteva adrese: Școlile generale din satul Vezendiu, comunele Tirean, Livada, Mădăraș, Pișcolț Borlești, Ardud. Acțiunea continuă!

A IV-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ
1980

DE LA CONFERINȚELE JUDEȚENE ALE ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, REPORTERII NOȘTRI TRANSMIT

(URMARE DIN PAG. 2)

ală nr. 19) a propus ca inițiativele bune privind ridicarea calității la învățătură să fie extinse în toate școlile; Ligia Păun (Liceul «Gheorghe Șincai») a argumentat convingător necesitatea imperioasă a sporirii numărului de cercuri tehnico-științifice din școli; Anca Maria Bărăian (Școala generală nr. 21) a propus, printre altele, folosirea unor terenuri, actualmente neproductive, pentru cultivarea plantelor medicinale.

Bistrița-Năsăud

Problema **atitudinii corecte față de îndatorirea principală a elevilor — învățătura** — a fost larg dezbătută atît în plenul lucrărilor cît și pe secțiuni. S-au relevat cu mult simț critic și autocritic frumoasele rezultate obținute în anul școlar 1978—1979, an pe care pionierii și școlarii județului l-au încheiat cu un procent de promovabilitate de 98,2% la ciclul primar și 97,8% la ciclul gimnazial. Aceste cifre grăitoare au fost bogat ilustrate cu exemple concrete din eforturile depuse de comandamentele pionierești în vederea ridicării calității la învățătură. Astfel s-au evidențiat: organizarea eficientă a **orelor de consultații** de la **Școlile generale** din **Mărișelu, Reteag, Teaca, Salva** și **Uriu;** inițierea unor acțiuni la nivel de detașamente sub genericele **«Rezultatele mele mă oglindesc», «Stau de vorbă cu catalogul», «De la fiecare după puterile sale, dar mereu mai mult, mai bine», «Munca — izvor de bucurii»,** în unitățile de pionieri din **Bistrița-Năsăud, Galații Bistriței, Șintereag, Sîngeorz Băi;** eficiența unor seri de întrebări și răspunsuri, șezători, medalioane literare, simpozioane, mese rotunde în unitățile pionierești din **Budești, Bistrița Bîrgăului, Radna** și **Maieru.**

Pionierul **Tătar Călin** din **Cristeștii Ciceului**, de pildă, a arătat că, în ajutorul acordat celor slabi și mediocri, un rol deosebit l-a avut grupa de pionieri, nucleul întrajutorării eficiente și operative, iar pioniera **Andrițoiu Anca** din **Prundul Bîrgăului** a subliniat în cuvîntul ei importanța gazetei «Semafor», a criticii obiective și eficiente în corectarea unor atitudini nejuste față de învățătură.

C. Șerbescu

Brașov

Trofeele obținute de pionierii brașoveni prin străduința lor, prin capacitate creatoare și hărnicie au o strălucire aparte. Din acest tezaur cităm deosebitele succese ce dau o rezonanță spectaculoasă ritmurilor pionierești în Festivalul Național «Cîntarea României»: cele **nouă titluri de laureați** la a doua ediție, cele **șaizeci și patru de premii** obținute la diferite concursuri cultural-artistice, expoziția de artă plastică **«Lumea văzută de copii»** — aflată la a opta ediție. Succese remarcabile au înregistrat și **Corul de cameră al Școlii** generale nr. 26, **Brașov**, care la Festivalul de la Dijon (Franța) a obținut «Discul de aur» și «Colierul de argint»; **ansamblul pionieresc «Crai nou»** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Brașov,** prezent prin reușite turnee în țară și peste hotare; originalul **teatru de păpuși** al pionierilor de la **Școala generală nr. 15** din **Brașov,** de acum consacrat, obținînd consecvent locul întîi la Festivalul de dramaturgie de la Piatra Neamț.

Atît luările la cuvînt cît și numeroasele propuneri ale pionierilor **Liliana Rogozea (Brașov), Marilena Boier (Șercăița), Scheida Wolfgang (Brașov),** luările de cuvînt ale unor prieteni pasionați ai pionierilor și ai copilăriei, activiști, comandanți-instructori, profesori din localitățile **Vulcan, Victoria, Făgăraș** etc. au dovedit interesul participanților pentru perfectarea conținutului activității pionierești, dorința tinerească de fantezie, veselie și joc, necesitatea ca activitățile pionierilor ce se pregătesc să devină utecîști să fie cît mai atrăgătoare și mai adecvate. A fost rostită cu fermitate hotărîrea, ca urmare a unor lipsuri constatate, **de a se înfăptui salturi calitative grăitoare în domeniul învățăturii și al disciplinei școlare, ale căror rezultate bune se cer sporite încă din acest an școlar.**

M. Micu

Cluj

La lucrările conferinței, participanții au ținut să evidențieze faptul că pionierii din județ au mulți prieteni — comuniști și utecîști,-din rîndul muncitorilor fruntași în producție, al oamenilor de știință și scriitorilor care, cu multă dragoste, au contribuit la îmbogățirea activității purtătorilor cravatei roșii cu tricolor din județ, astfel încît aceasta să fie mai frumoasă, mai plină de conținut.

Dintre frumoasele rezultate obținute de pionierii județului a fost evidențiată participarea lor la Festivalul Național «Cîntarea României», unde, pe baza premiilor obținute, județul Cluj s-a situat pe locul doi pe țară. De asemenea, în domeniul întrecerii la muncă patriotică, pionierii județului s-au situat, prin hărnicia lor, pe locul trei pe țară la colectarea și valorificarea materialelor recuperabile, fiindu-le înmînată, în cadrul lucrărilor conferinței. Diploma de onoare a C.N.O.P.

În ceea ce privește învățătura, deși au fost relevate numeroase metode și procedee folosite în obținerea unor rezultate bune, au fost semnalate și unele neajunsuri privind promovabilitatea. O sarcină permanentă a comandamentelor nou alese o constituie formarea unei atitudini responsabile față de învățătură, astfel încît aceasta să constituie o îndatorire îndeplinită cu pasiune pentru fiecare purtător al cravatei roșii cu tricolor. Și aici, în cadrul dezbaterilor în plen și pe secțiuni, pionierii au împărtășit din experiența unităților lor, făcînd propuneri valoroase pentru ca munca lor să fie și mai eficientă pe viitor.

Ștefánia Horváth

Dolj

«Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei...». Sînt cuvinte solemne, pe care cei 86 000 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor de pe meleagurile Doljului se străduiesc să și le respecte ca pe o promisiune solemnă față de patria socialistă.

Astfel, la momentul bilanțului prilejuit de conferința județeană, am putut afla că, datorită muncii exigente și responsabile a consiliilor și comandamentelor pionierești, procentul de promovabilitate a fost, la sfîrșitul celui de-al doilea trimestru școlar, de aproximativ 98%. Și, odată cu sporirea exigenței fiecărui pionier față de pregătirea școlară, numărul notelor de 8–9 și 10 din cataloage se află în continuă creștere.

Note mari au fost înscrise de pionierii doljeni și în cataloagele hărniciei. Printre numeroasele unități de pionieri fruntașe se numără și cele de la **Școlile generale nr. 14, Craiova, nr. 1, Segarcea, nr. 1 și 2 din Băilești, nr. 2, Călărași,** precum și cele din localitățile **Terpezița, Marotinul de Sus, Coșoveni și Zvorsca.** Purtătorii cravatei roșii cu tricolor din județul Dolj au raportat că, în perioada care a trecut de la cea de-a III-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, ei au obținut an de an importante succese în **întrecerile la muncă patriotică.** În 1977 au obținut **locul I pe țară;** în 1978 — **locul I pentru rezultatele în îndeplinirea tuturor obiectivelor întrecerii, precum și locul II pentru activitatea din agricultură; în 1979 — locul II pentru activitatea în agricultură și locul III pentru rezultatele obținute la îndeplinirea tuturor obiectivelor întrecerii**

Pionierii doljeni sînt hotărîți ca și în viitor să muncească și să învețe cu aceeași dăruire. Rezultatelor bune și foarte bune obținute la învățătură ei le vor adăuga numeroase trofee ale hărniciei pionierești, pe care le vor cuceri prin activitățile de muncă patriotică.

E. Teodoru

Harghita

— Am învățat foarte mult atît din darea de seamă ce se referă la activitatea noastră pionierească, cît și din cuvîntul tovarășilor mei pionieri, din discuțiile purtate de delegați în timpul pauzelor lucrărilor conferinței — spune **Bajcsi Maria** (clasa a VIII-a de la **Școala generală nr. 1 din Gheorghieni).** Apoi adaugă: am auzit aici despre activități pionierești interesante, despre metode de lucru noi, mai ales în ceea ce privește organizarea unor acțiuni. Făcînd cunoștință cu viața pionierilor din județ, cu rezultatele muncii lor, îmi dau seama mai bine de calitatea activității noastre. La învățătură, muncă patriotică, sport avem rezultate bune, dar activitatea culturală și îndrumarea activității șoimilor patriei mai lasă de dorit. Pentru îmbunătățirea acestora din urmă am și început pregătirea unor programe artistice deosebit de frumoase, fiindcă vrem ca la faza de masă a Festivalului Național «Cîntarea României» să avem succese cît mai frumoase.

— La noi în școală, rezultatele la învățătură nu erau prea bune — spune **Nagy Péter** (clasa a VII-a, **Liceul de matematică-fizică din Miercurea-Ciuc).** De aceea, în activitatea noastră pionierească am pus accentul pe îmbunătățirea situației la învățătură. Am organizat un concurs între detașamente — toate avînd ca obiective învățătura, comportarea, ordinea și disciplina clasei. Acel detașament, care în decursul unui trimestru a obținut cele mai bune rezultate pleacă la sfîrșitul trimestrului într-o excursie. Chiar acum, detasamentul clasei a VIII-a B, cîștigătorul concursului din trimestrul II, se află în excursie la Cluj-Napoca.

György Magdolna (clasa a VII-a, **Școala generală nr. 1 din Sîndominic),** se referă la activitățile detașamentului pe care-l conduce. Aflăm astfel că, la sfîrșitul fiecărei săptămîni grupa care a obținut cele mai bune rezultate la învățătură este evidențiată ca grupă fruntașă.

Înființarea unor panouri «Semafor» în centrul fiecărei localități, care să reflecte aspecte din viața pionierească, este o propunere privită cu mult interes. Autor: **Bodrogi Csaba** (clasa a VIII-a, **Școala generală nr. 4 din Odorheiul-Secuiesc.**

Suzana Bogdan

Hunedoara

Silviu Niculescu, pionier-comandant de unitate la Școala generală nr. 2 din **Petrila,** a arătat cum, numai în actualul trimestru, colegii săi au izbutit să economisească peste 1 000 kWh energie electrică. El i-a chemat pe toți pionierii din județ să elimine cu grijă orice risipă de energie, atît la școală cît și acasă.

Pornind de la constatarea că activitatea artistică a pionierilor încă nu are pretutindeni un caracter de masă, **Viorica Barbu,** comandanta unității de la Școala generală nr. 4 din **Deva,** a pledat pentru alcătuirea de formațiuni artistice pionierești la nivelul orașelor, al municipiilor, pentru integrarea ansamblurilor artistice ale purtătorilor cravatei roșii cu tricolor în viața culturală a localităților.

Johom Ildikó, de la Școala generală nr. 3 din același oraș, a subliniat tradițiile de prietenie și întrajutorare dintre pionierii români și maghiari din această școală, din toate școlile hunedorene. **«Așa cum părinții noștri, fără deosebire de naționalitate, muncesc cot la cot pentru înflorirea patriei, la fel să muncim și să învățăm noi înșine, ca niște demni urmași ai lor»,** a spus Ildikó.

Lungul șir al reușitelor în activitatea sportiv-turistică desfășurată de pionieri pe meleagurile atît de pitorești ale județului a determinat-o pe **Luminița Rață** de la Școala generală nr. 3, **Hunedoara,** să se pronunțe pentru o mai constantă preocupare în vederea organizării de excursii și drumeții la care să participe cît mai mulți copii.

Eugen Hadai

Ilfov

Telexul de mai jos încearcă să surprindă cîteva superlative ilfovene culese din cuvîntul rostit de pionieri la tribuna conferinței județene sau în dialog cu reporterul.

Cele mai cutezătoare succese în muncă: 489 744 tone porumb, 115 620 tone legume, 892 tone cartofi, 683 tone struguri, 15 274 tone fructe, 246 551 tone sfeclă de zahăr recoltate în 1979 ● **Cele mai notabile realizări în valorificarea resurselor secundare:** colectarea a 800 tone materiale feroase și neferoase, a 476 tone hîrtie, a 1 430 000 sticle și borcane.

Cea mai actuală lucrare tehnică a pionierilor: Instalația pentru folosirea apei reziduale menajere în vederea extragerii alcoolului metilic (un nou carburant de mari perspective) și a producerii de energie electrică realizată la Urziceni ● **Cel mai cutezător proiect tehnic de perspectivă:** Sisteme de transformare a energiei valurilor în energie electrică, mecanică ș.a., concepute la Oltenița și Buftea. ● **Cea mai productivă construcție:** robotul cu comandă luminoasă și cartelă-program pentru deservirea mașinilor-unelte așchietoare, primul dintr-o serie de patru creații la Urziceni pentru Întreprinderea de produse ceramice din localitate ● **Cele mai precise aparate:** caracterograful pentru vizualizarea tuturor curbelor unui tranzistor, multimetrul cu afișaj numeric și osciloscopul catodic cu circuite integrate — aparate de măsură și control construite la Buftea. ● **Cea mai «avansată» construcție:** aparatura didactică pentru demonstrarea vizuală a variației funcțiilor trigonometrice realizată la Giurgiu ● **Cea mai economică idee:** instalația pentru folosirea în irigații a apelor provenind din precipitații fără utilizarea pompelor (Buftea) ● **Cea mai «însorită» lucrare:** Stația meteo automată cu afișaj numeric a pionierilor de la Buftea.

Cea mai voioasă inițiativă: duminicile cultural-sportive de la Călugăreni ● **Cea mai bogată activitate culturală:** Buftea — trei medalii de argint la concursul de artă plastică din India, participări la concerte de muzică clasică, vizite la Muzeul de Artă din București etc.

Cel mai cunoscut pionier din județ: Veronica Milan (Oltenița), membru în Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste ● **Cel mai îndemînatic pionier:** Vasile Iatan (Urziceni), cîștigător al concursului «Mîini de Aur» ● **Cel mai... sportiv pionier:** Cătălin Ionescu (Giurgiu), campion republican la tenis de masă în Cupa «Pionierul».

Horia Aramă

COPILARIE SPORT SI SANATATE

Mureș

Împărtășind experiența lor din detașamente și unități, pionierii delegați s-au referit între altele la rezultatele obținute în cadrul întrecerii **«Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei».** Fruntașe pe plan județean s-au dovedit a fi unitățile din comunele **Gornești, Rușii Munți, Ghindari, Ceaușu de Cîmpie, Sînpaul, Deda, Bălăușeri, Pănet, Ungheni, Adămuș, Brîncovenești, Gh. Doja** precum și pionierii de la **Școala generală nr. 17 din Tg. Mureș.** Purtătorii cravatei roșii cu tricolor de pe meleagurile mureșene au colectat și predat 223 t materiale recuperabile metalice, 115 t de hîrtie, 81 t de textile. 1 379 000 bucăți de sticle, 1 213 000 de borcane, 150 t de plante medicinale și 145 t de fructe de pădure. De asemenea, în perioada analizată, s-au realizat importante obiective sociale, culturale și sportive în taberele de muncă patriotică ale județului. S-au evidențiat în acest domeniu pionierii de la **Școlile generale nr. 5 și 8 Tg. Mureș, nr. 1 și 5 Reghin, nr. 6 Sighișoara, nr. 2 Sovata,** precum și unitățile de pionieri din **Albești, Band Petelea, Chibed, Berghia, Batoș, Apold, Acățari, Vînători, Deaj și Gheja — Luduș.**

De reținut sînt, de asemenea, faptele de muncă ale pionierilor mureșeni în cadrul campaniei agricole din toamnă. Ajutorul lor prețios în strîngerea și depozitarea recoltei s-a materializat prin: 1 264 t de fructe, 335 t de legume, 418 t de struguri, 2 159 t de porumb, 541 t de cartofi și 2 546 t de sfeclă de zahăr.

Am enumerat cifre și exemple grăitoare, larg dezbătute în conferință, în luările la cuvînt ale pionierilor și comandanților-instructori, pentru a ilustra și pe această cale hărnicia pionierească, elanul revoluționar și atașamentul patriotic al pionierilor români, maghiari, germani care trăind și muncind înfrățiți, s-au angajat să contribuie și în mai mare măsură la realizarea măreților sarcini ce le revin.

Clara Gall

A IV-A CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ
1980

> «Este necesar să educăm tineretul patriei noastre în spiritul solidarității internaționale cu forțele progresiste de pretutindeni, al hotărîrii de a milita neabătut pentru înfăptuirea politicii partidului și statului nostru de construcție socialistă, de destindere, independență și pace, manifestînd respect față de valorile și creația celorlalte națiuni, dorința de prietenie și colaborare cu toate popoarele lumii.»
>
> NICOLAE CEAUȘESCU

MERIDIANELE PRIETENIEI

Prin întreaga sa activitate, Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România înfăptuiește neabătut politica Partidului Comunist Român, realizînd în fapt sarcinile ce-i revin în educarea revoluționară, patriotică a copiilor, a creșterii lor în spiritul păcii, prieteniei și apropierii între popoare. Desfășurînd o largă activitate internațională, astăzi Organizația Pionierilor dezvoltă și întreține relații de prietenie și colaborare cu circa 100 de organizații naționale de copii din toate țările socialiste, din alte țări ale lumii: din Asia, Africa, America Latină, cu organizații progresiste și democratice de copii precum și cu organizații și organisme internaționale care se ocupă de educația copiilor. Printre acestea se află Comitetul Internațional al Mișcărilor de Copii și Adolescenți CIMEA —, Fondul Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF —, Asociația Internațională a Satelor de Vară Internaționale pentru Copii — CISV —, Consiliul Mondial al Păcii, UNESCO etc.

Printre prietenii pionierilor români se numără și cei din organizațiile de copii care au luat ființă mai recent în Senegal, Sudan, Zair, Columbia, Egipt, Venezuela etc.

Activitatea pionierilor români, talentul și priceperea lor sînt cunoscute printre prietenii lor din numeroase țări ale lumii. Prezenți în festivaluri artistice, concursuri și expoziții, manifestări sportive sau în tabere internaționale, tinerii mesageri ai idealurilor de pace, prietenie și înțelegere între popoare, atît de scumpe poporului nostru, s-au bucurat întotdeauna de cele mai frumoase aprecieri.

Festivalul internațional «Drapelul păcii» din Bulgaria, Întîlnirea europeană a copiilor de la Zanka, Ungaria, Festivalul mondial al copiilor de la Artek, U.R.S.S., Conferința mondială a copiilor de la Madrid, Întîlnirea «Prietenie prin sport» din Italia sînt doar cîteva dintre numeroasele manifestări la care pionierii români au fost prezenți.

În afara participării la activitățile din taberele internaționale, mii de purtători ai cravatei roșii cu tricolor îi vizitează în fiecare vară pe prietenii lor din numeroase țări, în cadrul schimburilor județene cu localități din diferite țări ale Europei, fiind la rîndul lor gazdele primitoare a circa 3 000 de pionieri de peste hotare. În timpul verii, soarele Năvodarilor cimentează prietenii trainice între pionierii români și copiii din circa 30 de țări din Europa, Asia, Africa și America. În decorul feeric din vecinătatea mării, cîntecul și dansul de pe toate meridianele au strălucit în două ediții ale Festivalului internațional «Copiii lumii doresc pacea».

AGENDA PIONIERULUI COMANDANT

În afara unor instructive lecturi sau vizionări de filme, a corespondenței pe care o poartă cu copii din zeci de țări, a învățării de cîntece și jocuri din muzica și dansurile copiilor lumii, acțiuni desfășurate în școli și la Casele pionierilor și șoimilor patriei, purtătorii cravatei roșii cu tricolor își amenajează **«Panouri ale prieteniei internaționale și UNICEF.»** Dornici de a îmbogăți permanent conținutul acestei forme de activitate, mai mulți pionieri ne-au adresat întrebări privitoare la modul de organizare a acestora.

În acest sens ne-am adresat tovarășei **Miralena Mamina,** activistă a C.N.O.P., secretara Comitetului Național Român pentru UNICEF, cu rugămintea de a transmite celor interesați cîteva îndrumări folositoare.

Deci, la lucru!

- Înainte de a așeza imaginile, panoul va fi drapat cu un fundal albastru deschis. Apoi, în partea de sus a acestuia vor fi așezate insigna Organizației Pionierilor și emblema UNICEF.

- Fiind un panou care ilustrează diferite aspecte din viața copiilor, deci și a copiilor patriei noastre, acesta va cuprinde neapărat și imagini ale vieții și activității pionierilor și șoimilor patriei din țara noastră, precum și din școala respectivă.

- Cea mai frumoasă imagine, dragă tuturor copiilor patriei noastre, este aceea în care cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, se află în mijlocul vostru, al copiilor, la manifestări importante din viața Organizației Pionierilor și a Organizației «Șoimii patriei».

- Atunci cînd alegeți fotografiile reprezentînd viața prietenilor din țările aflate în curs de dezvoltare, le puteți însoți cu date privind ajutorul acordat de UNICEF copiilor din aceste țări.

Cei ce doresc mai pot așeza pe panou însemne ale altor organizații de pionieri, insigne, precum și mici obiecte primite cu ocazia vizitelor reciproce sau prin corespondența sosită de la copiii din alte țări. În pagina de față vă oferim cîteva date despre trei importante organisme internaționale care se ocupă de educarea și ocrotirea copiilor. Oferim, de asemenea, și cîteva insigne ale unor organizații de copii.

DIN ÎNSEMNELE UNOR ORGANIZAȚII DE COPII:

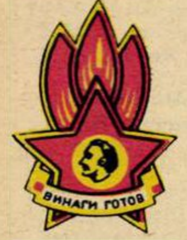

R.P. BULGARIA — Organizația Dimitrovistă a Pionierilor Septemvriști

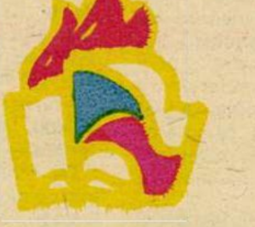

R.S. CEHOSLOVACĂ: Organizația pionierilor din R.S. Cehoslovacă

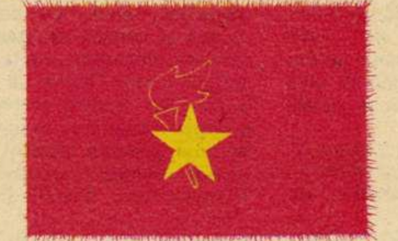

R.P. CHINEZĂ — Organizația Tinerii pionieri ai Chinei

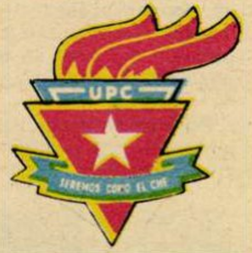

CUBA — Uniunea Pionierilor din Cuba

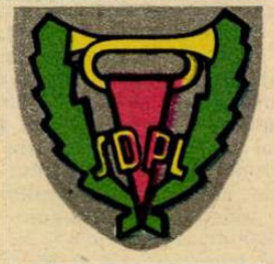

FINLANDA — Uniunea Democrată a Pionierilor Finlandezi

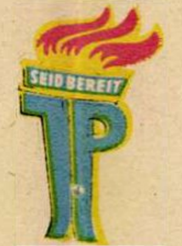

R.D. GERMANĂ — Organizația Pionierilor «Ernst Thälmann»

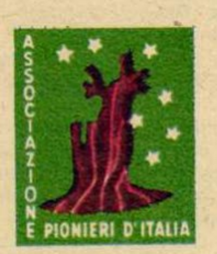

ITALIA — Asociația Pionierilor din Italia

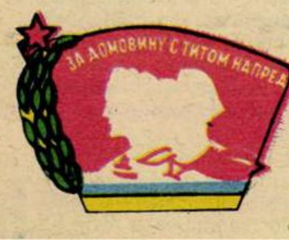
ЗА ДОМОВИНУ С ТИТОМ НАПРЕД

R.S.F. IUGOSLAVIA — Uniunea Pionierilor Iugoslavi

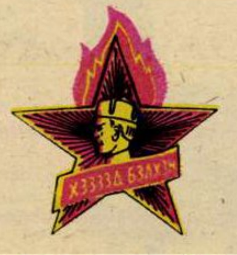

R.P. MONGOLĂ — Organizația tinerilor Suhebatoriști

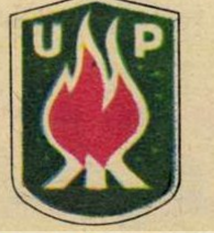

NORVEGIA — Organizația Pionierilor din Norvegia

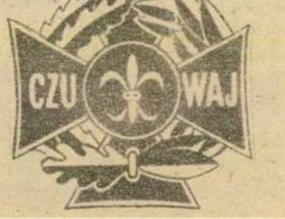

R.P. POLONĂ Uniunea Harcerzilor Polonezi

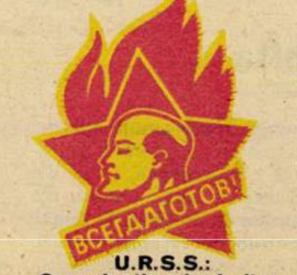
ВСЕГДА ГОТОВ!

U.R.S.S.: Organizația pionierilor «V. I. Lenin».

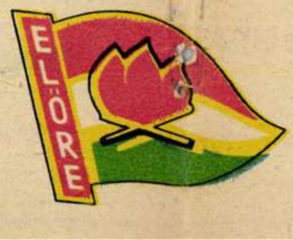

R.P. UNGARĂ — Uniunea Pionierilor din Ungaria

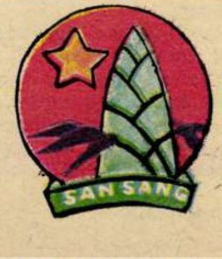

R.S. VIETNAM — Organizația Pionierilor «Ho și Min»

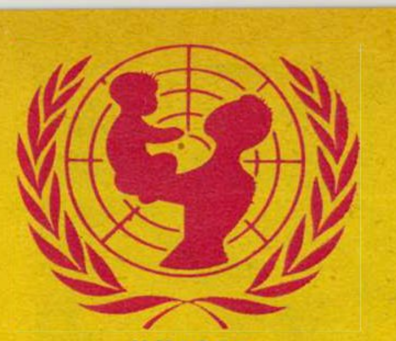

UNICEF

Emblema Fondului Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF — este cunoscută pe toate meridianele planetei. V-ați întîlnit cu ea adeseori și voi, în paginile revistei, atunci cînd v-am vorbit despre diferitele acțiuni întreprinse de acest organism al Organizației Națiunilor Unite, în favoarea acelor copii care au nevoie de ajutor.

Înființat nu multă vreme după sfîrșitul celui de-al doilea război mondial, pentru a veni în sprijinul copiilor orfani, bolnavi sau rămași fără adăpost din Europa, UNICEF își extinde apoi activitatea și pe alte continente. Astăzi, prin programele sale, Fondul Națiunilor Unite pentru Copii — UNICEF — contribuie la combaterea foametei, analfabetismului și a bolilor, trimițînd hrană, rechizite și cărți, medicamente, ajutînd la edificarea de școli noi sau la forarea de fîntîni în regiunile sărace în apă potabilă. În același timp, UNICEF sprijină guvernele a numeroase țări în curs de dezvoltare din cele mai diferite zone ale globului, în efortul lor pentru formarea profesională a tinerei generații.

Pentru activitatea sa, UNICEF-ului i-a fost acordat Premiul Nobel pentru pace.

Cu prilejul declarării anului 1979 ca An Internațional al Copilului, UNICEF a primit, din partea Adunării Generale a O.N.U., misiunea de a coordona acțiunile dedicate copiilor din întreaga lume.

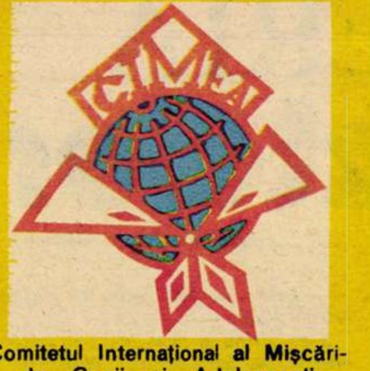

Comitetul Internațional al Mișcărilor de Copii și Adolescenți — C.I.M.E.A. —, din care în prezent fac parte organizații din circa 50 de țări, a luat ființă în anul 1959 pe lîngă F.M.T.D.

Încă de la înființare, membrii și organizațiile prietene ale C.I.M.E.A. au luptat pentru drepturile copiilor, pentru creșterea tinerei generații în spiritul solidarității, al prieteniei și păcii.

De-a lungul anilor, C.I.M.E.A. a inițiat diferite acțiuni la care au participat copii din numeroase țări. «Cavalcada prieteniei», concursul «Cum văd eu lumea», Tetratlonul atletic internațional», «Prietenia» etc., organizînd, de asemenea, tabere internaționale. Organizațiile membre și prietene ale C.I.M.E.A. consideră că viitorul copiilor depinde de dezvoltarea continuă și mai largă a unității popoarelor din diferitele țări împotriva imperialismului, colonialismului și a neocolonialismului, pentru pace, independență și progres social, pentru oprirea cursei înarmărilor și asigurarea unui climat de pace.

Organizațiile membre și prietene ale C.I.M.E.A. depun eforturi comune în lupta pentru drepturi egale ale copiilor la educație și învățămînt profesional, educarea acestora în spiritul păcii, cooperării prieteniei și respectării reciproce. Acordînd o atenție deosebită problemelor specifice produse de moștenirea lăsată de îndelungata exploatare imperialistă și colonialistă cărora trebuie să le facă față copiii din țările în curs de dezvoltare: Africa, Asia, America Latină. C.I.M.E.A. sprijină forțele progresiste din aceste regiuni care luptă pentru independență, dezvoltare economică și culturală, pentru democrație și progres social. In Anul Internațional al Copilului, C.I.M.E.A. a contribuit la diferite activități desfășurate cu acest prilej.

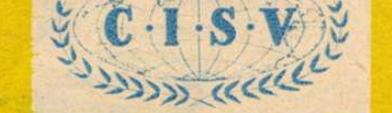

Cei ce și-au petrecut vacanța în taberele internaționale au văzut deseori această emblemă imprimată pe tricourile unora dintre copii. Ea aparține Asociației Internaționale a Satelor de Vară Internaționale pentru copii — C.I.S.V. —, care își are începuturile în anul 1951, cînd un grup de copii din mai multe țări și-au petrecut împreună vacanța în primul «Sat de Vară Internațional». El a fost organizat de Dr. Doris Twitchel Allan, care este considerată tondatoarea C.I.S.V.

Avînd la bază ideea că «pacea este posibilă numai dacă oamenii învață să trăiască ca prieteni unii cu alții», asociația își propune să contribuie la educarea copiilor din toată lumea în spiritul înțelegerii internaționale, astfel încît aceștia să poată ajunge la maturitate conștienți de responsabilitățile pe care le au ca ființe umane.

Vîrsta cea mai potrivită a copiilor care pot participa la activitatea unui Sat de Vară Internațional este considerată aceea de 11 ani.

Din C.I.S.V. fac parte peste 25 de țări, asociația întreținînd în același timp legături și relații de colaborare cu peste 50 de țări, printre care și țara noastră.

De mai mulți ani, printre oaspeții care-și petrec vacanța sub soarele Năvodarilor s-au aflat și copii care fac parte din C.I.S.V. În același timp în «Sate de Vară Internaționale» din Suedia, Anglia, Italia, S.U.A., Canada, Franța, Belgia etc. au putut fi întîlniți și pionieri români.

Pagină redactată de Ecaterina Roșca

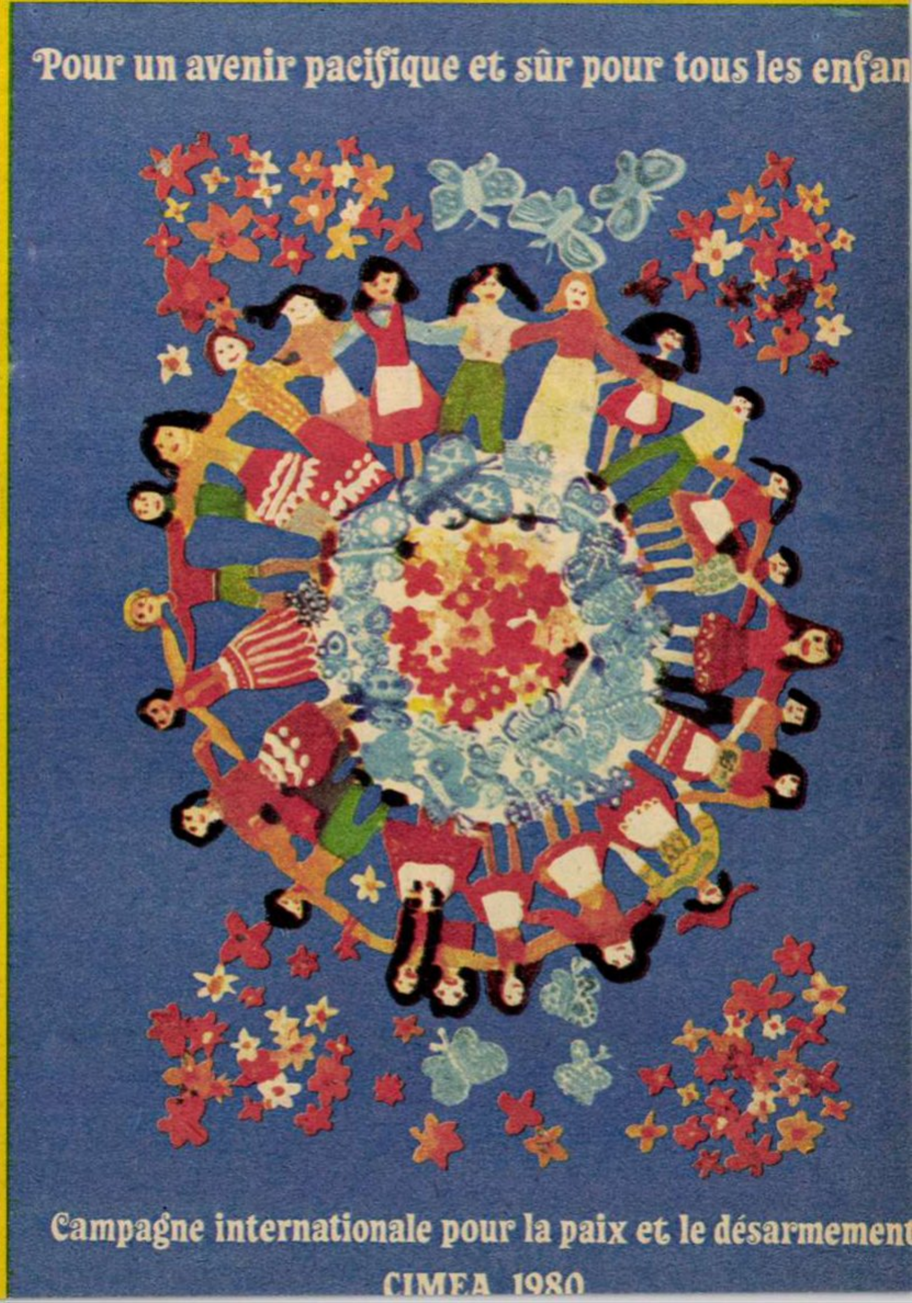
Pour un avenir pacifique et sûr pour tous les enfan
Campagne internationale pour la paix et le désarmemen
CIMEA 1980

AGENDĂ

La invitația redacției «Cutezătorii», în aceste zile a sosit în țara noastră, într-o vizită de schimb de experiență o delegație de ziariști din R.P. Chineză, condusă de Jian Jinwen, directorul și redactorul general al gazetei «Adolescentul Chinei».

În timpul vizitei în România, oaspeții se vor intîlni cu pionierii și cadre care muncesc cu pionierii, în școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei din județele Brașov, Hunedoara, Gorj, Olt și municipiul București.

Oaspeții vor efectua, de asemenea, schimburi de experiență cu ziariști din presa de copii și tineret.

中国少年报
队的活动阵地建立起来

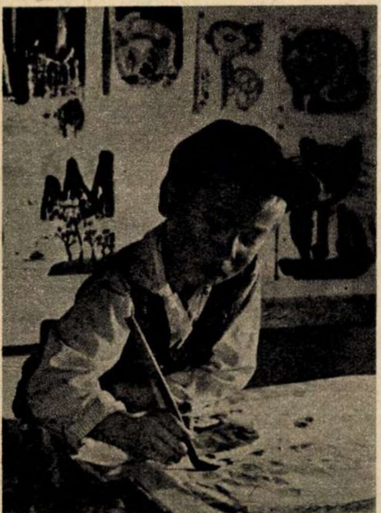

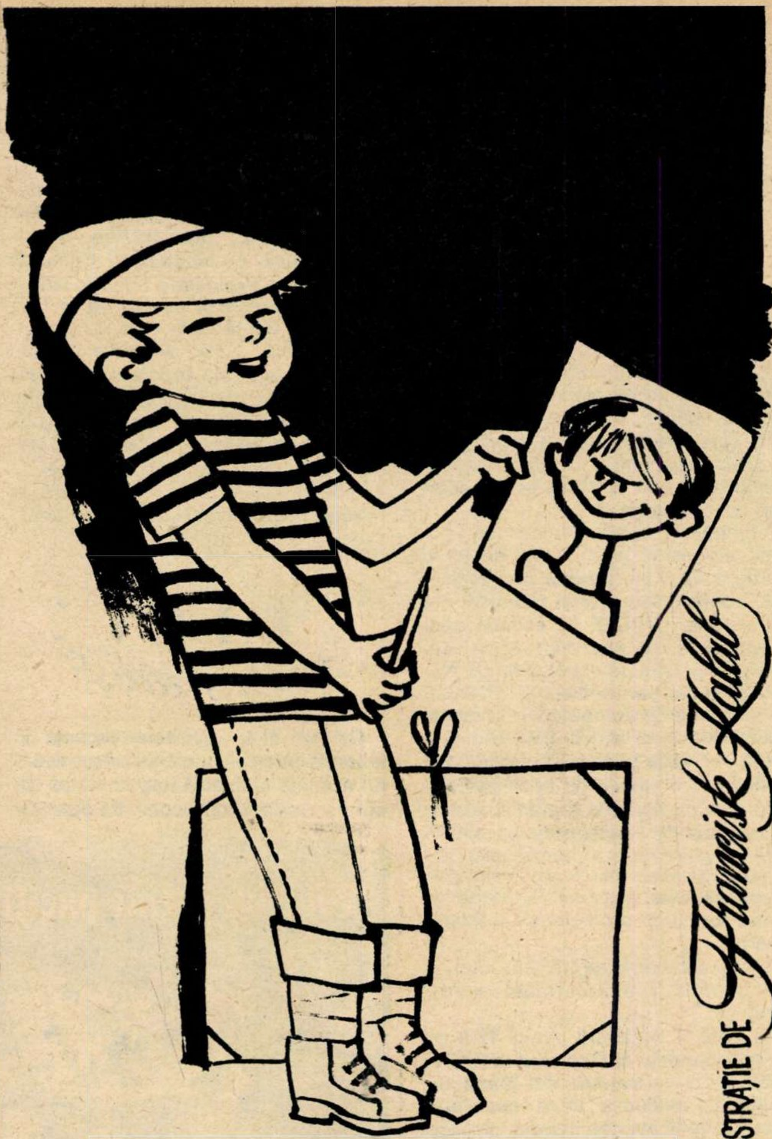

ILUSTRAȚIE DE František Halab

GALERIA portretelor

schiță de Méhes György

Veréb Istvan-Pișta, cum i se spunea de obicei, era îndrăgit de copii. Se bucura de o popularitate aproape tot atît de mare ca Fekete Marci, regele golurilor, sau ca Nagy Misi, campionul la gimnastică al școlii. Deși nu se evidențiase în vreun sport, ba se dovedise chiar a fi fără vreun har în acest domeniu, lui Pișta i se ierta pînă și acest lucru pentru că era foarte dotat într-o anume sferă: desena excepțional. Deoarece era un băiat cu mult bun simț, îi ajuta deseori și pe ceilalți să-și facă desenele, ba le executase și pe acelea care împodobeau «Semaforul» sau Camera pionierilor. Într-o bună zi, Fekete Marci, acel vestit rege al golurilor, i se adresă astfel:

— Măi, Pișta, ar trebui să desenezi portretele tuturor colegilor din clasă. Am putea alcătui un album pe care să i-l dăm ca amintire tovarășului diriginte.

Niciodată nu a fost primită o propunere cu asemenea entuziasm. Pista se eschivă la început, că el nu e atît de talentat, dar colegii de clasă săriră imediat:

— Lasă, nu mai vorbi, că desenezi extraordinar!

S-au strîns în jurul lui, l-au bătut pe umeri, l-au tot îndemnat. Nimic de zis, la rîndul său era curios și Pișta să vadă cît îl ține... plapuma, adică talentul; este el în stare să surprindă trăsăturile cele mai caracteristice ale colegilor săi de clasă?

Ajuns acasă, își termină repede lecțiile, apoi se apucă de portretul lui Faragó Ferkó. Îi lungi nasul, se strădui ca ochii să-i fie două punctulețe, părul măciucă... L-ar recunoaște pînă și cel care... nu l-a văzut niciodată!

Desenul i-a reușit foarte bine, așa că Pișta prinse curaj. Urma Bartók Frici. Obrajii — două gogoși, în vîrful capului — o șepcuță cu cozoroc cazută într-o parte, gura cît o șură. Desenul acesta era, într-adevăr, cam necruțător, dar ce să-i faci, caracteriza atît de bine grozava poftă de mîncare a guralivului Bartók Frici!

Urmă Horák Laci. Cap lunguieț, gît de girafă, năsuc mititel...

Creionul aproape că zbura. Caricaturile se desenau parcă de la sine.

A doua zi, sosind la școală, Pișta se urcă imediat ~~la~~ catedră și flutură mapa cu desene:

— Băieți, am terminat galeria portretelor!

— Să le vedem! Să le vedem! se adunară toți în jurul său.

Pișta ridică rînd pe rînd desenele. Copiii se recunoscură imediat, strigară numele celui din portret și, să vezi risete! Apoi se auzi soneria de intrare. Pișta abia apucă să adune desenele că profesorul de literatură și intră în clasă.

Despre cele ce s-au petrecut în acestă oră n-aș vrea să vă povestesc. Și nici despre scrisorile care au circulat pe sub bănci. În recreație însă, cînd Pișta luă din nou desenele, avea de parcă nu toți le-ar fi primit cu entuziasm... Nagy Misi, campionul la gimnastică, pe care desenul îl prezenta ca un colos de mușchi cu un cap cît pumnul, privi îndelung caricatura:

— Oare să fiu, într-adevăr, un asemenea «cap-sec»? — întrebă accentuînd în mod deosebit ultimele cuvinte.

— Nu, cum îți închipui,,. doar că ești foarte voinic.

— Eu am un nas cît trompa elefantului? șuieră Faragó Feri.

– Să continui? Bartók Frici s-a supărat la fel ca și Wilhelm Gyuri și... dar ce să-i mai înșir pe toți din clasă?

Interesant era că fiecare, declarîndu-se de acord cu celelalte caricaturi și zicînd că nu e drept să se supere nimeni, afirma că numai caricatura sa este rău făcută, supărătoare, falsă. Și, desigur, trebuie adăugat că fiecare mai avea și prieteni care se solidarizau întrei ei. Astfel, pînă la terminarea orelor, Pișta era înconjurat de o atmosferă nu tocmai prietenoasă. Bartók Frici îi puse piedică, iar altul îl împinse «întîmplător» atît de tare, încît se rostogoli pe scări. Desenele zburară care încotro. Veréb Pișta adună desenele fără să scoată o vorbă și între timp își scoase batista pentru că începuse să-i curgă sînge din nas. Colegii de clasă erau cu toții în capătul scărilor, dar nu-l ajută nici unul.

— Ne-ai făcut de rîs, zise în cele din urmă, parcă în numele clasei, Faragó. Pe tine însă nu ai binevoit să te desenezi!

— Așa e! Are dreptate! Să-ți fie rușine! strigară ceilalți.

El nu zise nimic, doar luă mapa la subsuoară și porni.

«M...da. Despre mine am uitat, într-adevăr» — își zise.

A doua, zi veni la școală cu trei caricaturi necruțătoare. Toate trei îl prezentau pe el.

Prima arăta o vrabie obraznică.

A doua un măgăruș cu urechile lungi.

Pe a treia era o gorilă urîtă care, cu un creion în formă de bîtă, lovește în stînga și-n dreapta.

Prinse cu cîte o pioneză cele trei desene de tablă.

— Vă rog să alegeți, care din ele sînt eu? Vrabia obraznică, măgarul prost sau gorila răzbunătoare. Dar pot fi și toate trei în aceeași persoană.

Apoi se așeză în bancă și nu se mai uită la nimeni.

Copiii tăcură un timp. După supărarea de ieri le era lor cam rușine.

Nagy Misi se apropie de desenator:

— Ei bine, bine... nu te supăra, Pișta... Mîine adunăm banii pentru album. Nu tu ești măgărușul prost, ci noi, pentru că nu am înțeles gluma. Hai, noroc, servus...

Și îi întinse mîna.

Traducere de Ecaterina Bokor

— Claudiu, du-te să mai aduci cîteva lăzi!

— Nu, te rog. Lasă-mă să culeg mere.

— Bine. Atunci se duce Petrică.

Petrică sări din pom și fugi să aducă lăzi. Din coroana stufoasă a mărului se ivi deodată un fel de balon umflat pînă la maximum. «Balonul» coborî cu prudență din pom. Cu chiu cu vai ajunse jos. Tocmai atunci veni și Petrică cu lăzile. Cînd îl văzu pe Claudiu transformat în balon, scăpă lăzile din mînă și făcu ochii mari. Claudiu începu să rîdă.

— Cu merele pe care le am în hainele umflate, umplem patru lăzi și jumătate.

— Numai patru? l-am întrebat eu.

— Mai am două plase pline, sus, așa că...

Am început să rîd și eu și printre sughițuri am îngînat:

— Asta-i pentru că ieri, din cauza ta, am rămas în urmă?

Claudiu își aplecă privirile și spuse:

— Da! Și tovarășului diriginte trebuie să-i spun adevărul, de ce n-am venit ieri.

— Sigur că trebuie să-i spui adevărul, zîmbi Olga.

Roșul asfințitului împînzea zarea, făcînd-o să pară un foc uriaș, ce pîlpîia măreț, iar în mijlocul focului, un glob strălucitor parcă stăpînea întinderile colorate.

— O! Ce apus frumos! am exclamat eu, cînd tovarășul diriginte se înfățișa în fața lăzilor, numărîndu-le.

— Mi se pare că aveți cele mai multe lăzi, zise.

— Ura! Ura! strigă Claudiu! sărind de pe un picior pe altul.

— Cum ați reușit să depășiți norma? ne întrebă dînsul.

— Datorită lui Claudiu! am răspuns eu. A lucrat cît zece.

— Da? Bravo, Claudiu! Dar să lămurim un lucru! De ce n-ai fost ieri la practică?

Claudiu roși pînă-n vîrful urechilor, dar răspunse sincer.

— Am vrut ca grupa mea să nu fie prima. Am fost... egoist, dar acum îmi pare rău.

— Asta e bine. Dar să mai știi un lucru: întotdeauna cînd faci ceva, trebuie să faci cu drag, cu suflet, căci altfel munca ta nu are valoare. E frumos să fii în toate primul, dar mai frumos este să te poți bucura de roadele muncii tale. Să mergem, copii!

Am pornit spre casă însoțiți de cîntece voioase. Fețele noastre erau vesele. De-a lungul cărării pe care mergeam, vedeam lăzile cu mere pe care le umpluserăm noi și eram fericiți că am fost de folos cu ceva. Din vîrful dealului, soarele care pornea spre asfințit ne saluta cu razele lui blînde.

MARCELA TINIȘ
Școala generală nr. 4, Lugoj, județul Timiș

SCRISORI DE LA PĂRINȚI

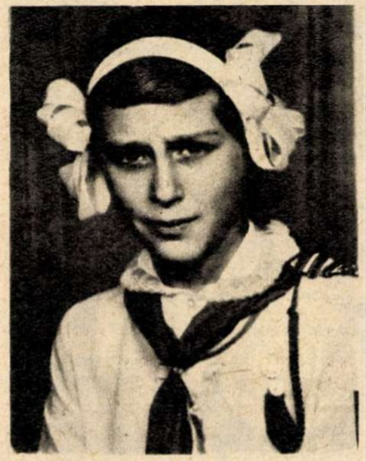

FLORI PENTRU Alina Silvia Ghiță

Însemnarea de astăzi referitoare la frumoasa faptă a unui pionier este semnată de doi părinți. Părinții altui copil, nu ai «eroului» — și acest fapt pune în valoare și mai mult exemplaritatea întîmplării.

Iat-o:

«Sîntem părinții unui copil handicapat fizic. Într-una din zilele trecute ne-am urcat în trenul Timișoara—Iași, dar nu am mai putut găsi locuri. Deși toată lumea vedea că nu putem sta cu copilul nostru toată noaptea pe culoar, nimeni nu ne oferea un loc. Pînă cînd ne-a observat această minunată fetiță din Galați și ne-a cedat locul ei. A mers toată noaptea în picioare, fără să închidă un ochi. În tot acest timp s-a purtat cu copilul nostru cu înțelegere și tandrețe. Nu știm cum învață această fetiță, dar am văzut că poartă la bluza de pionier un șnur galben. Cînd ne-am despărțit, i-a dat o fotografie copilului nostru, iar acesta i-a oferit trei garoafe pe care le aveam. Vă trimitem fotografia ei ca s-o poată cunoaște toți copiii. Vă rugăm să ne scuzați scrisul grăbit, dar v-am scris din tren.» Și semnează:

Doi părinți nefericiți — dar fericiți că avem în țară copii ca Alina.

ANA și ION ZBÎRCEA
Timișoara

Semnale la tribuna cititorului

● **«Caietul de chimie** de clasa a VII-a este foarte interesant alcătuit: cu formule, cu desene, scheme și tabele. El ne ușurează foarte mult munca, ne face să învățăm mai cu plăcere. Ceea ce ne îngreunează însă munca e tocmai faptul că... nu-l găsim!

Știu că și caietele de-a VIII-a sînt la fel realizate. Aș avea rugămintea, eu și atîția dintre colegii mei, ca la toamnă, la începutul noului an școlar, să găsim în librării cît mai multe astfel de caiete.»

DANIELA TILIE
Școala generală nr. 166, București

EVRIGA
CAIETUL DE CHIMIE

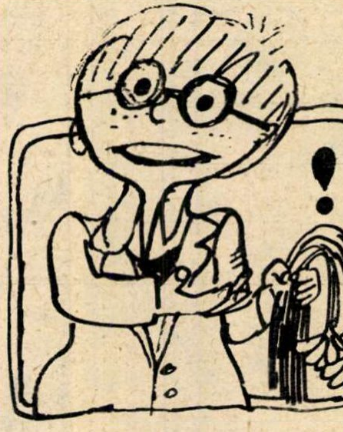

● **«Primăvara e pe sfîrșite, vara și vacanța se apropie.** Pentru culegătorii de plante medicinale acestea sînt perioadele cele mai rodnice. De hărnicie nu ducem lipsă, ca întotdeauna; și nici de spațiu de depozitare — cu condiția însă ca organele care se ocupă cu achiziționarea să le ridice la timp, înainte ca aceste spații să devină neîncăpătoare.

Ni s-a mai întîmplat, din păcate, ca datorită acestui neajuns eforturile noastre să rămînă zadarnice și, ce e mai grav, să se strice o mare cantitate de plante aducătoare de sănătate. Rugăm pe cei în drept să ia măsurile necesare. Noi pornim la treabă, deci!»

Unitatea de pionieri
a Școlii generale Tigveni,
județul Argeș

● **«Îmi place foarte mult să construiesc aeromodele.** Școala noastră are un astfel de cerc pe care îl frecventez și eu. Găsim în revista «Start spre viitor» multe scheme de construcție, dar ce folos, de vreme ce nu avem cu ce să le realizăm? În tot cartierul Titan n-am găsit furnir, placaj și baghete de diferite calități și dimensiuni (cum se indică în scheme), iar la magazinul «Cutezătorii» am găsit doar placaj de 3—4 mm. Ce ne sfătuiți să facem?»

ADRIAN HULEA
Școala generală nr. 149,
București

ÎN TOT CARTIERUL TITAN N-AM GĂSIT FURNIR, PLACAJ ȘI BAGHETE...

Nota redacției

Paralel cu publicarea acestor semnale vom întreprinde investigațiile de rigoare. Într-unul din numerele viitoare vă vom oferi răspunsurile. Să sperăm că ele vor fi acelea pe care le așteptați.

ACȚIUNEA D

Scenariu: CONSTANTIN DIACONU
Desene: SANDU FLOREA

EPISODUL 3

Andrei, Mihai și Sorin, trei băieți dintr-un sat de pe malul Siretului, se hotărăsc să-și construiască în secret un deltaplan, cu ajutorul căruia intenționează să se lanseze în zbor de pe dealurile din împrejurimi. Reușesc să-și procure toate materialele, mai puțin două tije de bambus. Dar, surpriză, întorși acasă de la oraș, găsesc tijele necesare în fața ușii șopronului. E un dar din partea băiatului necunoscut.

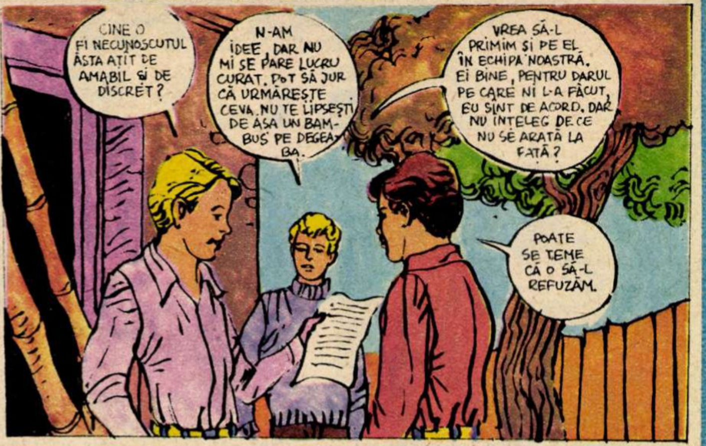
CINE O FI NECUNOSCUTUL ĂSTA ATÎT DE AMABIL ȘI DE DISCRET?
N-AM IDEE, DAR NU MI SE PARE LUCRU CURAT. POT SĂ JUR CĂ URMĂREȘTE CEVA. NU TE LIPSEȘTI DE AȘA UN BAMBUS PE DEGEABA.
VREA SĂ-L PRIMIM ȘI PE EL ÎN ECHIPA NOASTRĂ. EI BINE, PENTRU DARUL PE CARE NI L-A FĂCUT, EU SÎNT DE ACORD. DAR NU ÎNȚELEG DE CE NU SE ARATĂ LA FAȚĂ?
POATE SE TEME CĂ O SĂ-L REFUZĂM.

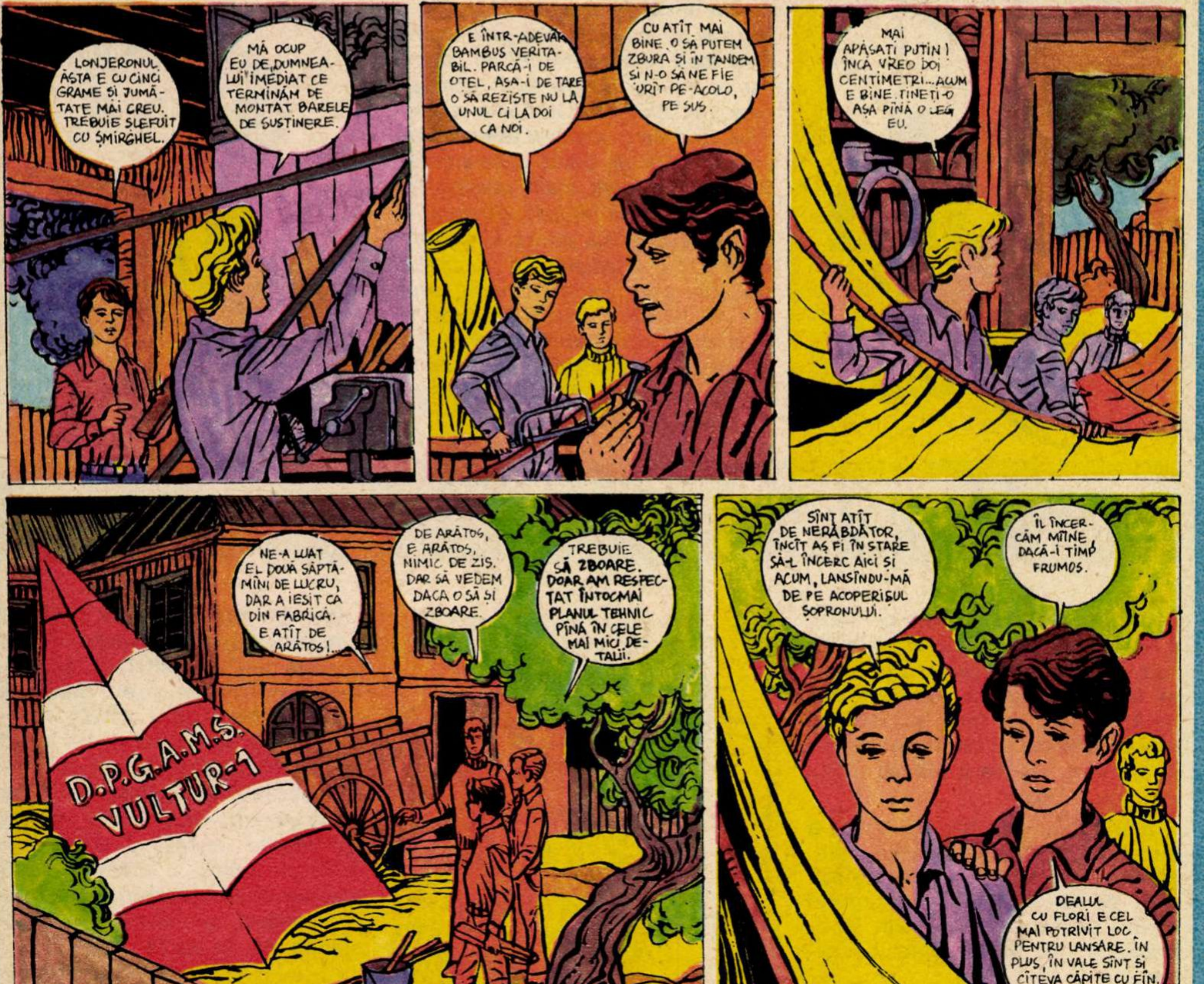
LONJERONUL ĂSTA E CU CINCI GRAME ȘI JUMĂTATE MAI GREU. TREBUIE ȘLEFUIT CU ȘMIRGHEL.
MĂ OCUP EU DE DUMNEALUI IMEDIAT CE TERMINĂM DE MONTAT BARELE DE SUSȚINERE.
E ÎNTR-ADEVĂR BAMBUS VERITABIL. PARCĂ-I DE OȚEL, AȘA-I DE TARE. O SĂ REZISTE NU LA UNUL CI LA DOI CA NOI.
CU ATÎT MAI BINE. O SĂ PUTEM ZBURA ȘI ÎN TANDEM ȘI N-O SĂ NE FIE URÎT PE-ACOLO, PE SUS.
MAI APĂSAȚI PUȚIN! ÎNCĂ VREO DOI CENTIMETRI... ACUM E BINE. ȚINEȚI-O AȘA PÎNĂ O LEG EU.
NE-A LUAT EL DOUĂ SĂPTĂMÎNI DE LUCRU, DAR A IEȘIT CA DIN FABRICĂ. E ATÎT DE ARĂTOS!...
DE ARĂTOS, E ARĂTOS, NIMIC DE ZIS. DAR SĂ VEDEM DACĂ O SĂ ȘI ZBOARE.
TREBUIE SĂ ZBOARE. DOAR AM RESPECTAT ÎNTOCMAI PLANUL TEHNIC PÎNĂ ÎN CELE MAI MICI DETALII.
D.P.G.A.M.S. VULTUR-1
SÎNT ATÎT DE NERĂBDĂTOR, ÎNCÎT AȘ FI ÎN STARE SĂ-L ÎNCERC AICI ȘI ACUM, LANSÎNDU-MĂ DE PE ACOPERIȘUL ȘOPRONULUI.
ÎL ÎNCERCĂM MÎINE DACĂ-I TIMP FRUMOS.
DEALUL CU FLORI E CEL MAI POTRIVIT LOC PENTRU LANSARE. ÎN PLUS, ÎN VALE SÎNT ȘI CÎTEVA CĂPIȚE CU FÎN. SÎNT BUNE PENTRU ORICE EVENTUALITATE.

(Va urma)

SCHEMA DE PRINCIPIU A UNUI DIRIJABIL MODERN

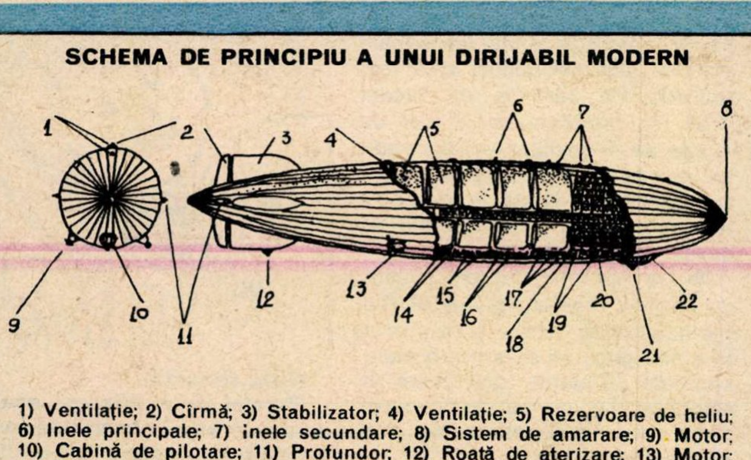
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

1) Ventilație; 2) Cîrmă; 3) Stabilizator; 4) Ventilație; 5) Rezervoare de heliu; 6) Inele principale; 7) Inele secundare; 8) Sistem de amarare; 9) Motor; 10) Cabină de pilotare; 11) Profundor; 12) Roată de aterizare; 13) Motor; 14) Rezervoare de carburant; 15) Încărcătură; 16) Centrală electrică; 17) Cabinele echipajului; 18) Puntea superioară; 19) Cabinele pasagerilor; 20) Puntea inferioară; 21) Roată de aterizare; 22) Cabină de pilotare.

SCURTĂ ISTORIE: DIRIJABILUL

Cunoștințele noi dobîndite în domeniile fizicii și chimiei în secolul al XVIII-lea au permis omului să utilizeze gazele mai ușoare decît aerul, aplicînd principiul lui Arhimede pentru a pluti în aer. Cei dintîi care au

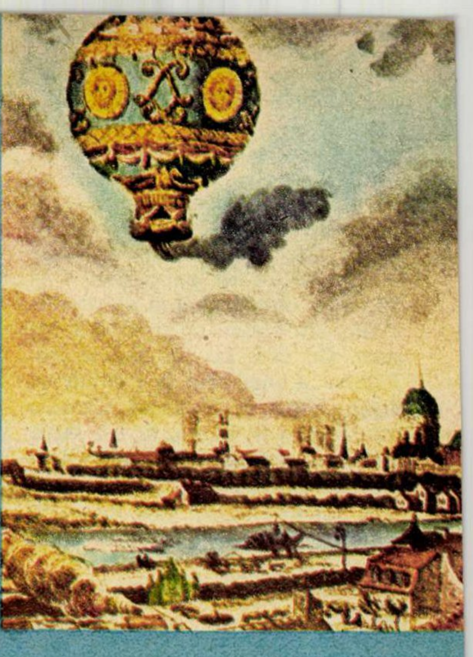

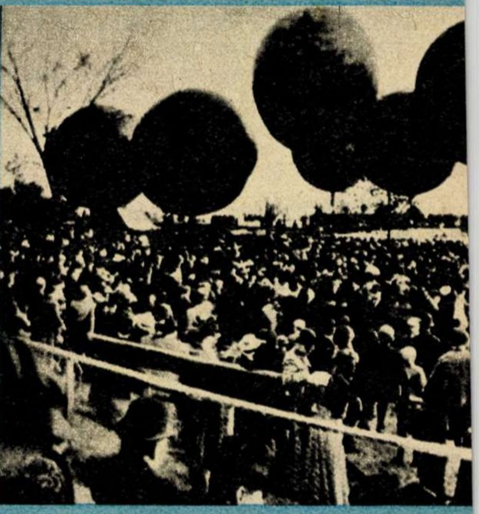

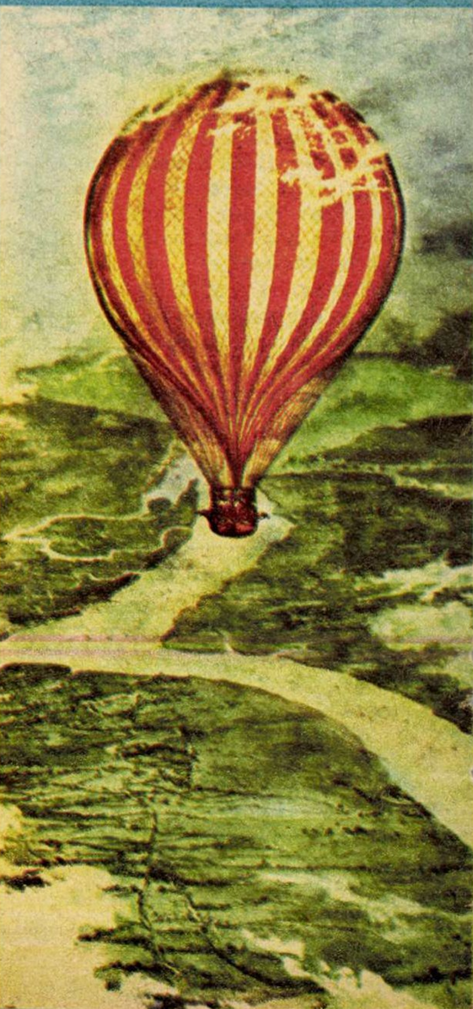

FOTO SEMNAL '80

Pionierul Iulian Beceriu, clasa a VIII-a, Liceul «C. Negruzzi», din Iași ne încunoștiințează că, pasionați de artă fotografică, dornici să participe la realizarea rubricii «Foto-Semnal '80» colegii săi și-au pregătit aparatele (foto 1).

Dan Corbu, Școala generală nr. 13 din aceeași localitate, a și surprins pe peliculă un instantaneu de la o recentă acțiune desfășurată în cadrul Clubului de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei (foto 2).

1

2

ZIMNICEA: DE LA PROIECT LA FAPTĂ

În decorul de primăvară al orașului Zimnicea, pionierii sînt prezenți cu zîmbetele hărniciei lor care iau chipul a mii și mii de flori (foto 3) O faptă ca atîtea multe altele prin care tinerii cetățeni ai orașului de azi participă alături de părinții și frații lor la prefigurarea în practică a chipului orașului de mîine, așa cum specialiștii l-au gîndit prin această machetă (foto 4).

3

DE LA TRIBUNA CONFERINȚELOR JUDEȚENE

Rodnic prilej de dezbateri, punînd în valoare spiritul democratic, angajat, al tuturor celor ce alcătuiesc marea familie a Organizației Pionierilor, deopotrivă pionieri și comandanți-instructori, conferințele județene au lansat un mare număr de propuneri, sugestii.

În numărul de astăzi al revistei vom face loc referirilor la unele dintre acestea.

— **«Pionierul-instructor să poarte semne distinctive»** (Cătălin Cîrciumărescu, Argeș) Într-adevăr, activitatea acestui prieten al șoimilor patriei devine din ce în ce mai bogată în semnificații. Merită să ne gîndim la eventualitatea ca investirea acestei funcții cu semne distinctive să se poată înfățișa ca un stimulent al acestei frumoase colaborări.

— **Mai multe «Aplauze pentru...»** Se simte nevoia de a extinde și diversifica procedeele de popularizare a pionierilor merituoși în diverse domenii de activitate, atît în cadrul unității cît și în paginile revistei noastre. Radu Dinescu din Gorj are dreptate: izbînda rodește mult mai bine atunci cînd cel ce luptă pentru ea simte alături de sine tot mai mulți suporteri de inimă.

— **«Semaforul» este un bun al unității»** — și menirea sa cea mai frumoasă este aceea de a-și extinde și adînci activitatea astfel încît, atît prin numărul celor ce participă la realizarea lui cît și al celor ce beneficiază de tratamentul său, el să devină într-un mod tot mai convingător o adevărată **acțiune de masă.**

După o perioadă de lansare, de implantare a Semaforului și a ideii de Semafor în școli și unități, forma de concurs centralizat la nivel republican nu mai poate aduce servicii acestei acțiuni de masă. Adresăm această precizare pionierei Bănică Simona din Dolj care s-a interesat de concursul «Semafor» și de asemenea tuturor celorlalți prieteni ai Semaforului «Cutezătorii». Adevăratul concurs «Semafor» are loc acolo, în unitate: un concurs al democrației, combativității pionierești, al consecvenței în spiritul ideii Semafor: **de la rău la bine, de la bine la mai bine.**

— **Activitatea clubului de dezbateri politico-ideologice** — este de părere pionierul Daniel Sitaru din Argeș — trebuie sprijinită cu consecvență în continuare, astfel încît importantele sarcini educative ale acestei activități să fie îndeplinite tot mai eficace. Venind în întîmpinarea acestei cerințe, revista noastră pregătește spre publicare pentru unul din numerele viitoare o seamă de sugestii, de indicații, în cadrul rubricii «Agenda comandantului-instructor».

— **Miniateliere la domiciliu!** Exprimînd dorința mai multor iubitori ai tehnicii de la Școala generală nr. 1, Deva, directorul acesteia, prof. Ioan Caba a propus revistei «Start spre viitor» să publice materiale în spijinul acestor preocupări. Receptivă, ca de obicei, la cerințele cititorilor, proaspăta revistă se va prezenta curînd «la... start» cu materiale de acest gen.

— **Materiale de repertoriu** (scenete, cîntece, jocuri etc.) pentru formațiile participante la manifestările Festivalului Național «Cîntarea României»: — iată o cerință tot mai des formulată, care exprimă astfel o necesitate tot mai acut resimțită.

Adriana Turcu din Gorj o exprimă încă odată în cadrul conferinței județene. Sperăm ca în curînd realizarea unei culegeri (supliment) să vină în întîmpinarea acestor dorințe.

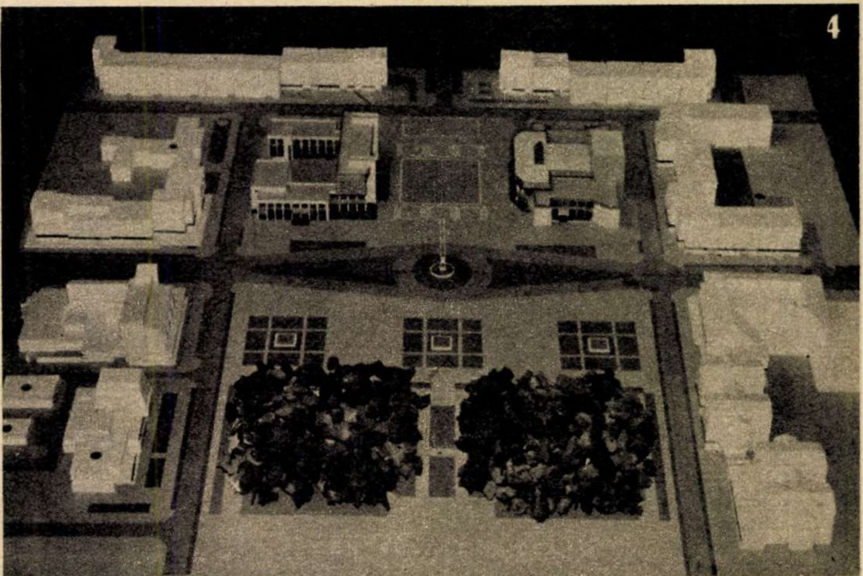

4

Foto: N. Zegrea

Foto: C. Popescu

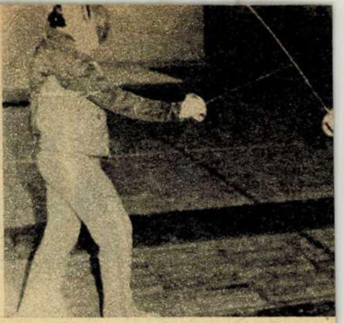

MAEȘTRII SCRIMERI din SLOBOZIA

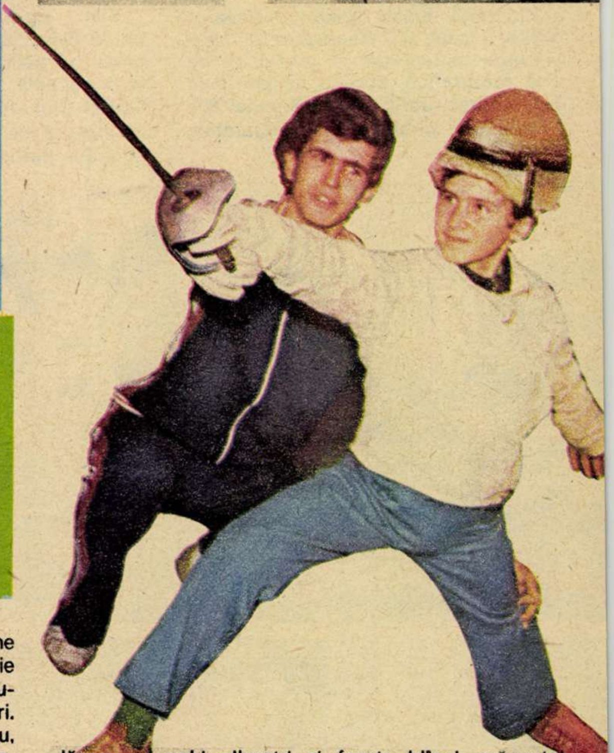

O valiză cu surprize

Bagajul lui Nicolae Mihăilescu conținea, cînd tînărul a coborît în gara Slobozia, un obiect mai puțin obișnuit–printre cămăși, prosoape și de-ale gurii: o sabie.

La Casa de copii din acest oraș, încă nu ajunsese vestea evenimentului. De altfel, nici nu era un eveniment. Ca să ajungă la rangul de eveniment, o întîmplare trebuia să îndeplinească anumite condiții.

În aceeași zi, la aceeași oră — asta se întîmpla în anul 1974 — Petrică Badea, Marian Cruțu, Nicușor Stoian, Laurențiu David, Badea Filipoiu tropăiau cu toată energia celor 12, 13 sau 14 ani între dormitoare, vestiar, cantină și sălile de studiu. Ca divertisment — o piedică rapidă, o «castană»... E bine la o Casă de copii, e foarte bine, ai tot ce-ți trebuie dar, firește, traiul e oarecum diferit de ceea ce cunoașteți voi, care locuiți împreună cu părinții voștri.

Tînărul cu o sabie în valiză, Nicolae Mihăilescu, străbătea agale orașul de cîmpie. Nu-i era necunoscut, dar trebuia să se orienteze printre construcțiile în stadiu de șantier sau finisate. A întrebat un trecător cum poate să ajungă la Casa pionierilor și șoimilor patriei. Petrică Badea, Marian Cruțu, Nicușor Stoian, Simion Caproș și ceilalți n-aveau nevoie să întrebe, drumul fiindu-le de mult familiar.

Cînd s-au găsit față în față cu tînărul antrenor, acești pionieri l-au privit cu oarecare neîncredere. Un băiat de 24 de ani, însă arătînd cel mult 18, copilăros, cu ochi albaștri și foarte blînzi, mărunțel; acesta să fie oare omul care nu prea demult cucerise, împreună cu echipa «Steaua» din București, titlul de campion național la sabie?

Nicolae Mihăilescu le-a arătat arma, masca de protecție, echipamentul. Le-au pipăit curioși. Mai văzuseră la televizor așa ceva. Realitatea însă părea mult mai modestă; cu nuiaua asta subțirică de oțel și cu masca cam ca de stupar poți să ai vreo plăcere deosebită, cum se întîmplă de exemplu la fotbal?

Aceste zimbete izvorăsc din sute și sute de ore ale efortului la antrenamente. Și notați: toți învață bine.